

Projecte de llei de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

Preàmbul

I

La Generalitat de Catalunya té competència exclusiva sobre els ports situats al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general, en virtut del previst en l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió de tots els ports i instal·lacions portuàries; la gestió del domini públic necessari per a prestar el servei; el règim econòmic dels serveis portuaris, especialment les potestats tarifària i tributària; així com la delimitació de la zona de serveis dels ports i la determinació dels usos, els equipaments i les activitats complementàries dins del recinte portuari.

L'Estatut reforça, així, la competència exclusiva que l'article 9.15 de l'anterior Estatut de 1979 atribuïa a la Generalitat en aquesta matèria i a l'empara de la qual es va aprovar la Llei 5/1998, de 17 d'abril, de ports de Catalunya, la primera manifestació normativa en aquesta matèria, que es va promulgar en desenvolupament de la competència assumida en l'Estatut, per constituir el marc d'ordenació tant dels ports gestionats directament per l'Administració de la Generalitat, com dels construïts i explotats en règim de concessió administrativa.

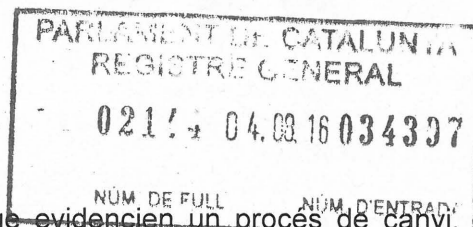
La Llei 5/1998, de 17 d'abril, de ports de Catalunya, va ser completada mitjançant el Reglament de policia portuària, aprovat pel Decret 206/2001, de 24 de juliol, el Reglament de desenvolupament de la Llei 5/1998, de 17 d'abril, de ports de Catalunya aprovat pel Decret 258/2003, de 21 d'octubre, i el Reglament de marines interiors de Catalunya, aprovat pel Decret 17/2005, de 8 de febrer; normes totes elles que constitueixen el corpus legislatiu portuari.

Aquest conjunt de normes ha ordenat el sistema portuari català durant els últims anys. Encara que, en termes generals, els seus resultats poden qualificar-se de satisfactoris, en l'actualitat, existeixen importants raons que aconsellen reformar el règim jurídic dels ports catalans, amb la finalitat d'optimitzar aquest sector clau de les nostres infraestructures.

En primer lloc cal fer esment a les circumstàncies territorials, econòmiques i socials, derivades del fet que Catalunya té una important vinculació amb el mar, materialitzada en l'existència de ports esportius, pesquers, comercials, industrials i mixtos, amb un important desenvolupament econòmic vinculat al turisme de qualitat.

En tots aquests àmbits existeixen dades objectives que revelen la transformació soferta pel sector portuari des de l'aprovació de la Llei 5/1998, de 17 d'abril, amb especial incidència en el fet que actualment cal donar prioritat a la prestació de serveis respecte a la construcció de noves infraestructures.

A tall d'exemple, la necessitat d'un tractament adequat de la nàutica esportiva, sense dubte un element dinamitzador turístic del país, se situa com un factor estratègic en els propers anys, que requereix d'una acció tendent a potenciar i optimitzar la utilització dels espais portuaris i la seva rendibilitat, amb una gestió adequada que permeti incrementar el nombre d'operadors i de persones usuàries que desenvolupin activitats generadores de valor mitjançant uns serveis portuaris eficients.

El tràfic portuari pesquer també presenta signes que evidencien un procés de canvi. Un significatiu descens de les captures de pesca fresca descarregades en els ports catalans ha motivat un procés integral de modernització de les llotges pesqueres, dirigit i coordinat per l'Administració portuària catalana per tal d'aportar valor al procés de comercialització i fomentar una gestió professionalitzada i adequada a l'interès del sector pesquer.

Respecte als tràfic portuari comercial i industrial, es constata que, en els darrers anys, el nombre total de persones passatgeres i de mercaderies que ha transitat pels ports catalans ha evolucionat molt positivament, de forma que aquestes infraestructures portuàries poden esdevenir un instrument rellevant en el desenvolupament econòmic del país, pel que suposen d'aportació a l'economia productiva.

Aquest increment generalitzat de l'activitat econòmica als ports catalans ha portat aparellada una major presència de la iniciativa privada en aquestes infraestructures, el que ha provocat una millora en la quantitat i qualitat dels serveis i activitats oferts al públic i un reforç notable en els nivells de competència.

D'altra banda, en aquest període també s'han produït canvis de caràcter qualitatiu en els tràfics portuaris associats al vaixell, les persones passatgeres i la mercaderia.

En efecte, les instal·lacions portuàries catalanes comencen a ser destí i base d'embarcacions d'esbarjo de grans eslores, entre els 20 i 60 metres, que representen un mercat que, fins a dia d'avui, era aliè als ports catalans. La presència d'aquest tipus d'embarcacions exigeix realitzar importants obres de remodelació en les nostres infraestructures portuàries per satisfer aquesta incipient demanda.

Així mateix, els ports catalans són un punt de referència en el mercat internacional de creuers turístics. Aquesta nova modalitat de tràfic portuari reclama dotar els ports catalans d'estacions marítimes modernes i segures per donar un servei eficient a les persones passatgeres.

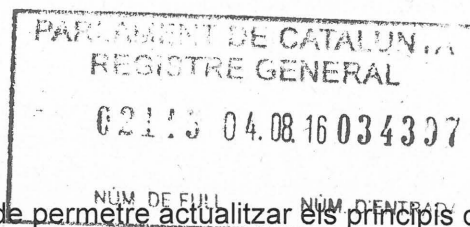
I, també, el transport de mercaderies es consolida progressivament en els ports comercials, la qual cosa, sens dubte, ha de provocar noves necessitats d'espai per a les empreses del sector.

Aquesta suma de circumstàncies aconsella reformar la legislació portuària catalana per afrontar els nous desafiaments que presenta aquest sector i reforçar la concepció dels ports com operadors econòmics i prestadors de serveis.

La reforma i actualització del corpus legislatiu català en matèria portuària s'inscriu també en un context de canvi que la fan necessària i inajornable.

És el cas, a tall d'exemple, de la regulació de les tarifes per serveis portuaris; com a conseqüència de la doctrina elaborada pel Tribunal Constitucional sobre el concepte de prestació patrimonial de caràcter públic i les seves relacions amb el principi de reserva de llei, es va promulgar el Text articulat de les taxes aplicables aprovat pel Decret legislatiu 2/2010, de 3 d'agost, que regula les prestacions esmentades d'acord amb els conceptes i principis rectors del dret tributari, el contingut del qual s'incorpora, a mode de codificació, pràcticament de forma íntegra, en aquesta llei.

En aquest mateix ordre de coses altres reformes normatives, que afecten a matèries tan vinculades amb l'ordenació dels ports com són les relatives al patrimoni de les Administracions Públiques, la contractació pública, la protecció del medi ambient i la seguretat dels ports, especialment les promulgades a nivell europeu, han superat el marc establert a la Llei 5/1998, de 17 d'abril.

II

En l'àmbit portuari, la promulgació d'aquesta llei ha de permetre actualitzar els principis de la política portuària de la Generalitat, adequant-los a la realitat present i projectant-los a la futura, de forma que resti garantida una adequada ordenació de la matèria.

A aquest respecte els objectius de l'ordenació portuària a Catalunya són, en primer lloc, i amb caràcter general, l'articulació d'un sistema portuari català adaptat a les noves realitats socioeconòmiques, de forma que les infraestructures portuàries es posin al servei de la promoció econòmica, industrial, turística i social del país.

En segon terme, el de fixar un règim jurídic contractual adequat pel foment de les inversions en les infraestructures i els serveis portuaris sense perdre de vista la necessitat de simplificar, des del punt de vista administratiu, la relació entre els operadors del sector i l'Administració portuària.

En aquesta mateixa línia d'actuació és un objectiu de la llei l'establiment de mesures que impulsin la promoció de les activitats nàutiques, d'esbarjo i esportives.

I, en darrer terme, però no per això menys important, ans al contrari, la llei aspira a garantir la sostenibilitat ambiental de les infraestructures portuàries i de les activitats que s'hi desenvolupen.

III

La llei, amb 246 articles, s'estructura sistemàticament en quatre llibres, dividits en els seus corresponents títols, capítols i seccions: un primer que conté les disposicions generals, el segon, dedicat al Sistema Portuari, el tercer, que regula el transport en aigües marítimes i continentals i un quart que recull el règim de policia i sancionador.

La part final conté onze disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

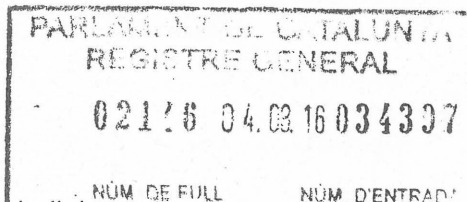
IV

El Llibre primer, relatiu a les Disposicions generals, conté un dels elements més innovadors de la llei; es tracta del concepte de sistema portuari, configurat per totes les infraestructures portuàries situades en el territori de Catalunya i els serveis i activitats regulats a la llei, en tant que prestacions que s'ofereixen al públic per satisfer les operacions i les necessitats marítimes i portuàries.

Aquesta categorització, en termes de sistema, al marge de coadjuvar a definir amb precisió el propi àmbit d'aplicació de la llei, pel que fa la seva vessant portuària, dota a les infraestructures i els serveis portuaris d'un element cohesionador, a l'hora que vertebrador de les polítiques que es projecten sobre aquest sistema portuari.

L'àmbit d'aplicació de la llei es completa amb la referència als serveis de transport en aigües marítimes i continentals prestats a títol oneros mitjançant embarcacions dotades de mitjans mecànics de propulsió, que transcorri íntegrament per Catalunya.

Un altre dels elements a destacar en aquest Llibre primer és l'enumeració dels objectius que han de satisfer les polítiques que s'apliquin a Catalunya en matèria de ports i transport de persones passatgeres en aigües marítimes i continentals, en els termes que s'han enunciat en aquesta exposició de motius.

Finalment, cal fer menció a un altre dels aspectes que ~~la llei aporta com a novetat~~ es tracta del fet que els ports esportius s'identifiquen per categories, d'acord amb el nivell i la qualitat de les seves instal·lacions i dels serveis que ofereixen.

Es tracta, en suma, d'aplicar als ports esportius un sistema de classificació anàleg al que existeix en els establiments hotelers. Aquesta qüestió, que queda merament enunciada, i a resultes del que es desenvolupi reglamentàriament, ha de ser un element dinamitzador dels ports esportius, en termes de qualitat i serveis a les persones usuàries, incentivant la competència entre instal·lacions d'aquestes característiques.

V

El Llibre segon esdevé el nucli central de la llei, per extensió i, molt especialment, pel fet que configura els diferents aspectes del sistema portuari: enunciat d'acord amb els cinc títols en els que s'estructura, tracta de la planificació, l'ordenació i la construcció, de l'organització administrativa portuària de la Generalitat, del règim demanial i contractual, dels serveis en el sistema portuari i, finalment, del règim econòmic financer del sistema portuari.

Com s'ha assenyalat anteriorment, un cop consolidat un sistema portuari amb un nombre suficient d'infraestructures, la llei ha de posar la seva atenció no tant en l'eventual construcció de noves instal·lacions sinó, fonamentalment, en la seva planificació, ordenació i gestió.

Pel que fa la planificació, la llei consolida la figura del Pla de ports com l'instrument per mitjà del qual es determinen les grans línies de planificació i ordenació de les infraestructures i els serveis del sistema portuari, en el marc de les directrius que estableix el planejament territorial general.

D'altra banda, pel que fa als aspectes urbanístics, el plantejament és novedós, ja que la llei crea la figura del Pla director urbanístic portuari, mitjançant el qual s'ordena la zona de servei d'un port i que participa d'una doble naturalesa, per una banda urbanística però també de pla portuari.

L'organització administrativa portuària de la Generalitat es regula en el títol II d'aquest Llibre II, que disposa que les competències en matèria de ports s'exerceixen mitjançant el Departament competent en matèria de ports i transports i l'entitat de dret públic Ports de la Generalitat, ambdós amb la consideració d'administració portuària.

Aquest és un altre dels elements destacables de la llei, en tant en quant es defineix una nova organització administrativa portuària, que ha de fer possible la implantació d'un model únic de gestió portuària, a càrrec de Ports de la Generalitat, sense perjudici de les especificitats pròpies que cal preveure en funció de la diferent tipologia portuària i de gestió.

Així mateix, es crea el Consell de Ports, com a òrgan de consulta i assessorament en matèria portuària adscrit al departament competent en matèria de ports, que està cridat a ser l'ens que garanteixi un grau de relació permanent entre el sector i l'Administració portuària.

El Títol tercer, sota l'epígraf de règim demanial i contractual agrupa, d'una banda, els preceptes que constitueixen el marc jurídic del domini públic portuari i, d'altra, els contractes administratius per a la construcció d'obres públiques portuàries i la gestió de les infraestructures portuàries.

Pel que fa al domini públic portuari cal tenir en compte que es configura en base a dues premisses: la titularitat pública dels béns i la seva afectació al desenvolupament de les operacions portuàries, amb una gestió que s'ha de basar en principis d'eficiència i

rendibilitat, sense oblidar que cal preservar la seva integritat i característiques naturals, en tant que inscrit en l'àmbit del domini públic marítim terrestre, és a dir, en un patrimoni públic natural d'alt valor ambiental.

La llei configura aquest domini públic de forma que, un cop definits els béns que l'integren, l'èmfasi es posa sobre la gestió d'aquest domini públic, en virtut dels títols demaniais propis d'aquest àmbit d'actuació, com són la concessió demanial i l'autorització, sempre en base a criteris d'utilització rendible i eficient.

En la línia de la necessària simplificació de tràmits, s'incorpora un sistema de llicències i comunicacions per a l'exercici d'activitats econòmiques en les infraestructures portuàries sota la premissa del seu exercici lliure i en règim de competència real i efectiva per qualsevol persona física o jurídica que reuneixi els requisits establerts.

El capítol IV d'aquest títol tercer del Llibre II conté les determinacions de la llei en matèria de contractes administratius per a la construcció d'obres públiques portuàries o la gestió de les infraestructures portuàries.

El punt de partida és la consideració de les activitats regulades com a operacions d'obra pública o de servei públic, en els termes establerts en la llei, amb necessària remissió a les normes de contractació del sector públic.

Pel que fa les especialitats establertes en la llei responen a l'objectiu de fixar les bases d'un sistema concessional més flexible i incentivador de les inversions. Un dels objectius estratègics de la nova llei és el de configurar un règim concessional pels ports esportius i les dàrsenes esportives que, sempre en el marc de la normativa sobre contractes del sector públic, aportin solucions a les problemàtiques que les diferents conjuntures pugin generar.

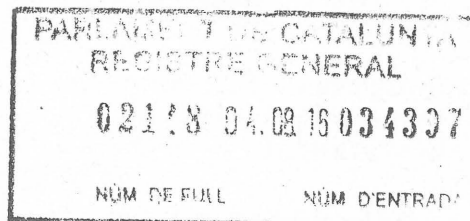
A tall d'exemple, en el cas dels terminis concessionals, es preveu, tant en aquest àmbit contractual com en el demanial, la seva adequació no només pels casos en què estigui prevista en el títol concessional, sinó, especialment, quan s'aborden inversions rellevants per part de l'empresa gestora, i sempre per garantir la viabilitat de la instal·lació.

En un altre ordre de coses, mereixen especial menció els aspectes ambientals. D'una banda, la referència al canvi climàtic, i en concret al fet que l'Administració portuària, d'acord amb el que determini la normativa en aquesta matèria, pugui requerir a les entitats gestores de les infraestructures portuàries l'elaboració d'estudis tècnics sobre la modificació del clima marítim i el seu efecte sobre les infraestructures, els serveis i les operacions portuàries, i prendre les mesures que en cada cas resultin escaients.

I, d'altra, el tractament en l'àmbit d'aquest domini públic portuari, d'aspectes com els dragatges, els abocaments o la gestió dels residus i altres elements contaminants.

El Títol quart s'ocupa dels serveis en el sistema portuari, de manera que reconfigura l'actual classificació dels serveis portuaris en generals i específics, conceptua com generals les operacions portuàries a les quals la llei atribueix tal caràcter i la titularitat de les quals es reserva l'Administració portuària.

En aquest sentit, la llei també innova, en la mesura que dota del marc jurídic adequat a aquestes operacions portuàries, configurades com aquelles que existeixen de manera permanent a totes les instal·lacions portuàries, que presta directament l'Administració portuària o la persona que explota la instal·lació portuària, amb independència de què siguin o no sol·licitades per les persones usuàries i que es financen directament a càrrec del pressupost de Ports de la Generalitat o mitjançant les quotes de manteniment en el cas de gestió indirecta.

Per la seva banda, els serveis portuaris específics es caracteritzen pel fet que totes les instal·lacions portuàries n'han de comptar, i que, en les instal·lacions portuàries gestionades per l'Administració portuària, els presten persones físiques o jurídiques o entitats sense personalitat jurídica diferents de les encarregades de l'explotació portuària, sense perjudici que en circumstàncies excepcionals l'Administració portuària pugui assumir la seva prestació efectiva. En qualsevol cas qui presta el servei és directament retribuït per la persona destinatària del servei ja que es presten a petició prèvia de les persones usuàries.

A destacar, en aquest sentit, la detallada regulació de serveis com els del practicatge, l'amarratge i desamarratge d'embarcacions, el remolc portuari, la recepció de residus generats per vaixells i embarcacions i de residus de càrrega, i la càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbord de mercaderies.

Per tant, la llei defineix el règim jurídic dels serveis portuaris, les seves característiques principals i les seves formes de prestació, reconeix la llibertat d'accés a qualsevol persona que disposi dels requeriments legalment establerts amb la prohibició expressa d'un règim d'exclusivitat o monopoli.

Dins d'aquest títol també es regula la cessió de tota tipologia d'elements portuaris i el règim específic dels punts d'amarratge i en trànsit, entre altres, així com el xàrter nàutic.

Es tracta, en suma, en un marc d'activació econòmica, d'un element fonamental per la promoció de la nàutica esportiva, en tant que activitat sotmesa a regles de mercat, en la qual cal arbitrar mesures que facilitin una correcta gestió de l'oferta.

A destacar a aquest respecte que aquests contractes es regeixen pel dret privat, pel que fa a les relacions entre les parts contractuals, i sense perjudici de la seva subjecció a la normativa vigent en matèria portuària.

En el cas concret de la cessió dels punts d'amarratge es tracta, com s'ha assenyalat, d'un element portuari essencial quan de nàutica esportiva es tracta, que es configura en termes de dret d'ús preferent.

Quant al seu règim d'ús, la llei dona cobertura de forma expressa a l'estada de les tripulacions en l'embarcació, com a complement de l'activitat principal, que és la navegació, sempre amb la comunicació a la direcció del port.

Per contra, la llei prohibeix de forma expressa l'ús d'artefactes per a usos habitacionals, residencials, hotelers o altres tipologies d'usos i activitats turístiques, evitant d'aquesta manera que es desvirtui la finalitat per la que es posa en servei una infraestructura portuària.

El darrer capítol d'aquest títol quart es destina a donar cobertura a determinades singularitats del sector pesquer, de forma que, d'una banda, es garanteix que els ports amb instal·lacions portuàries destinades al sector pesquer disposin d'instal·lacions destinades a l'amarrament i descarrega dels productes pesquers i de les instal·lacions destinades a la manipulació, preparació, comercialització i distribució dels productes pesquers.

I d'altra, que les naus de classificació i venda de peix, les tradicionals llotges, es configuren com a béns afectes al servei portuari de titularitat pública destinades a la primera venda dels productes de la pesca i centres de control i comercialització amb les garanties necessàries.

El règim tributari del sistema portuari establert en el Títol V d'aquest Llibre segon recull en bona part el contingut del Text articulat de les taxes aplicables aprovat pel Decret legislatiu 2/2010, de 3 d'agost, i el fa extensiu a tot el sistema portuari. Així mateix s'introdueixen

algunes lleugeres modificacions per simplificar i millorar la seva aplicació als diferents sectors portuaris.

Aquest règim tributari es regeix per criteris d'equitat i de suficiència financera. Pel que fa al primer, en la mesura que les activitats econòmiques que es desenvolupen a l'empara de la llei i que, d'una manera o altra, són beneficiàries d'un aprofitament privatiu o especial del domini públic o de l'activitat de l'Administració portuària han d'aportar una contraprestació econòmica adequada al sistema. I pel que fa al segon, la suficiència financera de l'Administració portuària, rau en el fet que els seus ingressos li han de permetre, en règim d'autonomia econòmica, afrontar les despeses d'explotació, conservació, depreciació i amortització, les obligacions legalment exigibles, i el manteniment i la millora de les condicions mediambientals i de seguretat de les instal·lacions i els serveis que gestiona o presta directament, tot això de forma compatible amb l'obtenció d'un rendiment raonable en l'explotació que permeti el finançament de les inversions i les despeses destinades a la creació, l'ampliació i la millora de les infraestructures i les superestructures portuàries.

Per a fer-ho possible el senyal econòmic del benefici obtingut o del cost del servei prestat es trasllada a les persones titulars de les activitats destinatàries mitjançant les taxes, els cànon i altres figures regulades en el Títol V per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic portuari així com pels serveis i activitats realitzades per l'Administració portuària.

1R
I, per tal d'assolir el principi de suficiència financera de les operacions portuàries, la llei preveu que els ingressos econòmics de l'Administració portuària formaran part del pressupost d'ingressos de Ports de la Generalitat, de forma que aquests recursos estan afectats íntegrament al compliment dels objectius i finalitats de l'empresa en règim d'autonomia financera.

Menció especial mereix la creació de la taxa pel servei portuari de recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells, aplicable a aquells vaixells o embarcacions que accedeixen per via marítima o fluvial a una infraestructura portuària de competència de la Generalitat de Catalunya, que porta causa de la Directiva 2000/59/CE del Parlament Europeu i del Consell sobre instal·lacions portuàries de rebuig i residus de càrrega.

Per últim, pel que fa aquest àmbit tributari, la llei també regula el cànon per prestació de serveis portuaris i el desenvolupament d'activitats comercials i industrials amb usos lucratiu. Finalment, i per a les matèries en què l'Administració portuària actua en règim de lliure competència i que les activitats no siguin de sol·licitud o recepció obligatòria per als particulars la llei estableix el règim jurídic dels preus privats corresponents.

VI

El Llibre tercer de la llei conté la regulació dels serveis de transport de persones, el seu règim de prestació i els requisits de prestació mitjançant un sistema de comunicacions prèvies.

Aquesta regulació, que porta causa de l'efectuada mitjançant la Llei 10/2000, de 7 de juliol, d'ordenació del transport en aigües marítimes i fluvials, es projecta en dos àmbits, el del transport en aigües marítimes i el del transport en aigües continentals de forma que comprèn tant els transports amb finalitats turístiques, com el desplaçament a llocs per fer pràctiques esportives, i, en general, qualsevol activitat comercial que suposi el transport de persones en embarcacions proveïdes de mitjans mecànics de propulsió.

En resta exceptuat del seu àmbit d'aplicació el lloguer d'embarcacions d'esbarjo, amb o sense patró o patrona, que no té la consideració, als efectes d'aquesta llei, de transport de persones.

Aquests serveis de transport de persones es classifiquen en línies regulars, que són les que estan subjectes a itineraris, freqüència d'escales, preus i altres condicions de transport prèviament establertes i que es presten amb una periodicitat predeterminada i les línies no regulars o ocasionals, que són totes aquelles que, per les seves característiques, no puguin considerar-se com a regulars.

En aquest àmbit regeix el principi de llibertat de prestació, en base al qual qualsevol persona que compleixi els requisits establerts en la llei pot exercir, i en règim de competència real i efectiva, els serveis de transport de persones.

La principal novetat en aquesta matèria resideix en el fet que, en un context de simplificació administrativa es passa d'un sistema d'autorització a un règim de comunicació, per donar compliment a les previsions de la normativa europea.

VII

El Llibre quart s'ocupa del règim de policia portuària amb la finalitat de garantir l'adequat desenvolupament de les operacions portuàries i la seguretat dels espais portuaris, de forma que es perfecciona la tipificació de les infraccions administratives, tant en l'àmbit portuari com de transport marítim, d'acord amb el principi de reserva de llei.

D'altra banda, sens perjudici de mantenir els aspectes generals en matèria d'inspecció i vigilància, addicionalment s'especifiquen les mesures de policia portuària i el règim de les ordres individuals, que reforcen la potestat portuària en aquest àmbit.

La regulació es reforça en alguns aspectes com ara l'abandonament de vaixells i les mesures provisionals o cautelars, i s'incorporen altres qüestions com l'embargament i retenció judicial o administrativa, la negativa a l'entrada i a la prestació de serveis i activitats i la inspecció dels serveis de transport.

VIII

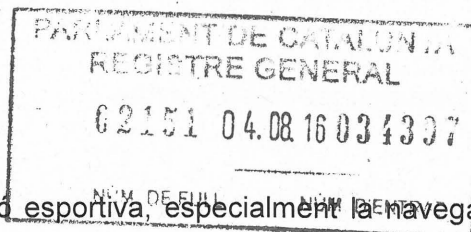
La part final de la llei resta integrada per un total de deu disposicions addicionals, sis de transitòries, una disposició derogatòria i dues de finals.

A destacar, en primer lloc, la disposició addicional primera, que articula un procediment de renovació de concessions i contractes per a la gestió de les infraestructures portuàries.

L'objectiu d'aquesta disposició és permetre anticipar aquest procés de renovació contractual sense haver d'esperar a la finalització del termini concessional, amb la problemàtica que en ocasions comporta aquesta.

En tot cas es garanteix que la decisió última resta en l'àmbit de l'Administració portuària, com no podia ser d'altra manera, ja que pot decidir si gestiona la infraestructura portuària directament o indirectament, si estima necessari diferir el procés a una nova licitació en el moment en què finalitzi la vigència del títol administratiu o si opta per iniciar l'expedient de contractació corresponent.

D'altra banda, en un context de promoció de les activitats que es desenvolupen en l'entorn portuari, la disposició addicional tercera conté un mandat per a l'Administració portuària, qui, amb la col·laboració de les entitats representatives del sector, ha de promoure les accions

que resultin pertinents pel foment de la navegació esportiva, especialment la navegació a vela.

En una línia anàloga a l'anterior, la Disposició addicional sisena estableix que l'Administració portuària ha de vetllar perquè el Sistema Portuari ofereixi un nombre raonable d'amarratges destinats a la nàutica popular, entesa com la que es desenvolupa en embarcacions que no superen els 7 metres d'eslora.

Amb la finalitat de reforçar el marc d'exercici de les funcions de policia administrativa dels espais portuaris, i, dins d'aquest, el paper de les entitats concessionàries que gestionen, infraestructures i serveis portuaris en els termes que estableix la llei, la disposició addicional cinquena atribueix la consideració d'agents de l'autoritat a les persones empleades de les dites entitats, quan siguin designades per a l'exercici de funcions internes de vigilància de l'activitat.

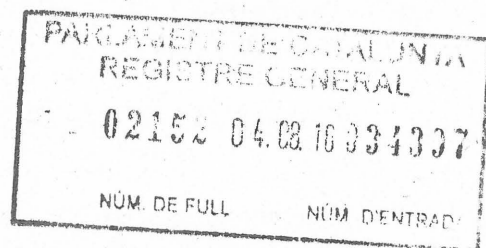
La Disposició addicional setena és de singular importància ja que conté el marc jurídic d'aplicació a les marines interiors de Santa Margarida i Empuriabrava.

La llei opta, a diferència d'anteriors normes, per regular aquestes dues realitats portuàries de forma específica, en tant que infraestructures portuàries singulars, situades en una urbanització marítim terrestre.

I en aquest context regulador s'atorga un important paper als ajuntaments respectius, de forma que exerceixen les funcions de conservació, manteniment i vigilància del conjunt de la urbanització marítim terrestre, inclosos els canals o vials navegables.

Llibre primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte

Aquesta llei té per objecte regular el sistema portuari i el transport en aigües marítimes i continentals.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei s'aplica:

- a) Al sistema portuari.
- b) Al transport de persones passatgeres en aigües marítimes i continentals prestat a títol oneros mitjançant embarcacions dotades de mitjans mecànics de propulsió, que transcorri íntegrament per Catalunya.

Article 3. Objectius

Els objectius que han de satisfer les polítiques que s'apliquin a Catalunya en matèria de ports i de transport en aigües marítimes i continentals són:

- a) L'articulació d'un sistema portuari que posi les infraestructures al servei de la promoció econòmica, industrial, logística, nàutic-esportiva, pesquera, turística i social del país.
- b) L'organització administrativa i de gestió que es plantegi per posar-se al servei de les persones operadores del sector, amb especial atenció a la transparència i la simplificació administrativa en la relació entre aquestes persones operadores i l'Administració portuària.
- c) La fixació d'un règim jurídic contractual adequat pel foment de la col·laboració públic-privada que es materialitzi en les inversions en les infraestructures i els serveis portuaris.
- d) La promoció de les activitats nàutiques, d'esbarjo, esportives i culturals associades.
- e) L'ordenació de la integració dels ports en el seu entorn territorial i la seva vinculació a la resta d'infraestructures de mobilitat.
- f) La sostenibilitat ambiental de la infraestructura i de les activitats que s'hi desenvolupen.
- g) El desenvolupament de les activitats de transport de persones passatgeres en aigües marítimes i continentals de forma sostenible i segura per a les persones usuàries.
- h) L'establiment d'un règim tributari del sistema portuari just i proporcionat que en garanteixi la viabilitat i sostenibilitat des del punt de vista econòmic financer i la generació de recursos susceptibles de ser reinvertits en la millora del propi sistema portuari.

Article 4. El sistema portuari

El sistema portuari està configurat per totes les infraestructures portuàries situades en el territori de Catalunya i els serveis i activitats regulats en aquesta llei, en tant que prestacions que s'ofereixen al públic per satisfer les operacions i les necessitats marítimes i portuàries.

Article 5. Tipologia d'infraestructures portuàries

1. Als efectes d'aquesta llei es defineixen els conceptes següents:

- a) Port: conjunt d'aigües abrigades i d'aigües exteriors adjacents d'aproximació i fondeig, d'espais terrestres que hi són contigus i d'instal·lacions i d'accessos terrestres que tenen les

condicions físiques naturals o artificials i, si s'escau, d'organització necessàries per a fer les operacions pròpies de cada port i requerides, per raó de l'ús particular a què es destini, per la flota mercant, pesquera o esportiva i per les persones usuàries. Inclou les instal·lacions portuàries enteses com el conjunt d'obres civils d'infraestructura, d'edificació o de superestructura, com també el conjunt d'instal·lacions mecàniques i xarxes tècniques de servei ubicades al port i destinades a facilitar el tràfic portuari.

b) Instal·lació marítima menor: Conjunt d'espais, obres i instal·lacions fixes o desmuntables per al servei de les embarcacions, persones o càrrega que per la seva naturalesa menor no pot ser considerada port marítim i que ocupa espais de domini públic maritimoterrestre no inclosos en la zona de servei dels ports. Tenen aquesta consideració els embarcadors, els molls de pilons, els varadors i altres instal·lacions anàlogues que no formin part d'un port o no hi estiguin adscrites.

2. Els ports es classifiquen:

- a) Per raó del caràcter de les aigües abrigades, en ports marítims i fluvials.
- b) Per raó de l'origen de l'abric, en ports artificials i naturals, segons que requereixin o no per a existir la realització d'obres d'abric. En particular, als efectes d'aquesta llei, són ports naturals els constituïts per les aigües abrigades per la mateixa disposició natural del terreny o els parcialment abrigats que es destinen a l'ancoratge de temporada d'embarcacions de pesca i esportives o d'esbarjo.
- c) Per raó de llur ús o destinació, en ports comercials, industrials, pesquers, esportius i mixtos segons que es destinin, respectivament, de manera exclusiva o principal, a una d'aquestes activitats o a diverses.
- d) Per raó del nivell d'abric i de serveis que ofereixen, en ports base o d'hivernada i ports de temporada.

Article 6. Elements i característiques tècniques de les infraestructures portuàries

Les característiques tècniques, els elements, els serveis, les activitats i altres requisits que, amb caràcter mínim, han de tenir les infraestructures portuàries s'han de determinar per reglament, en atenció a llur naturalesa o destinació. En qualsevol cas, els ports de base o d'hivernada han de garantir les condicions que es determinin com a mínimes, durant tot l'any.

Article 7. Categories de ports esportius

Els ports esportius s'identifiquen per categories, d'acord amb el nivell i la qualitat de les seves instal·lacions i dels serveis que ofereixen, en els termes que es determinin reglamentàriament.

Llibre segon. El sistema portuari

Títol I. Planificació, ordenació i construcció

Capítol I. Pla de ports

Article 8. Objecte i naturalesa

1. El pla de ports és l'instrument per mitjà del qual es determinen les grans línies de planificació i ordenació de les infraestructures i els serveis del sistema portuari, en el marc de les directrius que estableix el planejament territorial general.
2. El pla de ports té caràcter de pla territorial sectorial, d'acord amb la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial, i s'ha de tramitar i aprovar d'acord amb el que disposa aquesta norma.
3. El pla de ports s'ha de sotmetre al tràmit d'avaluació ambiental, d'acord amb el que estableix la legislació sectorial aplicable.

Article 9. Contingut

Sense perjudici de la seva concreció reglamentària, el Pla de ports ha de contenir les determinacions següents.

- a) La determinació dels objectius i les bases del Pla.
- b) La prognosi estratègica de l'activitat futura, en base a un estudi de la demanda i de les previsions d'evolució dels diferents sectors d'activitat.
- c) La determinació de les directrius i de les actuacions a desenvolupar en el període de vigència del pla.
- d) La determinació dels mitjans econòmics, financers i organitzatius necessaris per al desenvolupament i execució del Pla.
- e) La definició dels indicadors de seguiment del Pla i els criteris per a la revisió d'aquest.
- f) L'establiment dels criteris per a la sostenibilitat ambiental, econòmica i social del sistema portuari de Catalunya.
- g) La definició de les activitats de servei públic a què es refereix aquesta llei.

Capítol II. Ordenació sectorial i urbanística de la zona de servei portuària

Article 10. La zona de servei portuària.

1. Els ports i les instal·lacions marítimes menors han de disposar d'una zona de servei formada per les superfícies de terra i aigua necessàries per al desenvolupament de les operacions portuàries, els espais de reserva que garanteixin la possibilitat de desenvolupament de l'activitat portuària i aquells que es puguin destinar a usos portuaris complementaris. Les superfícies d'aigua incloses dins la zona de servei són tant les aigües portuàries interiors protegides o delimitades per instruments de senyalització, les exteriors immediatament adjacents a les obres d'abric i de bocana i aquelles necessàries per fer les operacions d'aproximació al port i de fondeig, en els termes que es determinin reglamentàriament.

2. Els usos admissibles en la zona de servei portuària poden ser bàsics i complementaris:

a) Són usos portuaris bàsics els relacionats amb el desenvolupament de les operacions portuàries i la xarxa bàsica de distribució de serveis i viària. Els usos portuaris bàsics es classifiquen en funció de la vinculació al destí propi de cada port en comercials, nàutico-esportius, pesquers, industrials i logístics.

b) Són usos portuaris complementaris els usos que el planejament urbanístic considera compatibles amb les operacions i activitats portuàries que contribueixen a la seva sostenibilitat i al seu equilibri econòmic i social. Tenen en tot cas aquesta consideració els usos destinats a integrar el sistema portuari amb el seu entorn urbà, com els turístics,

d'estada de la tripulació, de restauració, esportius, de serveis, culturals, recreatius, firals i d'exposicions.

3. Dins la zona de servei portuària, les zones corresponents a vials d'accés al port, vials interiors de lliure accés, i qualsevol zona on no hi hagi restricció per a l'accés de persones vianants, i també les obres de defensa no utilitzables, tenen la consideració de zones d'aprofitament públic i gratuït. Aquestes zones no resten subjectes a l'impost de béns immobles, de conformitat amb la normativa reguladora de les finances locals.

Article 11. L'ordenació portuària dins la zona de servei

1. Correspon a l'Administració portuària, en l'exercici de les seves potestats d'administració i policia de l'espai portuari, distribuir els àmbits següents:

- a) Els serveis, activitats i instal·lacions sobre la superfície d'aigua.
- b) Els serveis, activitats i instal·lacions sobre la superfície de terra que no tinguin component edificatori.
- c) Les obres d'infraestructura que no signifiquin una modificació substancial d'aquesta.

2. La distribució dels àmbits portuaris a què es refereix l'apartat 1 s'ha de reflectir documentalment d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

3. Així mateix, s'han d'establir per reglament les condicions de dimensionament i la resta de paràmetres de la dotació d'aparcaments prevista en l'ordenació urbanística de la zona de servei. Aquest dimensionament s'ha de realitzar tenint en compte la mobilitat generada i llur contribució a la sostenibilitat econòmica de l'explotació portuària.

4. La superfície màxima permesa pels usos previstos a la zona de servei s'ha de determinar reglamentàriament.

Article 12. La coordinació amb el planejament urbanístic

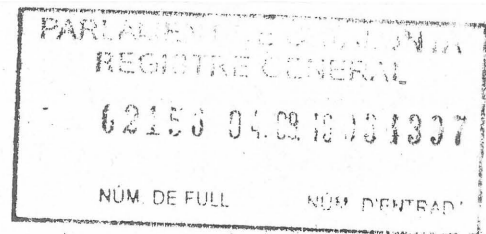
Els instruments de planejament urbanístic general i derivat aprovats inicialment que afectin la zona litoral de Catalunya han de ser informats per l'Administració portuària pel que fa als aspectes de la seva competència, sens perjudici de la resta d'informes exigibles. El règim jurídic aplicable a aquests informes és el que regula la legislació urbanística per a les administracions sectorials que han d'informar sobre els instruments de planejament.

Article 13. El Pla director urbanístic portuari

1. L'ordenació urbanística de la zona de servei es fa mitjançant la figura del Pla director urbanístic portuari.

2. El Pla director urbanístic portuari ha de:

- a) Delimitar amb precisió la zona de servei, la qual pot tenir caràcter discontinu.
- b) Qualificar la zona de servei portuària com a sistema general portuari.
- c) Establir les determinacions bàsiques relatives a l'accessibilitat exterior i interior, i a l'edificabilitat i volumetria i els seus usos, de forma coherent amb el model territorial i l'estructura general i orgànica del municipi.

3. El Pla director urbanístic portuari té naturalesa urbanística i també de pla portuari. En allò que no regula expressament aquesta llei, li és d'aplicació el regim jurídic i les determinacions dels plans directors urbanístics, de conformitat amb la normativa vigent en matèria d'urbanisme de Catalunya.

4. El Pla director urbanístic portuari es formula, tramita i aprova d'acord amb el que estableix la legislació urbanística.

En la tramitació del Pla s'ha de sotmetre a informe de l'Administració General de l'Estat en els termes previstos en la legislació en matèria de costes i al tràmit d'avaluació ambiental propi dels plans directors urbanístics, d'acord amb el que estableix la legislació sectorial aplicable.

5. El Pla director urbanístic portuari ha de contenir a més de la documentació prevista en la legislació urbanística els documents següents:

a) Els estudis tècnics justificatius, si escauen.

b) La memòria, econòmica i social que inclogui un apartat sobre l'impacte de gènere de les actuacions.

c) Aquell en què es determini l'ordenació detallada del sòl, amb una especial menció dels usos admissibles en la zona de servei amb el nivell de detall propi d'un pla urbanístic derivat i també la concreció de les característiques de les obres d'urbanització.

d) Aquell en el qual constin les comunicacions terrestres necessàries per tal d'assegurar l'accés adequat a la infraestructura i la connectivitat amb la resta del territori.

e) L'estudi d'avaluació de la mobilitat generada, d'acord amb la seva normativa reguladora.

f) L'informe de sostenibilitat ambiental, que ha de tenir en compte l'avaluació ambiental del Pla de ports.

g) La resta de documents que es determinin per reglament.

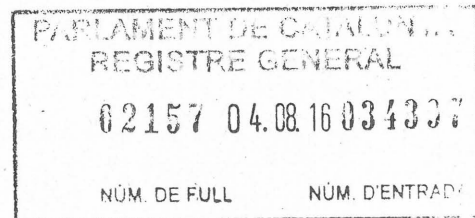
6. L'aprovació del Pla director urbanístic portuari comporta la declaració d'utilitat pública, als efectes de l'expropiació, dels béns i els drets de titularitat privada situats dins de la zona de servei, sempre que aquest Pla director estableixi el sistema d'actuació per expropiació.

7. A banda dels plans directors urbanístics de cadascun dels ports, la Generalitat pot promoure plans directors urbanístics per a la delimitació i ordenació de determinats aspectes en un determinat conjunt de ports.

Article 14. Obres a la zona de servei portuària

1. Les obres d'infraestructura portuària que es realitzin en els espais marítims i en els espais terrestres destinades a finalitats relacionades amb usos portuaris de la zona de servei no estan sotmeses a llicència ni a cap altre acte de control preventiu municipal, i només poden ser suspeses pels Tribunals de Justícia competents.

2. La resta d'obres que es realitzin a la zona de servei estan sotmeses a control municipal.

Títol II. Organització administrativa portuària de la Generalitat

Capítol I. Organització

Article 15. Estructura administrativa

1. Les competències que en matèria de ports corresponen a la Generalitat s'exerceixen mitjançant el Departament competent en matèria de ports i l'entitat Ports de la Generalitat, d'acord amb allò establert en aquesta llei i les normes reglamentàries que la desenvolupin.
2. Als efectes d'aquesta llei, tenen la consideració d'Administració portuària el Departament competent en matèria de ports i Ports de la Generalitat.

Article 16. Òrgans competents

1. Correspon al Govern de la Generalitat definir la política portuària mitjançant l'establiment dels principis i objectius del sistema portuari.

2. Correspon al Departament competent en matèria de ports les funcions següents:

- a) Impulsar i desenvolupar la política portuària del Govern.
- b) Dirigir i coordinar el sistema portuari.
- c) Elaborar i aprovar la planificació estratègica de les infraestructures portuàries.
- d) Dur a terme l'ordenació general de les infraestructures portuàries i elaborar la normativa necessària per a desplegar-les correctament.
- e) Participar, amb els tràmits previs establerts en la normativa aplicable, en els organismes d'abast supra-autonòmic que compleixen funcions amb relació a les infraestructures portuàries de titularitat estatal situades a Catalunya.
- f) Aprovar definitivament els projectes i atorgar els contractes que comportin la construcció de noves infraestructures portuàries i dels projectes d'ampliació que comportin l'adscripció de noves superfícies de domini públic marítim terrestre.
- g) Aprovar la forma concreta de gestió de cadascuna de les infraestructures portuàries de la Generalitat.
- h) Dur a terme la inspecció de les infraestructures portuàries.
- i) Promocionar les infraestructures i els serveis portuaris i desenvolupar estudis i investigacions en matèries relacionades amb l'activitat portuària.

3. Corresponen a Ports de la Generalitat les funcions següents:

- a) Dur a terme la direcció, la gestió i l'administració de les infraestructures portuàries que gestioni directament o indirectament, i de la seva zona de servei, incloses les funcions administratives relatives, entre d'altres, a l'atorgament de les concessions i les autoritzacions pertinents i a la defensa del domini públic portuari.
- b) Dur a terme la contractació de les obres de construcció i conservació de les infraestructures portuàries quina gestió directa té encomanada.
- c) Gestionar i percebre les taxes, els cànon i els preus públics i privats en els termes que estableix aquesta llei.
- d) Ordenar els usos dins les zones portuàries i formular els instruments de planejament portuari establerts per aquesta llei que, d'acord amb la planificació urbanística, prevegin llur desenvolupament.
- e) Facilitar a les empreses dedicades al transport de persones passatgeres en aigües marítimes i continentals el desenvolupament de les seves operacions comercials mitjançant la posada a disposició dels béns, elements i equips existents en les infraestructures portuàries.

- f) Exercir les funcions de policia i de coordinació dels serveis portuaris i de les activitats econòmiques en les infraestructures portuàries.
- g) Garantir la prestació dels serveis portuaris específics i desenvolupar activitats econòmiques, en règim de lliure competència, per satisfer les necessitats de les persones usuàries de les infraestructures portuàries.
- h) Formular els plans d'autoprotecció dels ports, conjuntament amb els municipis i de conformitat amb la normativa sectorial aplicable.
- i) Gestionar la senyalització portuària i atorgar les concessions per a la retirada de residus Marpol.
- j) Participar en el foment de l'ús de les infraestructures portuàries situades en el territori de Catalunya, incidint directament en les activitats econòmiques que puguin generar-hi sinergies.
- k) Garantir la protecció ambiental del domini públic portuari.
- l) Desenvolupar estudis i investigacions en matèries relacionades amb l'activitat portuària.
- m) Altres funcions necessàries per a facilitar el tràfic marítim portuari i aconseguir la rendibilitat i la productivitat de l'explotació del domini públic portuari.
- n) Qualsevol altra comesa que li sigui encarregada pel Departament competent en matèria de ports.

Capítol II. Ports de la Generalitat

Secció 1a. Naturalesa jurídica

Article 17. Naturalesa jurídica

1. Ports de la Generalitat és una entitat de dret públic de les previstes en l'article 1.b.1 del Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, que té per finalitat gestionar les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, en els termes previstos en aquesta llei i les seves normes de desenvolupament.

Ports de la Generalitat està adscrita al departament competent en matèria de ports i es regeix per la legislació específica en matèria de ports i pels seus Estatuts, per les normes del dret civil, mercantil i laboral, per la normativa reguladora de les empreses públiques de la Generalitat i, en el que li sigui aplicable, per la normativa reguladora de les finances públiques i de patrimoni de la Generalitat.

2. Ports de la Generalitat té personalitat jurídica i patrimoni propi, autonomia administrativa i econòmica i plena capacitat d'obrar per al compliment de les funcions enumerades a l'article 16.3 d'aquesta llei. Com a regla general, sotmet les seves activitats al dret privat, excepte en l'exercici d'aquelles funcions de poder públic que l'ordenament li atribueix, entre d'altres les relatives al règim de contractació pública, la potestat sancionadora i les seves relacions amb els departaments de la Generalitat i amb altres administracions i ens públics.

3. D'acord amb les normes per les quals es regeix, Ports de la Generalitat pot adquirir, fins i tot com a beneficiari d'expropiació forçosa, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota classe de béns i drets, concertar crèdits, celebrar contractes, establir i explotar obres i serveis, obligar-se, interposar recursos, exercir accions judicials i executar les activitats regulades per les lleis.

Secció 2a. Organització

Article 18. Òrgans

Els òrgans de Ports de la Generalitat són els següents:

a) De govern:

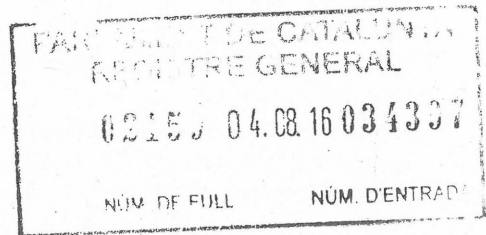
President o presidenta.

Vicepresident o vicepresidenta.

Comitè Executiu.

b) De gestió:

Gerència.

Article 19. Els òrgans de Govern

1. Les persones titulars de la Presidència i la Vicepresidència de l'entitat són nomenades pel Govern, a proposta del conseller o consellera competent en matèria de ports.

2. El president o presidenta de Ports de la Generalitat ho és també del seu Comitè Executiu i li corresponen les funcions següents:

a) Exercir la representació de Ports de la Generalitat i del Comitè Executiu.

b) Convocar les reunions del Comitè Executiu, assenyalant-ne el lloc, el dia, l'hora i l'ordre del dia.

c) Presidir i dirigir les sessions del Comitè Executiu i dirimir els empats amb el seu vot de qualitat.

d) Autoritzar amb la seva signatura l'acta de sessions i de certificacions.

e) Actuar com a òrgan de contractació de Ports de la Generalitat i exercir les funcions que li són pròpies.

f) Subscriure convenis i acordar l'exercici de les accions i els recursos que corresponen a l'entitat en defensa dels seus interessos davant de les administracions públiques i dels tribunals de justícia.

g) Les que, si escau, li delegui el Comitè Executiu.

h) Qualsevol altra funció que no sigui assignada per aquesta llei als altres òrgans de l'entitat.

3. El president o presidenta de Ports de la Generalitat pot delegar les seves funcions en el vicepresident o vicepresidenta.

4. El Comitè Executiu és l'òrgan rector col·legiat de Ports de la Generalitat, i és constituït pels membres següents:

a) El president o presidenta.

b) El vicepresident o vicepresidenta.

c) El gerent o la gerent, amb veu i sense vot.

d) Un nombre de vocalies que ha de determinar el Govern, entre les quals hi ha d'haver necessàriament persones en representació de l'Administració de la Generalitat, de les administracions locals i de les entitats l'activitat de les quals estigui relacionada amb les competències de Ports de la Generalitat.

5. Les persones que representin a les administracions locals han d'ésser com a mínim dos en representació dels municipis en el terme municipal dels quals hi ha un port gestionat per Ports de la Generalitat.

6. La composició del Comitè Executiu ha de respondre a criteris de representació equilibrada de dones i homes en relació amb les persones que no siguin membres per raó del seu càrrec.

7. El vicepresident o vicepresidenta del Comitè Executiu substitueix el president o presidenta en cas de vacant, absència o malaltia i exerceix les funcions que li són encomanades o delegades pel president o presidenta.

8. A les reunions del Comitè executiu assisteix un secretari o secretària, amb veu i sense vot, designat pel president o presidenta.

9. Quan l'ordre del dia de la sessió inclogui la consideració específica d'un tema que pugui afectar un col·lectiu determinat, s'ha de consultar alguna entitat que representi aquest col·lectiu.

10. Correspon al Comitè Executiu:

a) Fixar les directrius generals d'actuació de l'entitat, de conformitat amb els objectius generals de política portuària del Govern de la Generalitat.

b) Aprovar l'avantprojecte de programa d'actuació, d'inversions i de finançament de Ports de la Generalitat corresponent a l'exercici següent.

c) Aprovar l'avantprojecte de pressupost d'explotació i de capital de l'entitat, el balanç anual i la memòria de Ports de la Generalitat.

d) Proposar al president o presidenta la licitació dels contractes.

e) Autoritzar la inscripció en el cens de l'entitat d'empreses consignatàries, de les empreses d'estiba i comercialitzadores de peix, tenint en compte el cens actual, o d'altres.

f) Aprovar la plantilla i el règim retributiu del personal.

g) Acordar la constitució de consorcis, amb l'autorització prèvia del Govern de la Generalitat.

h) Atorgar els títols habilitants corresponents per a l'ocupació de superfície de domini públic en les zones de servei portuàries i per al dret d'utilització de les instal·lacions i procedir-ne a la modificació, el rescab, la reversió i la caducitat o l'extinció, d'acord amb els plecs de condicions generals aprovats pel Departament competent en matèria de ports.

i) Aprovar provisionalment, d'acord amb la normativa urbanística corresponent, els projectes d'obres a executar per Ports de la Generalitat.

j) Adoptar acords en matèria de tributs portuaris i preus privats.

k) Proposar al Departament competent en matèria de ports l'aprovació de noves normes relatives als serveis portuaris.

l) Emetre informe sobre les normes generals relatives als serveis portuaris.

m) Formular i proposar al conseller o consellera competent en matèria de ports amb l'informe municipal previ, l'aprovació del pla de delimitació de la zona de servei portuària i, si escau, el pla director urbanístic portuari.

n) Exercir les funcions de policia que siguin necessàries per al compliment dels seus fins i controlar, en l'operativa portuària de competència de la Generalitat, el compliment dels reglaments de mercaderies perilloses, els de seguretat i higiene i els dels sistemes de seguretat i d'incendis, sens perjudici de les competències que corresponguin a altres departaments de la Generalitat.

11. El Comitè Executiu pot delegar en el gerent o la gerent i en el president o presidenta les funcions que té atribuïdes, llevat de les que per llei siguin indelegables.

12. El Comitè Executiu es reuneix en sessions ordinàries amb una periodicitat trimestral. També es pot reunir en sessions extraordinàries sempre que ho acordi el president o presidenta o a petició, almenys, d'una tercera part dels seus membres.

Article 20. L'òrgan de gestió. La gerència

1. La gerència duu a terme la gestió ordinària de l'entitat sota la direcció de la presidència i del Comitè Executiu.

2. La persona que ocupa la gerència és nomenada pel conseller o consellera competent en matèria de ports, a proposta de la presidència de l'entitat.

3. Correspon al gerent o la gerent l'exercici de les funcions següents:

a) Gestionar i dirigir l'entitat en els aspectes administratius i tècnics.

b) Dirigir els recursos humans i organitzar el funcionament intern de Ports de la Generalitat i executar els acords del Comitè Executiu en aquesta matèria.

c) Gestionar els recursos econòmics i ordenar-ne les despeses i els pagaments, dins els límits establerts pel Comitè Executiu.

d) Proposar al Comitè Executiu l'aprovació de la plantilla i el règim retributiu del personal.

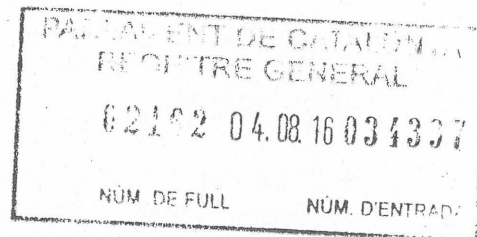
e) Aprovar en els aspectes tècnics els projectes d'obres.

f) Proposar al president o presidenta, a petició del Comitè Executiu, la formalització de contractes i de convenis.

g) Elaborar i presentar al Comitè Executiu l'avantprojecte de pressupost d'explotació i de capital, els comptes i la memòria anual de Ports de la Generalitat.

h) Elaborar i presentar al Comitè Executiu l'avantprojecte de programa d'actuació, d'inversió i de finançament.

i) Elaborar i proposar al Comitè Executiu les normes generals dels serveis portuaris.

j) Proposar al Comitè Executiu la constitució de consorcis.

k) Impulsar els expedients sancionadors que en l'àmbit de Ports de la Generalitat es puguin tramitar i elevar-ne la proposta de resolució als òrgans competents per a imposar sancions.

l) Exercir les facultats que li siguin delegades pel Comitè Executiu i per la Presidència.

Secció 3a. Règim econòmic

Article 21. Recursos

1. Els recursos econòmics de Ports de la Generalitat estan constituïts per:

- a) Els productes i rendes del seu patrimoni, així com els procedents de l'alienació dels seus actius.
- b) Els tributs portuaris.
- c) Els ingressos que tinguin el caràcter de recursos de dret privat obtinguts en l'exercici de les seves funcions.
- d) Les ajudes i subvencions qualssevol que sigui la seva procedència.
- e) Els procedents dels crèdits, préstecs i altres operacions financeres que pugui concertar.
- f) El producte de l'aplicació del règim sancionador previst en la llei.
- g) Les donacions, llegats i altres aportacions de particulars o entitats privades.
- h) L'import de les penalitzacions contractuals, multes coercitives, garanties adquirides per prescripció o confiscació i qualsevol altra prestació patrimonial de caràcter públic adquirida en l'exercici de les seves funcions.
- i) Qualsevol altre que li sigui atribuït per l'ordenament jurídic.

2. Els recursos de l'entitat tenen caràcter finalista, ja que es destinen a la consecució de llurs objectius i, per tant, a l'autofinançament del sistema portuari.

Article 22. Règim pressupostari i de comptabilitat

1. El pressupost de l'entitat és anual i està subjecte a les disposicions sobre pressupostos de les entitats de dret públic que han d'ajustar la seva activitat a l'ordenament jurídic privat, conforme al que disposa la normativa reguladora de les empreses públiques de la Generalitat.

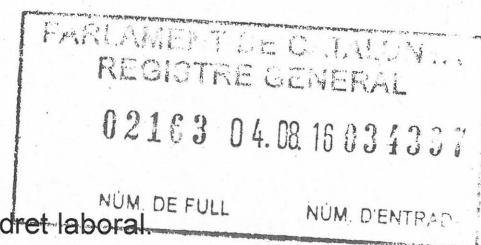
2. L'entitat ordena la seva comptabilitat d'acord amb el pla general de comptabilitat i queda sotmesa al control financer mitjançant auditories, d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de les finances públiques de Catalunya.

Secció 4a. Règim jurídic

Article 23. Contractació

La contractació de Ports de la Generalitat es regeix per la normativa aplicable al sector públic i ha de garantir els principis de publicitat, lliure concurrència, transparència, igualtat i no discriminació.

Article 24. Personal

1. Les relacions entre l'entitat i el seu personal es regeixen pel dret laboral.
2. La selecció del personal de l'entitat s'ha de realitzar dins dels límits pressupostaris, d'acord amb els principis d'igualtat, inclòs el relatiu al d'oportunitats de dones i homes, mèrit, capacitat, mitjançant procediments que garanteixin la publicitat i concurrència.
3. Així mateix, s'ha de vetllar per garantir l'eliminació d'estereotips de gènere en relació amb la promoció i l'atribució de tasques laborals.

Article 25. Règim patrimonial

1. El patrimoni de Ports de la Generalitat està constituït pel conjunt de llurs béns i drets, qualsevol que sigui la seva naturalesa i el títol de la seva adquisició o aquell en virtut del qual li hagi estat atribuït.
2. La gestió i administració dels béns i drets patrimonials de Ports de la Generalitat, així com aquells del Patrimoni de la Generalitat que li siguin adscrits per al compliment de les seves finalitats, s'ha d'ajustar a la legislació portuària, al que disposa per a aquest tipus d'entitats la normativa reguladora de les entitats que integren el sector públic de la Generalitat i, en allò que li sigui aplicable, per la normativa reguladora del patrimoni de la Generalitat, i pels preceptes de caràcter bàsic de la legislació estatal reguladora del patrimoni de totes les administracions públiques. Les normes generals de dret administratiu i, en absència d'aquestes, les de dret privat, s'aplicaran com a dret supletori.

Article 26. Recursos i reclamacions administratives

1. Els actes administratius adoptats pels òrgans de Ports de la Generalitat poden ser revisats i recorreguts de conformitat amb l'establert en la legislació sobre règim jurídic i de procediment de les administracions públiques i en la de contractes del sector públic.
2. Els actes i actuacions d'aplicació dels tributs portuaris i els actes d'imposició de sancions tributàries poden ser revisades i recorregudes de conformitat amb l'establert en la legislació tributària vigent.
3. El president o presidenta de Ports de la Generalitat té la condició d'òrgan jeràrquicament superior del Comitè Executiu, de la gerència i les seves resolucions posen fi a la via administrativa.

Capítol III. El Consell de Ports

Article 27. Creació del Consell de Ports

1. Es crea el Consell de Ports com a òrgan de consulta i assessorament en matèria portuària a fi de cooperar en la consecució dels objectius que li són propis.
2. El Consell de Ports resta adscrit al departament competent en matèria de ports.

Article 28. Composició

El Consell de Ports és integrat per persones en representació de les administracions competents en la matèria i de tots els sectors interessats en l'àmbit portuari, en els termes que es determinin per reglament.

Article 29. Funcions

Corresponen al Consell de Ports les funcions següents:

- a) Actuar com a òrgan permanent de consulta entre el sector i l'Administració portuària.
- b) Emetre informe dels projectes de disposicions generals que es dictin en desenvolupament d'aquesta llei.
- c) Col·laborar amb l'Administració portuària per a aconseguir la millora progressiva del Sistema Portuari.
- d) Presentar a l'Administració portuària les propostes i els suggeriments que consideri adequats per a millorar el sector portuari a Catalunya.
- e) Qualsevol altra que li pugui ésser conferida d'acord amb la legislació vigent.

Article 30. Règim de funcionament

1. El Consell de Ports s'ha de reunir en sessió ordinària almenys dos cops l'any i en tantes sessions extraordinàries com calgui, a proposta dels seus membres.
2. El funcionament del Consell de Ports es regeix per les normes aplicables als òrgans col·legiats de la Generalitat de Catalunya.

Títol III. Règim demanial i contractual

Capítol I. Règim jurídic del domini públic portuari

Article 31. Concepte de domini públic portuari

1. El domini públic portuari està constituït per les superfícies d'aigua, terrenys, béns i drets de titularitat de l'Administració portuària i afectats als serveis i usos portuaris i, en particular:

- a) Les superfícies d'aigua, els terrenys, les obres i les instal·lacions fixes traspassades a la Generalitat de Catalunya mitjançant el Reial Decret 2876/1980, de 12 de desembre.
- b) Les obres i les instal·lacions fixes que l'administració portuària realitzi sobre el domini públic portuari i sobre el domini públic maritimoterrestre adscrit, així com els terrenys, les obres i instal·lacions fixes que adquireixi conforme a dret, i les obres i les instal·lacions fixes d'ajuda a la navegació, la construcció i conservació de les quals es faci amb càrrec a recursos propis.
- c) Les obres i instal·lacions fixes construïdes per les persones concessionàries sobre el domini públic portuari i sobre béns de domini públic maritimoterrestre adscrit, així com els terrenys, obres i instal·lacions fixes adquirides per a la seva annexió als esmentats dominis, quan reverteixin a l'Administració portuària.

En tant no es produeix aquesta reversió, i sense perjudici de la seva naturalesa i titularitat, resten sotmeses a les potestats pròpies del domini públic portuari en el que els hi resulti d'aplicació.

d) Els terrenys, les obres i les instal·lacions adscrits o que en el futur s'adscriuin a la Generalitat per a usos portuaris.

2. Els béns de domini públic portuari són imprescriptibles, inalienables i inembargables.

3. La inscripció en el Registre de la Propietat del domini públic portuari i dels drets atorgats sobre el mateix i la cancel·lació dels assentament respectiu s'ha de dur a terme d'acord amb la legislació hipotecària.

Article 32. Delimitació i investigació

1. L'Administració portuària pot delimitar els béns de domini públic portuari respecte d'altres pertanyents a terceres persones quan els límits entre ells siguin imprecisos o existeixin indicis d'usurpació.

2. Un cop iniciat el procediment de delimitació, i mentre duri la seva tramitació, no es pot promoure cap procediment judicial amb la mateixa pretensió.

3. L'Administració portuària té la facultat d'investigar la situació dels béns i drets que presumeixi que pertanyen al domini públic portuari, per tal de determinar-ne la titularitat i d'acord amb les normes de procediment aplicables.

4. En la tramitació del procediment de delimitació l'Administració portuària ha de requerir informe del municipi on s'emplacin els béns i drets del domini públic portuari afectats per la delimitació.

Article 33. Tècniques de garantia de la integritat del domini públic portuari

1. En les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat no són aplicables les limitacions de la propietat sobre els terrenys contigus a la ribera del mar per raons de protecció del domini públic marítimoterrestre previstes en la legislació vigent de costes.

2. L'Administració portuària pot recuperar per si mateixa i en qualsevol moment la possessió dels béns de domini públic portuari. En el procediment de recuperació ha de requerir informe del municipi on s'emplacin els béns.

3. L'Administració portuària pot recuperar en via administrativa la possessió dels béns de domini públic portuari, quan decaiguin o desapareguin el títol, les condicions o circumstàncies que legitimaven llur ocupació per terceres persones.

Capítol II. Normes comunes sobre utilització del sistema portuari

Secció 1a. Principis generals de la utilització del sistema portuari

Article 34. Règim d'utilització del sistema portuari

1. La utilització del sistema portuari s'ha de fer amb subjecció a criteris de racionalitat, rendibilitat, eficiència i sostenibilitat, previ atorgament, en el seu cas, del títol habilitant corresponent, per part de l'Administració Portuària, quan la utilització del sistema portuari requereixi o comporti exclusivitat, intensitat, perillositat, rendibilitat econòmica o la realització d'obres o instal·lacions.

2. Són títols habilitants d'acord amb les previsions d'aquesta llei: l'autorització i la concessió demanial, l'autorització per a la prestació de serveis específics, la llicència, la comunicació d'activitats, les declaracions responsables i comunicacions prèvies i, els contractes per a la construcció d'obres públiques portuàries o per la gestió de les infraestructures portuàries subjectes a la normativa reguladora dels contractes del sector públic.

3. Els títols que habiliten l'ocupació o utilització del sistema portuari tenen un caràcter temporal i no eximeixen a les persones titulars d'obtenir els permisos, llicències, autoritzacions i demés títols habilitants que siguin exigides per altres disposicions legals. No obstant, quan aquests s'obtinguin amb anterioritat al títol administratiu exigible d'acord amb aquesta llei, la seva eficàcia resta demorada fins que s'hagi atorgat el mateix.

Quan l'ocupació o utilització del sistema portuari deriva d'un contracte, l'habilitació s'entén atorgada implícitament en aquest. No obstant, els títols destinats a la prestació d'un servei que impliquen ocupació demanial han de complir a més de les condicions derivades de la prestació del servei, les obligacions i condicions que l'ocupació d'un bé demanial comporta.

4. L'obtenció de qualsevol dels títols no atribueix a la persona titular facultats de tutela o policia sobre el domini públic portuari, llevat que es faci constar expressament en el títol habilitant quines facultats li són delegades. Així mateix, l'obtenció d'un títol no implica en cap cas la transmissió de les facultats dominicals de l'Administració portuària, ni l'assumpció per part d'aquesta de responsabilitat de cap tipus respecte a la persona titular del dret a l'ocupació o a terceres persones.

5. L'ocupació i utilització del sistema portuari en virtut d'un dels títols establerts en aquesta llei implica l'obligació d'utilitzar i conservar els béns de conformitat amb el que, en cada moment i segons el progrés de la ciència, disposi la normativa tècnica, mediambiental, d'accessibilitat, eliminació de barreres i de seguretat que resulti d'aplicació.

La persona titular és responsable dels danys i perjudicis que puguin ocasionar les obres, serveis i activitats al domini públic i al privat.

6. Les persones titulars habilitades estan obligades a subscriure i mantenir una pòlissa d'assegurança que cobreixin els riscos de danys a tercers i els supòsits d'incendi, entre d'altres.

7. Les funcions de coordinació d'activitats empresarials correspon a Ports de la Generalitat quan el sistema portuari és gestionat directament i a la persona física o jurídica encarregada de la seva gestió quan s'acordi la gestió indirecta, d'acord amb la normativa en matèria de prevenció de riscos laborals.

Secció 2a. Canvi climàtic

Article 35. Mesures per a l'adaptació de les infraestructures portuàries als efectes del canvi climàtic.

1. L'Administració portuària, d'acord amb el que determini la normativa en matèria de canvi climàtic, pot requerir a les persones gestores de les infraestructures portuàries l'elaboració d'estudis tècnics sobre la modificació del clima marítim i el seu efecte sobre les infraestructures, els serveis i les operacions portuàries.

2. Si dels estudis esmentats en l'apartat anterior es deriva la necessitat d'efectuar obres o actuacions essencials per garantir la seguretat de la infraestructura, els serveis i les operacions no previstes en el títol o contracte concessional original, el Departament

competent en matèria de ports pot exigir a l'empresa concessionària la seva execució amb el corresponent reequilibri econòmic, si escau, d'acord amb la inversió prevista, mitjançant bonificació de taxes i l'ampliació del termini concessional.

3. En cas que l'empresa concessionària no realitzi les obres o actuacions que es considerin essencials per a la seguretat de la infraestructura, l'Administració portuària pot extingir anticipadament el títol o el contracte, amb els efectes previstos a la normativa d'aplicació en cada cas.

Capítol III. Títols demaniais

Secció 1a. Normes comunes per a la tramitació, formalització, modificació, unificació i extinció de títols

Article 36. Procediment d'atorgament

1. Els títols s'atorguen a sol·licitud de persona interessada o en virtut de procediment iniciat d'ofici per l'Administració portuària.

2. La persona interessada a obtenir un títol ha d'adreçar, si escau, una sol·licitud a l'Administració portuària en la forma prevista en la legislació sobre règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i s'ha d'acompanyar de la documentació que es determini reglamentàriament.

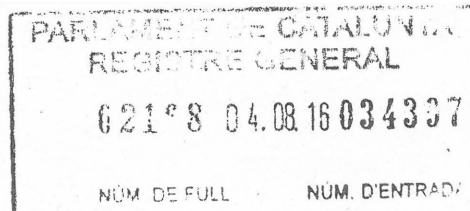
3. En cas d'inici a sol·licitud de la persona interessada, el procediment per atorgar el títol habilitant d'autorització o de concessió s'ha de resoldre i notificar a la persona interessada en el termini de sis mesos. El venciment del termini màxim establert per dictar i notificar la resolució expressa determina la desestimació de la petició.

4. L'Administració portuària pot convocar concursos per a l'atorgament dels títols habilitants.

Article 37. Formalització

1. El títol s'ha de formalitzar en document administratiu, que ha de relacionar, almenys, les circumstàncies següents:

- a) La identitat i domicili de la persona titular i de la persona que la representi.
- b) L'objecte.
- c) La superfície de domini públic portuari afectada, si escau.
- d) Les condicions específiques de prestació del servei i les obligacions a complir davant de l'Administració.
- e) El règim econòmic al que queda subjecta.
- f) Les assegurances i el dipòsit a constituir.
- g) Les instal·lacions desmuntables autoritzades, si s'escau.
- h) Les obres i/o instal·lacions fixes o no desmuntables autoritzades, amb referència al projecte respectiu i termini d'inici i finalització d'aquelles.
- i) Les tarifes o preus màxims a percebre del públic i els criteris per a llur actualització, si s'escau.
- j) La facultat de la persona titular d'impedir l'ús dels béns a aquelles persones usuàries que no abonin la tarifa corresponent, si s'escau.
- k) Les facultats de policia que es deleguen en la persona que ostenti el títol corresponent o el règim de col·laboració en les tasques de seguretat del port i salvament, entre d'altres, si s'escau.

- l) El pla o plans que ha d'elaborar preceptivament la persona titular, inclòs el pla de negoci, i termini per a la seva presentació a l'Administració portuària.
- m) Les condicions de protecció del medi ambient.
- n) L'assumpció de les despeses de conservació i manteniment.
- o) El compromís d'utilitzar el bé segons llur naturalesa i d'entregar-lo en l'estat en què es rebi.
- p) El compromís de prèvia obtenció de les llicències i permisos exigits per altres Administracions Públiques.
- q) La reserva de l'Administració portuària d'inspeccionar els béns afectats.
- r) El termini de vigència i les condicions de la seva ampliació.
- s) Les causes d'extinció.
- t) Els efectes de l'extinció del títol.

2. El títol produeix, amb caràcter general, efectes des de la data de notificació del seu atorgament, llevat que ho disposi altrament.

Article 38. Modificació dels títols habilitants

1. Els títols habilitants poden modificar-se en els casos següents:

- a) Quan s'hagin alterat els supòsits determinants del seu atorgament.
- b) Per força major.
- c) Quan ho exigeixi la seva adequació als plans o normes corresponents.
- d) Per mutu acord entre l'Administració portuària i la persona titular, sempre que no suposi una alteració substancial del seu contingut, en els termes que s'estableixi reglamentàriament.
- e) Quan fos necessari per assegurar la correcta prestació del servei.

2. En el cas de les autoritzacions, la modificació no pot provocar la divisió, agrupació o segregació de la superfície de domini públic objecte de la mateixa.

Article 39. Unificació dels títols habilitants

1. La persona titular de dos o més títols habilitants pot sol·licitar a l'Administració portuària la seva unificació en un de sol sempre que les instal·lacions siguin contigües o estiguin unides per una instal·lació comuna.

2. L'Administració portuària pot autoritzar la unificació en el supòsit que els títols a unificar puguin formar una unitat d'explotació que comporti una millora en la gestió del Sistema Portuari.

A aquest efecte, s'entén que pot existir unitat d'explotació quan es desenvolupi la mateixa activitat, i es disposi o es pugui disposar d'elements comuns necessaris per a la seva explotació correcta, de forma que l'explotació conjunta sigui més eficient que l'explotació independent.

3. El termini del títol unificat resultant no pot ser superior al de la mitjana aritmètica dels terminis pendents de cadascun dels anteriors, ponderat, a criteri de l'Administració portuària, per la seva superfície, volum de negoci i d'inversió pendent d'amortitzar, amb l'actualització corresponent.

4. El procediment s'ha de resoldre i notificar a la persona interessada en el termini de sis mesos. El venciment del termini màxim establert per dictar i notificar la resolució expressa determina la desestimació de la petició.

Article 40. Extinció

1. El títol habilitant s'extingeix en els supòsits següents:

- a) El venciment del termini d'atorgament.
- b) La revisió d'ofici en els casos previstos legalment.
- c) La revocació i la caducitat en els supòsits previstos en aquesta llei.
- d) El mutu acord entre l'Administració portuària i la persona titular, que només pot tenir lloc quan no concorri una altra causa d'extinció imputable a la persona titular i sempre que no hi hagi raons d'interès públic que facin necessari o convenient el manteniment del títol.
- e) La desafectació del bé de domini públic.
- f) La mort, llevat que operi la transmissió mortis causa en els termes previstos en aquesta llei.
- g) La incapacitat sobrevinguda de la persona titular.
- h) La dissolució o extinció de la persona jurídica o de l'entitat sense personalitat jurídica que en sigui titular
- i) La desaparició del bé o esgotament de la possibilitat del seu aprofitament.
- j) La renúncia de la persona titular acceptada per l'Administració portuària, sempre que no tingui incidència negativa sobre el domini públic o llur utilització, o causi perjudicis a terceres persones.
- k) L'expropiació forçosa del dret emparat pel títol.
- l) Per anul·lació mitjançant resolució judicial ferma.

2. La revocació del títol habilitant procedeix en els casos següents:

- a) Quan dificulti el correcte desenvolupament de les operacions portuàries.
- b) Quan impedeixi l'ocupació o utilització del domini públic portuari per a d'altres finalitats d'interès portuari més gran.
- c) Quan resulti oposat de forma sobrevinguda a l'ordenació sectorial i urbanística de la zona de servei portuària, a projectes d'obres autoritzats per l'Administració portuària o a normes jurídiques i no sigui possible corregir aquesta circumstància mitjançant la modificació del títol.
- d) Quan s'hagin alterat els supòsits o les condicions físiques existents en el moment de l'atorgament o en supòsits de força major quan, en ambdós casos no sigui possible la modificació del títol

3. El títol habilitant pot declarar-se caducat quan s'incompleixi qualsevol de les seves condicions essencials i singularment quan concorrin les circumstàncies següents:

- a) L'impagament, en la forma i supòsits establerts reglamentàriament, dels tributs portuaris legalment exigibles.
- b) La declaració de concurs o la declaració d'insolvència en qualsevol altre procediment.
- c) La no iniciació, paralització o no finalització de les instal·lacions o obres injustificadament durant el termini que es fixi en les condicions del títol.
- d) L'alteració de la destinació dels béns afectats.
- e) La falta d'utilització, durant un període de 3 anys o superior a la meitat del termini atorgat, si aquest segon fos inferior, dels béns de domini públic, tret que obeeixi a justa causa.
- f) La modificació o ampliació de les instal·lacions o obres durant la vigència del títol, sense la prèvia autorització de l'Administració portuària.
- g) La no constitució o renovació de les assegurances exigibles.

- h) La no reposició, substitució o complement de la garantia exigible, previ requeriment de l'Administració portuària.
- i) L'ocupació o utilització de superfície de domini públic no autoritzada.
- j) Qualsevol altre incompliment greu de les obligacions previstes en la llei o contingudes en el títol

Article 41. Procediment i efectes de l'extinció

1. L'extinció del títol s'ha de fer de conformitat amb el procediment que reglamentàriament s'estableixi.
2. L'extinció del títol es produeix sempre sens perjudici de terceres persones ni de l'interès públic. L'administració portuària pot imposar les condicions adients per evitar aquests perjudicis. La persona titular del dret resta obligada al compliment de les prescripcions que siguin establertes i que poden exigir-se d'acord amb la normativa general de procediment administratiu, inclosa la imposició de multes coercitives.
3. Extingit el títol, l'Administració portuària no assumeix cap tipus d'obligació econòmica, laboral, de seguretat social o fiscal de la persona titular de l'activitat afectada. La persona interessada té dret a retirar tots els materials, instal·lacions, equips i estris de la seva propietat i té l'obligació de fer-ho en la forma i termini que siguin establerts per l'administració portuària.
4. L'extinció comporta la resolució, des de la mateixa data, dels contractes de subministrament d'energia elèctrica, aigua, gas, telecomunicacions i qualsevol altre servei o subministrament en xarxa.
5. No procedeix en cap cas indemnització quan la revocació o l'anul·lació del títol obeeixin a causes imputables a la persona interessada.
6. L'extinció del títol comporta la reversió a l'Administració portuària de les obres i instal·lacions existents o que hagin estat construïdes sobre el domini públic i que siguin susceptibles d'explotació futura, segons resulti del mateix títol i en els termes fixats reglamentàriament.

Secció 2a. Garanties per les autoritzacions i concessions demaniales

Article 42. Garantia provisional

1. Les persones interessades a utilitzar o ocupar el domini públic portuari han de constituir davant l'Administració portuària una garantia provisional.
2. La quantia de la garantia provisional és el 2% del valor de les obres i instal·lacions fixes o desmuntables que la persona interessada tingui projectat realitzar sobre el domini públic portuari.

Article 43. Garantia definitiva

1. En els quinze dies següents a la notificació de l'atorgament del títol habilitant s'ha de constituir una garantia definitiva davant l'Administració portuària.

La quantia de la garantia definitiva és fixa en un percentatge situat entre el 5% i el 30% del major dels següents valors:

- a) El de la base imposable de la taxa per ocupació privativa del domini públic portuari.
- b) El de les obres i instal·lacions fixes o desmuntables a realitzar sobre el domini públic portuari.

2. En defecte d'aquests valors, la quantia de la garantia definitiva és fixada per l'Administració portuària, de forma motivada, en funció de les circumstàncies concurrents en cada cas. No es poden formalitzar els títols habilitants sense haver constituït prèviament la garantia definitiva.

3. La garantia definitiva respon dels següents conceptes:

- a) L'import de les sancions i multes coercitives imposades a la persona titular.
- b) L'import dels tributs portuaris legalment exigibles.
- c) L'import dels danys i perjudicis causats pel titular sobre el domini públic portuari no coberts per les assegurances obligatòries.
- d) El cost de conservació de les obres, instal·lacions i terrenys concedits.
- e) El cost de reparació o de l'aixecament i retirada, parcial o total, de les obres i de les instal·lacions fixes o desmuntables.

Article 44. Constitució de les garanties

Les garanties provisional i definitiva s'han de constituir en la forma establerta en la normativa aplicable a l'administració de la Generalitat.

Article 45. Devolució de les garanties

1. La devolució de la garantia provisional procedeix quan el sol·licitant no resulti finalment titular o quan es constitueixi la garantia definitiva.

2. La devolució de la garantia definitiva procedeix un cop extingit el títol, si no resulten responsabilitats que hagin d'exercitar-se i sempre que s'hagi constituït el dipòsit legalment exigible en quantia suficient.

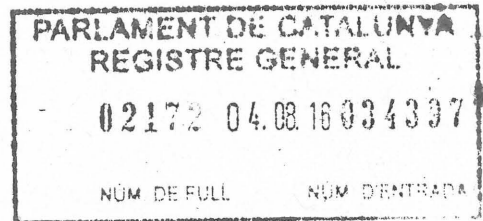
3. En cas de transmissió de la concessió no procedeix la devolució o cancel·lació de la garantia definitiva prestada per la persona titular anterior fins que no es trobi formalment constituïda la de la nova persona titular.

4. El dret a la devolució de les garanties constituïdes prescriu en els termes establerts a la normativa en matèria de finances públiques de Catalunya.

Article 46. Confiscació de les garanties

1. Procedeix la confiscació de la garantia provisional si la persona interessada desisteix o renuncia injustificadament a llur sol·licitud o proposició abans de l'atorgament o la formalització del títol habilitant.

2. Procedeix la confiscació de la garantia definitiva si el títol habilitant s'extingeixen per caducitat o renúncia.

Secció 3a. L'autorització

Article 47. Objecte de l'autorització

L'autorització és el títol administratiu que permet:

- a) La utilització temporal del domini públic portuari pels vaixells, embarcacions, persones passatgeres, vehicles, mercaderies i productes de la pesca.
- b) L'ocupació del domini públic portuari amb instal·lacions desmuntables o amb béns mobles.
- c) Qualsevol altra forma d'utilització o ocupació del domini públic portuari que no requereixi d'obres ni d'instal·lacions, però en la qual concorrin circumstàncies especials d'intensitat, perillositat o rendibilitat i la durada de la qual no excedeixi de quatre anys, de conformitat amb el que es determini reglamentàriament.

Article 48. Durada i característiques de l'autorització

1. L'autorització demanial es pot concedir per un termini no superior a quatre anys, amb caràcter improrrogable.
2. L'autorització demanial no és susceptible de negocis jurídics per actes inter vivos o mortis causa ni d'inscripció en el Registre de la Propietat.
3. En el cas que l'ocupació del domini públic porti causa de la prestació d'un servei portuari específic, el termini d'aquesta ocupació ha de ser el mateix que el que resti a la de l'autorització del servei.

Secció 4a. La concessió demanial

Article 49. Objecte de la concessió

La concessió és el títol administratiu que permet:

- a) L'ocupació del domini públic portuari amb obres i/o amb instal·lacions fixes o no desmuntables.
- b) Qualsevol altra forma d'utilització o ocupació del domini públic portuari per termini superior a quatre anys.

Article 50. Durada de la concessió

1. El termini de la concessió és el que es determina en el títol habilitant corresponent, en el qual ha de constar la seva durada i la possibilitat, en el seu cas, de pròrroga.
2. El termini de la concessió no pot excedir dels vint-i-cinc anys, llevat el cas que s'hagin de realitzar obres de singular importància, en quin cas pot arribar fins els 50 anys.

En tot cas, en la fixació del termini de cada concessió s'han de tenir en compte la inversió a realitzar, el període d'amortització, el termini d'execució de les obres i instal·lacions que el titular concessional es compromet a realitzar i l'impacte econòmic previsible sobre l'explotació portuària.

Article 51. Pròrroga del termini de la concessió

1. El termini d'una concessió és improrrogable, llevat dels supòsits següents:

- Quan en el títol d'atorgament s'hagi previst la possibilitat de la seva pròrroga. En tot cas aquesta pròrroga s'ha de vincular amb la realització d'inversions addicionals.
- Quan en el títol d'atorgament no s'hagi previst la possibilitat de pròrroga, si el titular concessional s'obliga a portar a terme una inversió rellevant no prevista en la concessió originària i que, a judici de l'Administració portuària, sigui d'interès per millorar l'eficiència o la qualitat ambiental de les operacions portuàries, superior al 20% del valor actualitzat de la inversió executada a l'empara del títol concessional vigent.
- En cas que la concessió sigui d'interès estratègic o rellevant per a l'administració portuària.

2. Les pròrrogues previstes en aquest article han de ser objecte de petició per part la persona titular de la concessió i l'Administració portuària ha de valorar en tot cas la conveniència d'autoritzar-les, d'acord amb els termes i terminis establerts en el títol concessional, sense que en cap cas la durada de la pròrroga excedeixi de la meitat del termini inicial.

En cas que la concessió sigui d'interès estratègic o rellevant per a l'Administració portuària, en consideració a la gestió del port o al desenvolupament econòmic de la zona d'influència, aquesta pròrroga pot superar el termini màxim fixat en aquesta llei.

3. La pròrroga de la concessió ha de comportar la modificació del títol concessional i dels canons i taxes a satisfer a l'administració portuària.

4. En l'atorgament de qualsevol tipus de pròrroga, l'Administració portuària ha de valorar la qualitat de la gestió efectuada pel titular concessional durant el temps transcorregut.

Article 52. Atorgament i formalització de la concessió

1. L'atorgament de concessions sobre el domini públic portuari s'efectua amb caràcter general en règim de concurrència. Nogensmenys, el títol concessional pot adjudicar-se sense altre tràmit en els casos següents:

- Si l'Administració portuària convoca un concurs i aquest queda desert, sempre que no hagi transcorregut més d'un any des de la resolució que el va declarar desert.
- Quan la superfície de domini públic afectada no excedeixi de 100 metres quadrats.
- Quan qui sol·licita és una Administració Pública territorial, institucional, un consorci o una persona jurídica de dret privat en el capital de la qual tinguin una participació majoritària una o diverses Administracions Públiques o persones jurídiques de dret públic per a l'exercici de les competències pròpies.
- Quan la concessió s'adjudiqui en pagament de la compensació pel rescat d'una altra concessió.
- Quan la concessió s'adjudiqui per satisfer una indemnització per danys i perjudicis determinada de forma convencional.
- Quan la concessió tingui per objecte instal·lacions lineals, tals com canonades de subministrament, emissaris submarins, línies telefòniques o aèries, conduccions de gas, entre altres, que siguin d'ús públic o aprofitament general.

2. El document de formalització de la concessió és títol suficient per inscriure la concessió en el Registre de la Propietat.

3. La resolució d'atorgament de la concessió ha de dur aparellada la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'urgent ocupació dels béns i adquisició de drets corresponents a les finalitats d'expropiació, d'ocupació temporal o d'imposició o modificació de servituds. La relació de béns i drets afectats d'expropiació, ocupació temporal o imposició de servituds ha de ser sotmesa a informació pública amb caràcter previ a l'atorgament de la concessió.

La declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació s'han de referir també als béns i drets compresos en el replanteig del projecte i en les modificacions d'obres que es puguin aprovar posteriorment.

El titular de la concessió té la condició de persona beneficiària de l'expropiació forçosa.

Article 53. Transmissió de la concessió

1. La concessió pot transmetre's per actes intervivos i mortis causa.

2. La transmissió per actes intervivos mitjançant un negoci jurídic o derivada d'un procés de transformació o successió de la persona titular està subjecta a autorització de l'Administració portuària que ha de verificar el compliment dels requisits següents:

- a) Que el titular de la concessió que transmet es trobi al corrent de totes les obligacions davant l'Administració portuària.
- b) Que la persona que adquireix no estigui subjecte a alguna de les causes de prohibició de contractar amb el sector públic, previstes en la legislació de contractes del sector públic.
- c) Que la persona que adquireix tingui la solvència econòmica, financera i tècnica o professional exigida en el seu moment a la persona que transmet.
- d) Que la persona que adquireix, si és una persona jurídica, es dediqui a una activitat que coincideixi amb l'objecte o destinació de la concessió.
- e) Que la concessió no estigui sotmesa a una causa d'extinció.
- f) Que el titular de la concessió que transmet hagi executat totes les obres i instal·lacions fixes previstes en el títol. En cas que no hagin estat executades la transmissió es pot autoritzar si la persona que adquireix es compromet a dur a terme aquesta execució.
- g) Que hagi transcorregut almenys una tercera part del termini inicial de vigència de la concessió.
- h) Que no comporti situacions de domini en el mercat susceptibles d'afectar la lliure competència.

3. La sol·licitud d'autorització ha de ser resolta en el termini d'un mes; el venciment del termini màxim establert per dictar i notificar la resolució determina la desestimació de la petició.

4. Un cop autoritzada la transmissió, la persona que adquireix se subroga en tots els drets i obligacions del titular de la concessió i transmissent.

5. En la resta de supòsits, la transmissió per actes intervivos, ha de comunicar-se prèviament a l'Administració portuària, que s'hi pot oposar, en el termini d'un mes, quan consideri que pot afectar a la gestió eficaç del domini públic portuari.

6. En tota transmissió per actes intervivos l'Administració portuària pot exercir els drets de tempteig i retracte. El dret de tempteig es pot exercir en el termini de tres mesos i el de retracte en el d'un any, tots dos a comptar des de la corresponent comunicació, que ha de comprendre les condicions essencials de la transmissió.

7. La transmissió mortis causa requereix una resolució expressa de l'Administració portuària, prèvia comprovació del compliment per les noves persones titulars dels requisits legals exigibles. El procediment i els efectes de la transmissió mortis causa de la concessió s'han de determinar reglamentàriament.

Article 54. Modificacions

1. En el cas de les concessions, la modificació pot ser substancial o no substancial. És substancial quan la modificació afecti a algunes de les qüestions següents:

- a) L'objecte o destinació de la concessió.
- b) La superfície de domini públic ocupada en més d'un 25%.
- c) Les obres i instal·lacions fixes o no desmuntables inicialment autoritzades.
- d) El canvi d'ubicació de la concessió.
- e) La divisió, agrupació i segregació de la concessió.

Quan la modificació de la concessió tingui caràcter substancial, en el procediment s'ha d'acordar l'obertura d'un període d'informació pública per un termini no inferior a quinze dies ni superior a un mes.

Les modificacions no substancials es tramiten d'acord amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament.

2. La persona titular d'una concessió pot sol·licitar a l'Administració portuària llur divisió en dues o més concessions sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Millori la gestió eficaç del domini públic portuari.
- b) Les noves concessions pertanyin al mateix titular.
- c) Siguin susceptibles d'aprofitament independent.

En l'expedient de divisió de la concessió, les resultants queden subjectes al termini previst en el títol inicial.

3. La persona titular de dos o més concessions pot sol·licitar a l'Administració portuària la seva agrupació en una sola concessió sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Millori la gestió eficaç del domini públic portuari.
- b) Siguin complementàries entre si.
- c) Siguin físicament contínues.

En l'expedient d'agrupació de les concessions, el termini de la concessió única és el que resulti de la mitjana ponderada dels terminis que resti per finalitzar a cadascuna de les agrupades, en funció de les inversions pendents d'amortització i el volum de negoci de cadascuna de les concessions afectades.

4. La persona titular de dos o més concessions pot sol·licitar a l'Administració portuària la segregació d'una part d'una concessió per a llur annexió a una altra sempre que es compleixin els següents requisits:

- a) Millori la gestió eficaç del domini públic portuari.
- b) Siguin físicament contínues.
- c) No excedeixi del 25% de la superfície de la concessió a la qual s'agrega.

La part de domini públic segregada queda subjecta al règim contingut en el títol de la concessió a la qual s'agrega.

Article 55. Constitució de drets reals

1. Poden constituir-se drets reals sobre els drets dimanants de la concessió, prèvia autorització de l'Administració portuària.

2. L'Administració portuària autoritza la constitució de drets reals sobre els drets dimanants de la concessió, sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Que el titular de la concessió es trobi al corrent de llurs obligacions davant l'Administració portuària.
- b) Que la concessió no estigui sotmesa a causa d'extinció.
- c) Que el termini de constitució dels drets reals no excedeixi del que resti per a l'extinció de la concessió.
- d) Que aquests drets reals tinguin una finalitat anàloga o complementària de l'objecte de la concessió.
- e) Que les condicions de la concessió no s'oposin de forma sobrevinguda a les determinacions de l'ordenació sectorial i urbanística de la zona de servei portuària.

3. En el cas del dret real d'hipoteca, només s'autoritza si aquesta, a més, es constitueix com a garantia de préstecs o altres formes de crèdit contrets per la persona titular de la concessió per finançar llur adquisició o per a la realització, modificació o ampliació de les obres, construccions o instal·lacions de caràcter fix situades sobre la dependència demanial ocupada. Aquestes hipoteques no es poden constituir per un termini superior al de vigència de la concessió i s'han de cancel·lar quan s'extingeixi aquesta.

4. L'Administració portuària no reconeix l'existència dels drets reals constituïts sobre els drets dimanants de la concessió sense prèvia autorització. A més, si en l'escriptura de constitució del dret real no consta l'autorització de l'Administració portuària, el Registrador de la Propietat ha de denegar la seva inscripció.

Article 56. Caducitat de la concessió

Les concessions poden declarar-se caducades, a part de per les causes generals comunes a tots els títols:

- a) Quan la persona titular incorri de manera sobrevinguda en alguna de les causes de prohibició de contractar amb el sector públic, previstes en la legislació de contractes del sector públic.
- b) Quan per causa imputable a la persona titular no estiguin acabades les obres o instal·lacions fixes de manera injustificada dins del termini que es fixi en les condicions del títol.
- c) En cas de transmissió per actes intervivos de la concessió sense la prèvia autorització o notificació a l'Administració portuària.
- d) En cas de constitució de drets reals sobre la concessió sense la prèvia autorització de l'Administració portuària.
- e) Per la manca o impossibilitat de formalització de la concessió per causa imputable a la persona interessada, previ requeriment fefaent.

Article 57. El rescat de la concessió

1. L'Administració portuària pot acordar l'extinció anticipada de la concessió mitjançant el seu rescat.

2. En aquest supòsit s'ha d'indemnitzar a la persona titular de la concessió pel perjudici material derivat de l'extinció anticipada. Els drets de les persones o entitats creditors amb llur garantia inscrita en el Registre de la Propietat en la data del rescat han de ser presos en consideració per a determinar l'import i les eventuais persones receptores de la indemnització.

Article 58. Valor del rescat

1. L'Administració portuària i les persones titulars de la concessió poden convenir el valor del rescat.

2. A manca d'acord, aquest valor s'ha de fixar per l'Administració portuària seguint els criteris següents:

a) el valor de les obres, terrenys i instal·lacions rescatades que hagin estat adquirides o construïdes pel titular concessional a l'empara del títol concessional, sense incloure en cap cas les obres i instal·lacions que no figurin en el títol o no hagin estat autoritzades prèviament per l'administració portuària.

b) la pèrdua de beneficis de l'activitat que sigui imputable al rescat durant el període pendent de complir, amb un màxim de tres anualitats

3. El pagament del valor de rescat es pot fer en diner, mitjançant l'atorgament d'una altra concessió o, en cas que escaigüés un rescat parcial, mitjançant una modificació de les condicions de la concessió.

Secció 5a: Llicència portuària per activitats econòmiques i comunicació

Article 59. Les activitats econòmiques en les infraestructures portuàries

1. L'exercici d'activitats econòmiques en les infraestructures portuàries gestionades per l'Administració portuària que comportin, de forma no permanent, l'aprofitament o l'ús intensiu del domini públic, o bé, obtenir-ne un rendiment, està sotmès a llicència prèvia i a l'obligació d'obtenir el títol habilitant municipal que correspongui.

2. Aquestes activitats econòmiques, que han de tenir un interès portuari, es poden exercir, amb caràcter general, en règim de competència real i efectiva per qualsevol persona física, jurídica o entitat sense personalitat jurídica que reuneixi els requisits establerts en la legislació vigent, llevat el cas que, a criteri de l'Administració portuària, i en base a la intensitat de la utilització del domini públic portuari, s'hagi de determinar el nombre de persones operadores que les poden exercir.

Article 60. Situacions jurídiques particulars i responsabilitat

1. Les llicències s'atorguen, sens perjudici de terceres persones i amb abstracció de les altres llicències, permisos, autoritzacions o concessions que la persona sol·licitant necessiti per exercir l'activitat.

2. No pot ser invocat l'atorgament d'una llicència per excloure o disminuir la responsabilitat civil, penal o administrativa en què haguessin incorregut les persones beneficiàries en l'exercici de llurs activitats.

Article 61. Control de l'activitat

1. No es poden atorgar llicències que s'oposin a les determinacions contingudes en el Pla director urbanístic portuari o a qualsevol altre instrument de planejament territorial i urbanístic aplicables.

2. Quan per l'aprovació d'una disposició de caràcter general es modifiquin les condicions per a l'exercici de l'activitat realitzada, la persona titular de la llicència han d'adaptar l'activitat a les noves condicions.

Article 62. Atorgament de la llicència

1. La llicència s'atorga a sol·licitud de la persona interessada. Aquesta sol·licitud ha d'anar acompanyada de la documentació que es determini reglamentàriament.

2. La sol·licitud ha de ser resolta en el termini de tres mesos. El venciment del termini màxim establert sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina l'estimació de la sol·licitud i l'atorgament de la llicència.

3. La llicència s'ha de formalitzar en document administratiu. Aquest document ha de relacionar, almenys, les següents circumstàncies:

- a) La identitat de la persona interessada i el domicili.
- b) L'objecte de l'activitat a desenvolupar.
- c) El lloc de realització de l'activitat.
- d) El termini d'atorgament.
- e) Els tributs portuaris exigibles.
- f) Les assegurances a constituir.
- g) Les condicions i mitjans per a garantir la seguretat i qualitat ambiental de l'activitat.
- h) L'horari d'exercici de l'activitat.
- i) La informació a subministrar periòdicament a Ports de la Generalitat.
- j) Els recursos humans i mitjans materials necessaris per a l'exercici de l'activitat.
- k) Les causes d'extinció.
- l) Altres condicions que siguin raonables i proporcionades en funció del tipus d'activitat que pretén exercir la persona interessada.

Article 63. Termini i renovació de llicència

1. El termini de vigència de la llicència és com a màxim de 5 anys, que pot ser ampliat, excepcionalment, fins a 10 anys en cas que l'activitat per a la qual se sol·liciti comporti una inversió que, per la seva rellevància, justifiqui l'ampliació.

2. La renovació de la llicència s'ha de sol·licitar un mes abans de la data d'expiració del termini de vigència. Aquesta sol·licitud ha de ser resolta en el termini d'un mes des que la mateixa tingui entrada en el registre de l'òrgan competent per a resoldre. El venciment del termini màxim establert sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina l'obtenció de la renovació.

Article 64. Modificació i transmissió de la llicència

1. La llicència pot modificar-se en els supòsits assenyalats a l'article 38 d'aquesta llei.

2. La llicència és transmissible per actes inter vivos i mortis causa, prèvia comunicació a l'Administració Portuària. Aquesta comunicació ha d'efectuar-se amb una antelació mínima d'un mes a la data d'efectivitat de la transmissió o, si escau, des de la producció de l'òbit. No obstant, l'Administració Portuària pot oposar-se a la transmissió de la llicència en els següents casos:

- a) Si la persona titular de l'activitat no està al corrent de les seves obligacions davant l'Administració portuària.
- b) Si la llicència està sotmesa a una causa d'extinció.
- c) Que no hagi transcorregut almenys un any des de la data d'atorgament de la llicència, excepte en el cas de defunció de la persona titular.
- d) Que aquell a qui es cedeix no reuneixi els requisits exigits per a l'exercici de l'activitat a la zona de servei.

En defecte d'autorització els subjectes que intervinguin en la transmissió són responsables solidaris dels danys que puguin derivar-se de la seva actuació.

Article 65. Extinció i caducitat de la llicència

1. Són causes d'extinció de la llicència les enumerades en els apartats a), b), c), d), h) i k) de l'article 40.1 d'aquesta llei.

2. Són causes de caducitat de la llicència a més de les establertes en els apartats a), b), g), h) i j) de l'article 40.3 les següents:

- a) El no exercici de l'activitat o la seva interrupció injustificada per un termini superior al previst en la llicència.
- b) L'incompliment greu de les condicions establertes en la llicència.

3. El procediment per declarar l'extinció d'una llicència s'ha de tramitar en el termini de sis mesos. Si el procediment s'inicia per l'Administració Portuària, el venciment del termini màxim establert sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina la seva caducitat. Si el procediment s'inicia a petició de la persona interessada, el venciment del termini màxim sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina la desestimació de la petició.

Article 66. Comunicació

1. L'exercici d'activitats en els espais portuaris que no comportin activitat econòmica ni un ús intensiu del domini públic està subjecte a comunicació, sense perjudici de l'obligació d'obtenir el títol habilitant municipal que exigeixi la legislació sectorial.

2. La comunicació s'ha de presentar a l'Administració portuària deu dies abans de l'inici de l'activitat. El desenvolupament de l'activitat resta condicionada a la seva compatibilitat amb els serveis portuaris a prestar, l'operativa del port i la disponibilitat de la zona de servei afectada.

3. La suma de jornades de l'activitat no pot excedir un total de quinze dies.

Capítol IV. Contractes administratius per a la construcció i gestió portuària

Article 67. Regim jurídic dels contractes

1. La preparació, adjudicació, compliment, efectes i extinció dels contractes es regeixen fonamentalment per la normativa de contractes del sector públic amb les especialitats establertes en aquesta Llei i les seves normes de desenvolupament, i pels preceptes de la Llei 3/2007, de l'Obra Pública, que siguin d'aplicació. Quan hi ha transferència a l'empresa del risc operacional en l'explotació de les obres o dels serveis el contracte s'ha de qualificar com de concessió.

2. Aquests contractes faculten l'empresa concessionària per a ocupar el domini públic que resulti necessari per a la seva execució, en els termes que disposa aquesta Llei en matèria del règim econòmic i d'utilització del domini públic portuari.

Article 68. Termini

1. El termini de durada dels contractes de concessió per la construcció d'obra pública portuària és el que es fixa en el plec de clàusules administratives particulars, sense que pugui excedir el raonablement necessari perquè l'empresa concessionària recuperi les inversions, amb un màxim de quaranta anys.

2. El termini dels contractes de concessió de gestió portuària és el que es fixa en el plec de clàusules administratives particulars, sense que pugui excedir el raonablement necessari perquè l'empresa concessionària recuperi les inversions, amb la durada màxima següent:

- a) Cinquanta anys en els contractes que compreguin l'execució d'obres i l'explotació del servei públic.
- b) Vint-i-cinc anys en els contractes d'explotació del servei públic.

3. Els terminis màxims establerts en aquest article s'entenen sense perjudici dels que determini en cada moment la normativa en matèria de contractació pública.

Article 69. Pròrroga

1. El termini dels contractes a què es refereix l'article anterior es pot prorrogar en els supòsits següents:

a) Quan en el títol d'atorgament s'hagi previst expressament la possibilitat de pròrroga vinculada a la realització d'inversions addicionals.

b) Per resolució de l'administració portuària atorgada a petició de la persona contractista sempre que aquest porti a terme una inversió rellevant no prevista en el contracte originari i que, conjuntament:

b') sigui superior al 20 per cent del valor actualitzat de la inversió que estigui obligat a executar en compliment de la concessió

b'') sigui d'interès per a l'Administració portuària per a la millora de l'eficiència o la qualitat ambiental de les operacions portuàries i així es justifiqui raonadament en la resolució que l'autoritzi.

c) Quan constitueixi una mesura per al restabliment de l'equilibri econòmic del contracte, en els termes i condicions establerts en la normativa de contractes del sector públic.

2. Les pròrroques previstes en les lletres a) i b) de l'apartat precedent requereixen en tot cas petició de la persona titular del contracte. L'administració portuària ha de valorar en tot cas la conveniència d'autoritzar-les d'acord amb els termes i terminis establerts en el títol concessional i la normativa de contractes del sector públic, sense que en cap cas la seva durada excedeixi de la meitat del termini inicial.

3. El Govern, ateses circumstàncies d'interès públic i mitjançant el Departament competent en matèria portuària, pot instar a les persones titulars dels contractes a realitzar les inversions necessàries per dur a terme les actuacions previstes en el Pla de ports vigent, així com les obres necessàries d'adaptació al canvi climàtic o mesures correctores d'impacte ambiental o altres accions estratègiques no previstes en el títol concessional. La modificació del títol concessional pot comportar la pròrroga del seu termini fins a assolir l'equilibri econòmic del contracte.

En aquest supòsit, la manca d'acceptació del titular concessional faculta a l'Administració portuària per a instar l'extinció de la concessió per raons d'interès públic

4. La pròrroga de la concessió ha de comportar la modificació del títol concessional i dels canons i taxes a satisfer a l'administració portuària.

5. En tots els supòsits de pròrroga, l'administració portuària valora per al seu establiment la qualitat de la gestió del titular concessional.

Article 70. Preparació, adjudicació i formalització del contracte de concessió d'obres públiques portuàries

1. En el cas de la concessió d'obra pública portuària, l'estudi de viabilitat o, si escau, de viabilitat econòmicofinancera ha de contenir, en tot cas, les dades, anàlisis, informes o estudis que procedeixin sobre els punts següents:

- a) Justificació de la demanda i oferta de punts d'amarratge en el lloc on es pretén construir l'obra pública.
- b) Estudi de dinàmica del litoral, quan l'obra pública s'hagi de construir en el mar o a la zona maritimoterrestre, referida a la unitat fisiogràfica costanera corresponent i dels efectes de les actuacions previstes.
- c) L'adequació al Pla de Ports.

2. Les obres públiques portuàries que es construeixin mitjançant el contracte de concessió, incloses les zones complementàries d'explotació comercial, han d'observar les disposicions normatives que resultin d'aplicació en matèria d'eliminació de barreres i promoció de l'accessibilitat, de manera que s'asseguri el seu ús en condicions de comoditat i seguretat per part de les persones amb discapacitat i persones majors que tinguin problemes de mobilitat o comunicació.

3. El document administratiu és títol suficient per inscriure la concessió en el Registre de la Propietat. El titular concessional ha d'inscriure el títol en el Registre de la Propietat en el termini de dos mesos a comptar des de la data de la formalització.

Article 71. Unificació de títols habilitants

1. Les concessions d'obra pública o per a la gestió portuària són unificables, quan l'interès públic així ho justifiqui, d'ofici o a instància de la persona titular.

2. La persona titular de dues o més concessions d'obra pública o per a la gestió portuària pot sol·licitar a l'Administració portuària la seva unificació en una sola concessió sempre que es tracti de concessions contigües, o que estiguin unides per una instal·lació comuna.

3. L'Administració portuària pot autoritzar la unificació en el supòsit que les concessions a unificar puguin formar una unitat d'explotació que comporti una millora en la gestió del Sistema Portuari.

A aquest efectes, s'entén que pot existir unitat d'explotació quan les concessions desenvolupin la mateixa activitat, i disposin o puguin disposar d'elements comuns necessaris per a la seva explotació correcta, de forma que l'explotació conjunta sigui més eficient que l'explotació independent de cadascuna d'elles.

4. El termini de la concessió unificada no pot ser superior al resultant de la mitjana dels terminis pendents de cadascuna d'elles, ponderat, a criteri de l'Administració portuària, per la seva superfície, volum de negoci i d'inversió pendent d'amortitzar, amb l'actualització corresponent.

5. En el cas que la sol·licitud d'unificació es formuli amb motiu de la realització d'una inversió rellevant de les previstes en l'article 69, el termini de la concessió unificada s'ha de determinar motivadament per l'Administració portuària en funció de la superfície, volum de negoci, inversió pendent d'amortitzar, amb l'actualització corresponent, i inversió prevista en infraestructura i millora de servei que acompanyi la sol·licitud d'unificació.

Article 72. Cessió dels contractes i constitució de drets reals

1. Els drets i obligacions derivats del contracte es poden cedir a terceres persones en la forma i els termes previstos legalment. Quan la cessió pretesa reuneixi els requisits exigibles, l'Administració portuària pot exercir els drets de tempteig i retracte, en els mateixos terminis que es preveuen en aquesta llei per a la concessió demanial.

2. Igualment, les persones titulars de concessions poden constituir drets reals de garantia de les obligacions derivades del contracte

Capítol V. Regulació ambiental

Secció 1a. Disposició comuna

Article 73. La protecció ambiental del domini públic

1. L'Administració portuària ha de vetllar per la minimització de l'impacte ambiental de l'activitat i la sostenibilitat del sistema portuari. A tal efecte, ha d'aplicar criteris de prevenció, control i lluita contra la contaminació, d'estalvi de recursos, de protecció de l'entorn, d'educació ambiental i de promoció de sistemes de gestió ambiental en les seves instal·lacions i les diferents àrees de l'activitat.

2. Sempre que les obres, serveis o activitats projectades en el domini públic portuari no estiguin sotmeses preceptivament al procediment d'avaluació d'impacte ambiental, s'ha de presentar juntament amb la documentació exigida per a l'atorgament del títol corresponent,

un programa de protecció ambiental del domini públic amb el contingut i la tramitació que siguin fixats reglamentàriament, que en tot cas ha d'incloure les mesures per la protecció de la qualitat de les aigües i del fons del domini públic portuari, sense perjudici de la intervenció integral de l'administració ambiental dins del procediment d'atorgament de llicència ambiental d'activitat.

Secció 2a. Dragatges en el domini públic portuari

Article 74. L'autorització de dragatge

1. La realització d'obres de dragatge i l'abocament dels productes de dragatge en el domini públic portuari a sol·licitud de persona interessada està sotmesa a l'autorització de l'Administració portuària en els termes i condicions que es fixin reglamentàriament.
2. La destinació del material dragat prioritza el seu ús productiu, preferentment retornant-lo a la dinàmica litoral si les seves característiques físiques, químiques i biològiques ho permeten. En qualsevol cas, la disposició final del material requereix l'autorització de l'òrgan administratiu competent per raó de la seva destinació, amb informe preceptiu previ dels municipis afectats i de l'Administració marítima.

Secció 3a. Abocaments en el domini públic portuari

Article 75. Prohibició d'abocaments

1. Queden prohibits els abocaments o emissions contaminants, ja siguin sòlids, líquids o gasosos, en el domini públic portuari, llevat que, tractant-se de substància inert no contaminant, estiguin prèviament autoritzats per l'Administració portuària.
2. No tenen la consideració d'abocaments els reblerts amb materials i els dipòsits per a l'execució d'obres portuàries, ni aquells productes o substàncies que per les seves característiques intrínseques siguin innocus pel medi ambient i per a la salut.
3. L'Administració portuària pot adoptar ordres individuals davant de les persones responsables d'un abocament no autoritzat perquè procedixin a la seva recollida o neteja.
4. L'Administració portuària, en l'àmbit de les seves competències, pot ordenar la suspensió de les activitats que donin origen a abocaments no autoritzats, sens perjudici de la responsabilitat civil, penal o administrativa en què puguin incórrer les persones causants dels mateixos.
5. Amb caràcter previ a l'atorgament del títol administratiu habilitant per a la utilització o ocupació del domini públic portuari, ha de quedar garantit el sistema d'eliminació d'aigües residuals, d'acord amb les disposicions vigents per l'abocament d'aquests tipus d'aigües.
6. L'Administració portuària exerceix les competències previstes en aquest article sense perjudici de les que, d'acord amb la normativa sectorial, corresponen a altres administracions, amb les que s'ha de coordinar en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Article 76. Mitjans per a la prevenció i lluita contra la contaminació

1. Els ports de titularitat de la Generalitat han de comptar amb un pla interior marítim, en la forma prevista en la legislació sectorial.
2. Tots aquells que disposin d'un títol habilitant per desenvolupar activitats en el domini públic portuari han de comptar amb mitjans suficients per a la prevenció i lluita contra la contaminació accidental, en les condicions fixades per l'Administració portuària en els títols habilitants atorgats.

Secció 4a: Residus en el domini públic portuari

Article 77. Instal·lacions portuàries receptores i plans de recepció i manipulació de residus

1. Els ports i instal·lacions marítimes menors han d'estar dotats d'instal·lacions adequades per a la recepció dels residus generats pels vaixells i embarcacions i dels residus de càrrega, en la forma establerta en la legislació sectorial.
2. Correspon a l'administració portuària, a proposta de l'entitat gestora portuària, aprovar, modificar i revisar el pla de recepció i manipulació dels residus, tenint com a referència les línies estratègiques i els objectius de gestió de residus aprovats per la Generalitat de Catalunya.
3. Les persones titulars habilitades han d'adoptar totes les mesures de protecció ambiental previstes en la legislació sectorial vigent en funció de l'explotació.
4. Les persones propietàries de vaixells i embarcacions han de lliurar els residus que puguin generar, en els termes que hagi establert qui gestiona el servei de recepció de residus.

Article 78. Instal·lacions especials

1. Sens perjudici del que disposa l'article anterior, les refineries de petroli, factories químiques i petroquímiques, instal·lacions per a l'emmagatzematge i distribució de productes químics i petroquímics, instal·lacions pel proveïment de combustibles, així com les drassanes i instal·lacions de reparació naval o de desballestament, emplaçades en la zona de servei portuari, han de disposar d'instal·lacions per a la recepció i tractament de residus de la càrrega dels vaixells amb destinació a dites instal·lacions, les aigües de neteja de les bodegues i de llast o de sentines.
2. La disponibilitat d'aquestes instal·lacions ha de ser exigida per l'Administració portuària per autoritzar el funcionament de les referides activitats.

Secció 5a. Sorolls i emissions a l'atmosfera en el domini públic portuari

Article 79. Prevenció i control de la contaminació atmosfèrica i acústica

1. La zona de servei portuari té la consideració d'infraestructura de transport quant a la previsió d'emissions acústiques. En els procediments d'elaboració, aprovació i revisió dels mapes de soroll, de delimitació de les zones de servitud acústica, dels plans d'acció en matèria de contaminació acústica, d'ordenances municipals sobre el soroll i, en general, d'actes i disposicions en matèria de contaminació acústica, que afectin o es refereixin a les

infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, cal sol·licitar informe a l'Administració portuària.

2. En les operacions de càrrega, descàrrega, manipulació i emmagatzematge d'hidrocarburs, de materials i productes sòlids pulverulents i d'altres que pugin afectar la qualitat de l'aire les empreses habilitades han d'adoptar les mesures tècniques de prevenció adients així com les altres específiques que siguin fixades reglamentàriament.

Secció 6a. Sòls i fons marins contaminats en el domini públic portuari

Article 80. Mesures per prevenir la contaminació dels terrenys i fons marins de domini públic portuari

1. L'Administració portuària pot incloure en els títols habilitants per a la utilització o ocupació del domini públic portuari, condicions específiques que comportin l'adopció de mesures dirigides a prevenir la contaminació dels terrenys i fons marins inclosos a la zona de servei portuària de competència de la Generalitat, inclosa l'emissió d'informes de caràcter preliminar i periòdics de situació.

2. La declaració d'un sòl o fons marí com a contaminat obliga al subjecte responsable a realitzar les actuacions necessàries per procedir a la seva recuperació ambiental en els termes i terminis determinats per l'òrgan competent de la Generalitat de Catalunya o l'Administració portuària, segons els casos.

Secció 7a: Transvasaments de sorra

Article 81. Actuacions de transvasament de sorra i de conservació de la costa

1. L'Administració portuària ha de promoure la minimització dels efectes de les infraestructures portuàries sobre les platges i el transport de sediments, en el marc de la gestió integrada del litoral i del conjunt d'agents que hi actuen.

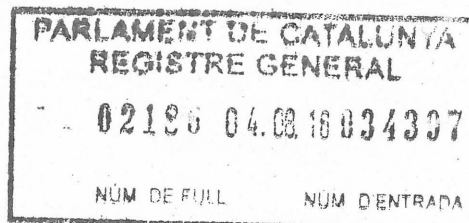
2. Correspon a l'Administració portuària, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, l'autorització i control de les operacions de gestió de sediments litorals de l'entorn portuari i dels seus transvasaments, inclosos els dragatges de manteniment de les bocanes per efecte de la dinàmica litoral que efectuïn els titulars de la gestió de les infraestructures portuàries d'acord amb els corresponents títols concessionals i contractuals. En la tramitació d'aquestes actuacions ha de garantir la coordinació amb els ajuntaments afectats i amb la resta d'administracions actuant en el litoral.

3. L'Administració portuària pot impulsar actuacions de manteniment de platges i protecció dels trams de costa en l'entorn portuari que sent complementàries o substitutives del transvasament de sorra, incrementin la seva efectivitat.

Capítol VI. Domini públic portuari i seguretat

Secció 1a: Protecció civil i mercaderies perilloses

Article 82. Pla d'autoprotecció portuari

Els ports i instal·lacions marítimes menors de competència de la Generalitat han d'estar proveïts d'un pla d'autoprotecció, en la forma establerta en la legislació sobre protecció civil.

Article 83. Situacions excepcionals

1. En cas de tempesta, greu risc, catàstrofe o calamitat pública o qualsevol altre estat de necessitat, urgència o concurrència de situacions anòmales o excepcionals, l'Administració portuària pot disposar, immediatament i sense tramitació ni indemnització prèvia, del domini públic ocupat i de les obres i instal·lacions concedides o autoritzades, en la mesura que ho jutgi necessari per a la protecció i seguretat de les persones i béns afectats, sense perjudici de l'aplicació de la normativa de protecció civil.
2. L'Administració portuària pot tancar temporalment el domini públic a l'ús públic o privatiu, quan les circumstàncies així ho aconsellin, per evitar riscos a la vida, integritat física o seguretat de les persones usuàries o en altres situacions anòmales o excepcionals.

Article 84. Mercaderies perilloses

1. En els ports i instal·lacions marítimes menors, correspon a l'Administració portuària controlar el compliment de la normativa sobre admissió, manipulació i emmagatzematge de mercaderies perilloses en els ports, en règim de coordinació i cooperació amb les restants autoritats competents en la matèria.
2. Quan es realitzin operacions de manipulació, emmagatzematge i transport intern de mercaderies perilloses, s'ha de disposar d'un estudi de seguretat, d'un pla d'emergència interior i d'un pla d'emergència exterior en la forma establerta en la legislació sectorial.

Així mateix, han de disposar d'un centre de control d'emergències amb les funcions, organització i equipament previstos en la legislació sectorial.

Secció 2a: Protecció portuària

Article 85. Protecció portuària

1. Sens perjudici del que es disposa en la normativa de protecció de les infraestructures crítiques, correspon a l'Administració portuària:
 - a) L'exercici de les funcions d'Autoritat de protecció portuària, en la forma prevista en la legislació sectorial sobre millora de la protecció portuària.
 - b) Efectuar i aprovar les avaluacions de protecció portuària, i aprovar, modificar o revisar els plans de protecció portuària, amb l'informe previ i vinculant del Departament competent en matèria de seguretat.
 - c) Nomenar els oficials de protecció portuària.
 - d) Coordinar, executar i supervisar l'aplicació de les mesures previstes en la legislació sobre millora de la protecció dels vaixells i instal·lacions portuàries davant l'amenaça d'actes il·límits deliberats, sens perjudici de les competències de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, d'altres òrgans de les Administracions Públiques i de les responsabilitats que en aquesta matèria corresponen a les persones usuàries i concessionàries.

2. L'autoritat de protecció portuària ha de constituir, per a cadascun dels ports que gestiona, un comitè consultiu de protecció del port amb l'objectiu de prestar assessorament en el desenvolupament dels procediments o directrius tendents a la millora de la implantació de les mesures de protecció del port, de conformitat amb les normes organitzatives que aprovi la Generalitat de Catalunya.

La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra han de formar part d'aquest Comitè ateses les funcions de policia integral, incloses la protecció i la custòdia que exerceix en les infraestructures del sistema portuari. També n'ha de formar part la policia local del municipi on es troba situat el port, en atenció a les competències que li reconeix la legislació reguladora de les policies locals.

3. L'Autoritat de protecció portuària ha de denegar l'entrada a tot vaixell que no subministri la informació sobre protecció prevista en la legislació sectorial, excepte si el vaixell es troba exempt per resolució de l'òrgan administratiu competent.

Títol IV. Els serveis en el sistema portuari

Capítol I. Els serveis portuaris

Article 86. Concepte, classes i règim jurídic dels serveis portuaris

1. Són serveis portuaris les prestacions que s'ofereixen al públic per a satisfer les necessitats marítimes i portuàries mínimes per un adequat funcionament.

1. Els serveis portuaris es classifiquen en generals i específics.

2. Els serveis portuaris generals són de titularitat pública i comprenen les operacions que s'enumeren a continuació:

a) La inspecció, ordenació i control del tràfic de vaixells, mercaderies, persones, equipatges, vehicles i conductors a la zona de servei.

b) La conservació i manteniment de les aigües, infraestructures i superestructures portuàries de la zona de servei.

c) La seguretat i vigilància dels espais comuns de la zona de servei, així com la prevenció d'incendis i la prevenció i control d'emergències a la zona, sens perjudici de les competències que corresponguin a altres Administracions Públiques.

d) La instal·lació i manteniment de senyals, balises i altres ajudes a la navegació que serveixin d'aproximació i accés del vaixell o les embarcacions al port, així com el seu abalisament interior.

e) La neteja de les aigües i dels espais terrestres comuns de la zona de servei i l'enllumenat dels espais comuns d'aquesta mateixa zona.

f) La recollida de residus en la zona de serveis, sense perjudici de les competències d'altres administracions públiques.

3. Els serveis portuaris específics són d'interès general i comprenen les operacions que s'enumeren a continuació:

a) El practicatge.

b) L'amarratge i desamarratge de vaixells i embarcacions quan sigui preceptiu.

c) El remolc portuari.

d) La recepció dels residus generats per vaixells i embarcacions i de residus de càrrega.

e) La càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbord de mercaderies.

4. El serveis portuaris en tant que destinats a satisfer l'interès general són d'utilització general, llevat que en el seu en el seu títol s'estableixi un ús restringit

Capítol II. Els serveis portuaris generals

Article 87. Prestació dels serveis portuaris generals

1. En els ports i instal·lacions portuàries gestionades directament per l'Administració portuària, els serveis portuaris generals han de ser prestats preferentment amb els seus propis recursos personals i materials, sense perjudici que puguin ser objecte de contractació en els termes previstos per la normativa vigent.

Sens perjudici de l'apartat anterior, l'Administració portuària pot encarregar la realització d'algun servei portuari general a altres òrgans o entitats de la Generalitat o d'altres Administracions Públiques, per raons d'eficàcia o quan no posseeixi els mitjans tècnics idonis per al seu acompliment, sempre i quan no tinguin per objecte cap dels contractes subjectes a la normativa sobre contractació pública.

2. En els ports i instal·lacions portuàries gestionades indirectament, la prestació dels serveis portuaris generals és responsabilitat de la persona o entitat gestora en la forma prevista en llur títol habilitant.

Capítol III. Els serveis portuaris específics

Article 88. Prestació dels serveis portuaris específics

1. En les instal·lacions portuàries gestionades directament per l'Administració portuària, els serveis portuaris específics han de ser prestats per persones físiques, jurídiques o entitats sense personalitat jurídica, mitjançant l'atorgament de la corresponent autorització.

2. L'autorització destinada a la gestió del servei portuari específic té una durada inicial màxima de cinc anys. Si el termini inicial fos insuficient per amortitzar la inversió econòmica prevista l'Administració Portuària pot ampliar aquest termini en la forma i amb la durada establerta reglamentàriament.

3. Els serveis portuaris específics poden ser prestats directament per l'Administració portuària o bé mitjançant encàrrec en la forma prevista per als de caràcter general, quan no existeixin persones físiques o jurídiques interessades a prestar el servei de què es tracti o, quan circumstàncies sobrevingudes exigeixin la seva prestació.

Article 89. Llibertat d'accés i prohibició de monopoli

1. Es reconeix la llibertat d'accés a la prestació dels serveis portuaris específics a qualsevol persona física, jurídica o entitat sense personalitat jurídica que compleixi els requisits legalment i reglamentàriament establerts.

2. Les autoritzacions que atorgui l'Administració Portuària per a la prestació dels serveis portuaris específics tenen caràcter reglat i no atorguen dret a la realització del servei en règim d'exclusiva o monopoli. El nombre màxim de prestadors de servei es pot limitar per

raons de disponibilitat d'espais i capacitat de les instal·lacions, de seguretat o d'altres degudament motivats.

3. En una mateixa infraestructura portuària, una persona física, jurídica o entitat sense personalitat jurídica no pot prestar més d'un servei portuari específic. No obstant, quan existeixi una situació de clara insuficiència en la demanda dels serveis de remolc o amarratge i desamarratge de vaixells i embarcacions, l'Administració Portuària pot autoritzar que una mateixa persona física, jurídica o entitat sense personalitat jurídica pugui prestar ambdós serveis.

Article 90. Règim de sol·licitud dels serveis

1. Els serveis portuaris específics s'han de prestar a sol·licitud de les persones usuàries. No obstant, la utilització dels serveis de practicatge i remolc portuari és obligatòria quan així ho determini l'Administració marítima o portuària conforme a allò previst en la legislació sectorial.

2. El servei de recepció de deixalles generades per vaixells i embarcacions i de residus de càrrega és d'ús obligatori, excepte en els supòsits previstos en la legislació sectorial.

3. Quan la utilització d'un servei portuari específic no és obligatòria, L'Administració Portuària pot exigir el seu ús per raons de seguretat o de protecció del medi ambient, degudament motivades.

Capítol IV. Autorització de la prestació de serveis portuaris específics

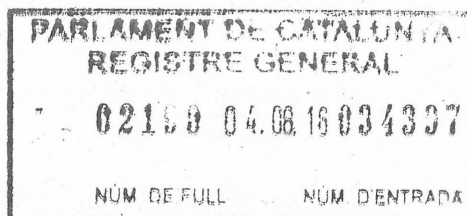
Article 91. Drets, deures i obligacions

1. La persona que presti un servei portuari específic té els drets següents:

- a) Percebre les tarifes corresponents de les persones usuàries i realitzar, en el seu cas, la seva l'actualització i revisió amb subjecció a l'establert en l'ordenament jurídic i en la forma prevista en l'autorització.
- b) Suspendre temporalment la prestació del servei a la persona usuària, prèvia comunicació a l'Administració Portuària, en els supòsits i terminis fixat reglamentàriament.
- c) Percebre les contraprestacions econòmiques que correspongui com a conseqüència de la cooperació en la prestació de serveis de seguretat, salvament, lluita contra la contaminació, emergències i extinció d'incendis, o en virtut, de qualsevol altra cooperació o col·laboració

2. La persona que presti el servei portuari específic té els següents deures i obligacions:

- a) Prestar el servei amb subjecció a l'establert en l'ordenament jurídic i en la forma prevista en l'autorització.
- b) Sotmetre's a les tarifes màximes fixades per l'Administració Portuària.
- c) Satisfer els tributs portuaris legalment exigibles i concertar i mantenir en vigor les assegurances i les garanties exigides legalment.
- d) Subministrar a l'Administració Portuària la informació que correspongui per a la correcta prestació del servei incloses la comunicació de les incidències, reclamacions o canvis en la seva composició accionarial o de participació.
- e) Admetre la utilització del servei per qualsevol persona usuària d'acord amb els principis d'igualtat, universalitat i no discriminació
- f) La resta de deures i obligacions que es determinin reglamentàriament

3. L'Administració Portuària pot dictar ordres a la persona autoritzada amb la finalitat d'instar el compliment dels seus deures i obligacions. Aquestes ordres s'han d'ajustar a l'establert en les normes reguladores del domini públic portuari.

Article 92. Modificació, caducitat, revocació i extinció

1. La modificació, caducitat, revocació i extinció de l'autorització per a la prestació d'un servei portuari específic es pot produir per alguna de les causes previstes en els articles 38 i 40 del capítol III del títol III d'aquesta llei. En els cas de la caducitat i la revocació a més de per les causes anteriors es pot produir per les que s'enumeren en aquest article.

2. Són causes de caducitat de l'autorització les següents:

- a) La transmissió per actes inter vivos de l'autorització sense la prèvia autorització o comunicació a l'Administració Portuària.
- b) No haver assolit el rendiment o tràfic mínim durant dos anys consecutius.

3. En el servei portuari específic de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbord de mercaderies és causa de caducitat de l'autorització l'incompliment de les obligacions que corresponen a l'empresa estibadora.

Article 93. Procediment de modificació i extinció

1. El procediment per a modificar l'autorització s'ha de tramitar i resoldre en el termini d'un mes. Quan el procediment s'hagués iniciat a sol·licitud de la persona interessada, el venciment del termini màxim establert per dictar i notificar la resolució expressa determina la desestimació de la petició. Si s'hagués promogut d'ofici, determina la caducitat del procediment.

2. A excepció de la extinció per resolució judicial ferma, el procediment per declarar l'extinció de l'autorització s'ha de tramitar en el termini de nou mesos. Si el procediment s'inicia d'ofici per l'Administració Portuària, el venciment del termini màxim sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina la seva caducitat. Si el procediment s'inicia a petició de la persona autoritzada, el venciment del termini màxim sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina la desestimació de la petició.

Iniciat el procediment, l'òrgan competent per resoldre pot adoptar les mesures provisionals que consideri necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure. Entre aquestes mesures es pot adoptar la suspensió temporal de la prestació del servei.

Article 94. Transmissió

1. L'autorització destinada a la gestió d'un servei portuari específic pot transmetre's en les condicions previstes en l'article 53 d'aquesta llei amb la condició que hagin transcorregut, almenys, dos anys des de la data d'atorgament de l'autorització.

2. La sol·licitud de transmissió ha de ser resolta en el termini de tres mesos. El venciment del termini màxim establert per dictar i notificar la resolució expressa determina l'estimació de la petició.

3. Autoritzada la transmissió, la persona cessionària se subroga en tots els drets i obligacions de la persona cedent.

4. L'autorització de prestació d'un servei portuari específic no pot transmetre's mortis causa.

Capítol V. Regles particulars dels serveis portuaris específics

Article 95. Servei de practicatge

1. S'entén per practicatge el servei d'assessorament als capitans o capitanes o patrons o patrones de vaixells i artefactes flotants, per facilitar la seva entrada i sortida a port i les maniobres nàutiques dins d'aquest, en condicions de seguretat i en els termes que s'estableixin en la llei, en la reglamentació general que reguli aquest servei, així com en aquelles altres disposicions normatives que li resultin aplicables. Durant el servei, correspon al capità o capitana o patró o patrona del vaixell el comandament i la direcció de qualsevol maniobra.

2. Aquest servei es presta a bord dels vaixells, incloent el mateix les instruccions impartides per la persona que presta el servei de practicatge des del moment en què surtin de l'estació de practicatge per vetllar per la seguretat de la navegació, dels vaixells, de la seva tripulació, de les instal·lacions portuàries i de les persones usuàries del servei.

3. No queden compreses en l'àmbit d'aquest servei les activitats privades de practicatge, sempre que es donin les circumstàncies establertes en la normativa aplicable. En tot cas, correspon a l'Administració Portuària autoritzar l'exercici de l'activitat privada de practicatge en la forma establerta per a les restants activitats econòmiques.

4. Correspon a l'Administració portuària el nomenament de qui ha de prestar el servei de practicatge entre les persones degudament habilitades per prestar el servei, la seva revocació i l'habilitació temporal com a personal per a prestar el servei de practicatge en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat. Així mateix, li correspon determinar el nombre de persones necessàries per a la prestació del servei en la forma establerta en la normativa aplicable.

L'Administració portuària pot establir un servei de practicatge comú per a tots els ports amb el nombre de persones que consideri adequat a les necessitats del servei.

Article 96. Servei de remolc portuari

1. S'entén per remolc portuari aquell servei l'objecte del qual és l'operació nàutica d'ajuda als moviments d'un vaixell, denominat remolcat, seguint les instruccions del capità o capitana o patró o patrona del vaixell, mitjançant l'auxili d'un altre o altres vaixells, denominats remolcadors, que proporcionin la seva força motriu o, si escau, l'acompanyament o la seva posada a disposició dins dels límits de les aigües incloses a la zona de servei del port.

2. El servei portuari de remolc comença quan el remolcador procedeix a executar l'ordre inicial donada per la persona que comanda el vaixell remolcat o per la persona que presta el servei de practicatge amb el consentiment de qui comanda el vaixell remolcat, que tingui relació amb el servei a realitzar i acaba en el moment en què s'ha complert l'ordre final donada per l'esmentat comandament o per la persona que presta el servei de practicatge amb el seu consentiment.

3. Durant el servei, correspon al capità o capitana o al patró o patrona del vaixell remolcat el comandament i la direcció de qualsevol maniobra.

Article 97. Servei d'amarratge

1. S'entén per amarratge de vaixells aquell servei l'objecte del qual consisteix a recollir els amarres d'un vaixell, portar-los i fixar-los als elements disposats per a tal fi, seguint les instruccions del capità o capitana o patró o patrona del vaixell, en el sector d'amarratge designat per l'entitat o persona encarregada de la gestió de la instal·lació portuària, en l'ordre convenient per facilitar les operacions d'atraca, desamarratge i desatraca.

2. S'entén per desamarratge de vaixells aquell servei l'objecte del qual consisteix a deixar anar els amarratges d'un vaixell dels elements de fixació als quals està amarrat seguint les instruccions del capità o capitana o patró o patrona i sense afectar a les condicions d'amarratge dels vaixells contigus.

3. Durant el servei d'amarratge i desamarratge de vaixells correspon al capità o capitana o patró o patrona del vaixell el comandament i la direcció de qualsevol maniobra.

Article 98. Servei de recepció de residus

1. S'entén per servei de gestió de residus generats per vaixells i embarcacions i de residus de càrrega, aquell l'objecte del qual consisteix en la recollida de dites deixalles i residus i, si escau, l'emmagatzematge, classificació i preparació prèvia dels mateixos a la zona de servei del port pel seu posterior transport a una instal·lació de tractament autoritzada per l'Administració competent.

En tot cas en el servei de recepció de residus s'ha de garantir una recollida selectiva i prioritzar una valorització dels residus generats.

2. Són residus generats per vaixells tots els residus, incloses les aigües residuals i els residus diferents dels residus de càrrega, produïts durant el servei del vaixell i que estan regulats als annexos I, IV i V o VI del Conveni Internacional per prevenir la contaminació ocasionada pels vaixells de 1.973, així com els residus relacionats amb la càrrega segons es defineixen en les Directrius per a l'aplicació de l'annex V del citat Conveni.

3. Són residus de càrrega les restes de qualsevol material del carregament que es trobi a bord en bodegues de càrrega o tanc i que romanen una vegada completats els procediments de descàrrega i les operacions de neteja, inclosos els residus resultants de les operacions de càrrega i descàrrega i els vessaments.

4. Els residus generats per vaixells i embarcacions i els residus de càrrega es consideren residus als efectes previstos en la legislació sectorial. Les aigües residuals, que compleixin els paràmetres establerts a la normativa d'aigües, tenen la consideració d'aigües residuals urbanes.

5. Per prestar el servei de recepció de residus i d'aigües residuals les persones interessades han de complir, a més dels requisits establerts amb caràcter general, les següents exigències:

a) Per realitzar les tasques de recollida, transport, manipulació o tractament dels residus generats per vaixells i embarcacions o de residus de càrrega han de disposar de les autoritzacions exigides en la normativa aplicable en matèria de residus. Per realitzar les

tasques de recollida i tractament de les aigües residuals han de disposar de les autoritzacions i permisos establerts a la legislació d'aigües.

- b) Per utilitzar mitjans flotants en la prestació del servei han de disposar d'un certificat d'aptitud expedit per l'Administració competent en la forma prevista per la legislació sectorial.
- c) Han d'acreditar documentalment que estan en disposició d'entregar les deixalles i residus recollits en una instal·lació de tractament o eliminació autoritzada per l'Administració competent.

6. Les persones titulars d'una autorització per prestar aquest servei han de dur un registre dels serveis que presten als vaixells i embarcacions, on han de figurar, almenys, les dades següents:

- a) La data i hora d'inici de la prestació del servei.
- b) La data i hora de finalització del servei.
- c) El nom i bandera del vaixell o embarcació.
- d) La quantitat i tipus de residu rebut.
- e) Les incidències esdevingudes durant la prestació del servei.

El registre s'ha de documentar en un llibre foliat.

Article 99. Servei de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbord de mercaderies

1. Es consideren integrades en aquest servei les operacions de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbord de mercaderies objecte de tràfic marítim que permetin la seva transferència entre vaixells, o entre aquests i terra o altres mitjans de transport, a la zona de servei portuària.

2. Als efectes exclusius d'aquest servei, les operacions de càrrega i estiba comprenen:

- a) La recollida de la mercaderia en el port i el seu transport horitzontal fins al costat del vaixell en operacions relacionades amb la càrrega del mateix.
- b) L'aplicació de qualsevol dispositiu que permeti hissar o transferir la mercaderia directament, o des del moll, previ dipòsit en el mateix o apilat, al costat del vaixell.
- c) L'hissada o transferència de la mercaderia i la seva col·locació en la bodega o a bord del vaixell.
- d) L'embarcament de la mercaderia per mitjans rodadors en el vaixell.
- e) L'estiba de la mercaderia en bodega o a bord del vaixell.

3. Als efectes exclusius d'aquest servei, les operacions de desestiba i descàrrega comprenen:

- a) La desestiba de mercaderies en la bodega del vaixell, compronent totes les activitats precises per a la partició de la càrrega i la seva col·locació a l'abast dels mitjans d'hissada o transferència.
- b) L'aplicació de qualsevol dispositiu que permeti hissar o transferir la mercaderia.
- c) L'hissada o transferència de la mercaderia i la seva col·locació en un mitjà de transport o en el moll al costat del vaixell.
- d) El desembarcament de la mercaderia del vaixell per mitjans rodadors.
- e) La descàrrega de la mercaderia, bé sobre vehicles de transport terrestre, bé sobre el moll per a la seva recollida per vehicles o mitjans de transport que la traslladin a la zona d'emmagatzematge o dipòsit dins del port, i el dipòsit i apilat de la mercaderia en aquesta zona.

4. Als efectes exclusius d'aquest servei, l'operació de transbord comprèn la desestiba en el primer vaixell, la transferència de la mercaderia directament des d'un vaixell a un altre i l'estiba en el segon vaixell.

5. Als efectes exclusius d'aquest servei no tenen la consideració de mercaderia objecte de tràfic marítim:

- a) Els béns propietat de l'Administració portuària.
- b) La pesca fresca i els seus productes elaborats a bord.
- c) Les deixalles i residus generats pel vaixell, així com les deixalles i residus de càrrega procedent dels vaixells.

6. Als efectes exclusius d'aquest servei, les operacions de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbord no comprenen:

- a) Les operacions que es realitzin en ports o instal·lacions portuàries en règim de concessió o autorització sempre que dites instal·lacions estiguin directament relacionades amb plantes de transformació o processament industrial i no siguin realitzades per una empresa estibadora.
- b) Les operacions relatives als equipatges i efectes personals de les persones passatgeres i de la tripulació.
- c) Les activitats complementàries de subjecció i solta de la càrrega a bord del vaixell, quan siguin realitzades per les tripulacions dels vaixells.
- d) Les operacions de càrrega, descàrrega i transbord si es realitzen per canonada, sempre que no sigui precís contractar personal.
- e) Les operacions de càrrega, descàrrega i transbord per l'avituellament o aprovisionament de vaixells, quan, per a aquesta última operació, no sigui necessari contractar personal. Així mateix, la càrrega o descàrrega de les peces i recanvis per a la reparació del vaixell i la maquinària i eines precises per a aquests treballs.

Es consideren operacions d'avituellament les que es refereixen als següents productes: aigua, combustibles, carburants, lubricants i altres olis d'ús tècnic.

7. Les persones titulars d'una autorització del servei portuari específic de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbord de mercaderies han de donar compliment als requisits que determini l'Autoritat Portuària per a aquest servei en cada port en matèria de volum mínim de trànsit, seguretat en equips i maquinària posada a disposició de les operatives portuàries així com a la resta d'obligacions que es determinin per reglament.

A aquests efectes, les persones titulars de les autoritzacions es denominaran empreses estibadores.

8. Les activitats incloses en aquest servei han de ser realitzades per persones treballadores que comptin amb l'adequada qualificació. L'empresa ha de garantir que la persona treballadora ha rebut una formació envers el seu lloc de treball, tant específica de l'especialitat que desenvolupa com en matèria de prevenció de riscos laborals.

Capítol VI. Règim jurídic dels elements portuaris

Secció 1a: Règim general

Article 100. Cessió d'elements portuaris

1. Els diferents elements i espais de terra i aigua de la zona de servei portuari poden ser objecte de cessió temporal d'ús i gaudi mitjançant contractes concertats entre les empreses que gestionen el port i altres persones físiques o jurídiques. Aquests contractes es regeixen pel dret privat, pel que fa a les relacions entre les parts contractuals i s'han de subjectar a la normativa vigent en matèria portuària i al títol habilitant, sense que puguin superar el termini establert al contracte de gestió del port.

La cessió temporal d'ús i gaudi dels elements portuaris i dels espais de terra i aigua de la zona de servei portuari pot ser per tot el termini establert al contracte de gestió del port o per terminis parcials segons s'acordi en contracte privat.

2. En el cas de gestió directa per part de l'Administració, les cessions temporals d'ús i gaudi d'elements portuaris es regeixen pels principis de publicitat i concurrència i els terminis de cessió s'han d'adaptar a la normativa contractual.

3. La cessió temporal en cap cas altera la responsabilitat única del titular del contracte de gestió del port davant l'Administració portuària, la qual està facultada per imposar clàusules mínimes en els títols habilitants que garanteixin els legítims interessos de les persones a qui es cedeix.

4. Els contractes de cessió que concertin les empreses que gestionen els ports no generen cap obligació a l'Administració i les relacions laborals que puguin implicar s'extingeixen en extinguir-se el contracte de cessió o, en el seu cas, el títol habilitant portuari.

5. La transmissió del dret d'ús i gaudi sobre qualsevol element portuari s'ha de comunicar fefaentment a qui gestiona el port que ha de verificar que es donen les condicions necessàries i, si escau, l'ha d'autoritzar. En el cas de transmissió inter vivos, la persona que gestiona el port pot exercir el dret de tempteig en el termini d'un mes. En cas d'execució forçosa pot exercir dret de tempteig o retracte.

6. Els contractes de cessió temporal es poden formalitzar en escriptura pública i inscriure's en el Registre de la Propietat, en la forma prevista en la legislació hipotecària.

Secció 2a: Règim específic

Article 101. Règim dels punts d'amarratge i places d'aparcament a terra

1. L'ocupació dels punts d'amarratge per part de les embarcacions s'ajusta als criteris tècnics i condicions recollides en les recomanacions oficials de navegabilitat i de seguretat en matèria portuària i a l'ordenació de la zona de servei, sota la direcció i responsabilitat de la persona que gestiona el port.

2. La cessió temporal de l'ús i gaudi de punts d'amarratge i places d'aparcament a terra no reservats a l'ús públic es regeixen pel dret privat pel que fa a les relacions entre les parts contractuals. Aquests contractes s'han de subjectar a les disposicions d'aquesta llei, les seves normes de desenvolupament i a les clàusules del corresponent títol habilitant.

3. Els contractes de cessió de punts d'amarratge i places d'aparcament a terra, sense perjudici de les clàusules de caràcter privat que s'acordin entre les parts, confereixen un dret d'ús preferent. Aquest dret s'ajusta als termes que estableixi el reglament general d'explotació i policia dels ports. La direcció del port, de manera justificada, pot variar temporalment la ubicació dels punts d'amarratge i d'aparcament.

4. L'Administració portuària ha de fixar els imports màxims exigibles, en funció de la zona on s'ubiqui el port, de la temporada, del període d'estança i de la tipologia de l'embarcació. Les tarifes han de ser degudament publicades i estar a disposició de les persones usuàries.

5. Les embarcacions amarrades en qualsevol port o instal·lació portuària s'han de destinar habitualment a la navegació. És responsabilitat de la persona armadora acreditar en cada moment que l'embarcació disposa de la documentació exigible i de les assegurances corresponents. En absència de la persona armadora correspon aquesta obligació a la persona titular del dret d'amarratge corresponent, que n'és la responsable.

6. Queda prohibit l'ús d'artefactes per a usos habitacionals, residencials, hotelers o altres tipologies d'usos i activitats turístiques.

7. L'estada de les tripulacions en l'embarcació, com a complement de l'activitat principal, que és la navegació requereix comunicació a la direcció del port, que ha d'oposar-s'hi si la instal·lació no disposa dels serveis necessaris o l'embarcació no pot garantir de manera autònoma el compliment en matèria de seguretat, residus, abocaments i medi ambient.

8. L'exercici de facultats d'inspecció, disciplina i sancionadores per l'incompliment de les disposicions contingudes en els dos apartats anteriors corresponen, per raó de la matèria, i de forma coordinada, a l'Administració Portuària i a l'ajuntament del terme municipal on es trobi situat el port, en els seus àmbits competencials respectius.

Article 102. Xàrter nàutic

Les embarcacions destinades a contracte d'arrendament nàutic d'acord amb la normativa sobre navegació marítima, han d'utilitzar els punts d'amarratge en les mateixes condicions que la resta d'embarcacions esportives, resultant responsables solidaris tant el patró o patrona de l'embarcació com la persona arrendadora.

L'activitat de xàrter nàutic s'assimila al règim previst a l'article 66 d'aquesta llei per a les activitats en règim de comunicació

Article 103. Punts d'amarratge en trànsit

1. S'ha de garantir la disponibilitat de punts d'amarratge i prestació dels serveis portuaris a les embarcacions en trànsit que s'ajustin a les característiques de la instal·lació portuària. Els títols habilitants per a la gestió de ports i instal·lacions portuàries han d'establir els termes i condicions precises en què s'ha de garantir aquest servei tenint en compte el nombre i tipologia d'amarradors existents i les característiques del port.

2. L'ocupació d'un lloc d'amarratge en trànsit comporta l'obligació de pagar la corresponent tarifa.

Article 104. Cessió altres elements portuaris

1. La cessió dels locals comercials i d'oci ha de preveure que l'exercici de qualsevol activitat que s'hi desenvolupi s'ha d'ajustar a la normativa portuària i al reglament d'explotació i policia portuària, a més de la normativa sectorial en matèria d'activitats, i que el seu incompliment comporta la rescissió del contracte.

2. L'ampliació o reforma dels locals comercials i d'oci objecte de cessió a terceres persones ha de disposar d'autorització de la persona que gestiona el port i del títol habilitant que correspongui.

3. Les activitats vinculades als usos portuaris complementaris en els locals comercials i d'oci es regeixen per la normativa sectorial d'activitats, sense perjudici de les condicions que s'incorporin en els corresponents títols habilitants derivats del primer apartat d'aquest article.

Capítol VII. Sector pesquer

Article 105. Instal·lacions portuàries amb activitat pesquera

1. Els ports amb instal·lacions portuàries destinades al sector pesquer han de disposar com a mínim d'instal·lacions destinades a l'amarrament i descarrega dels productes pesquers i de les instal·lacions destinades a la manipulació, preparació, comercialització i distribució dels productes pesquers.

2. El desembarcament dels productes pesquers ha de realitzar-se en els molls delimitats a l'efecte per l'Administració portuària

3. En tots els expedients per l'establiment i/o canvi de base fixa o temporal i activitats d'aqüicultura és preceptiu i de caràcter vinculant l'informe de l'Administració portuària sobre la disponibilitat d'amarrament per l'activitat pesquera, la seva adequació a les necessitats de l'embarcació i de la disponibilitat de serveis de comercialització i de prestació de serveis portuaris.

4. Mitjançant Reglament s'han de desenvolupar les condicions de les esmentades instal·lacions.

Article 106. Naus de comercialització productes pesquers i activitats complementaries

1. Les naus de classificació i venda de peix són béns afectes al servei portuari de titularitat pública destinades a la primera venda dels productes de la pesca i centres de control i comercialització que disposen de les instal·lacions necessàries per dur a terme la seva funció.

2. La primera comercialització del peix desembarcat en els ports pesquers es realitza en les naus de classificació i venda de peix. La gestió es realitza de forma indirecta mitjançant l'atorgament de la corresponent concessió que habiliti la seva gestió i aprofitament. La concessió atorgada per a l'explotació pot autoritzar la realització per part de l'empresa concessionària d'activitats complementaries de suport a l'activitat pesquera del port corresponent. El procediment d'atorgament queda regulat segons el que preveu el Llibre II de la present llei.

3. Les activitats complementàries del sector pesquer a realitzar en els ports amb activitat pesquera autoritzada necessiten disposar de la corresponent autorització de l'Administració Portuària. Cal garantir la compatibilitat amb els serveis portuaris, l'operativa del port i la disponibilitat de la zona de servei afectada.

4. Les activitats de transferència de productes pesquers en la zona de servei portuària es realitza en les zones habilitades per l'Administració Portuària.

Títol V. Règim econòmic financer del sistema portuari

Capítol I. Normes generals sobre el règim economicofinancer

Article 107. El principi d'autosuficiència financera

El règim economicofinancer del sistema portuari es regeix pel principi d'autosuficiència financera. D'acord amb aquest principi, els ingressos econòmics de l'Administració portuària han de ser suficients per afrontar:

- Les despeses d'explotació, conservació, depreciació i amortització.
- Les obligacions legalment exigibles.
- El manteniment i millora de les condicions mediambientals i de seguretat.
- L'obtenció d'un rendiment raonable en l'explotació que permeti el finançament de les inversions i despeses destinades a la creació, ampliació i millora de les infraestructures i superestructures portuàries.

Article 108. Els ingressos econòmics de l'Administració portuària

1. Els ingressos econòmics de l'Administració portuària estan constituïts, entre d'altres, per:

- Els recursos legalment assignats a Ports de la Generalitat.
- El producte dels tributs, preus, penalitzacions contractuals, multes coercitives i pecuniàries, interessos i altres prestacions patrimonials de caràcter públic exigides en les instal·lacions portuàries sotmeses al control i tutela del Departament competent en matèria de ports.
- Els ingressos derivats de les operacions patrimonials efectuades pel Departament competent en matèria de ports, en procediments relacionats amb llurs funcions i competències en matèria portuària.
- L'import de les garanties adquirides pel Departament competent en matèria de ports mitjançant prescripció o confiscació en procediments relacionats amb llurs funcions i competències en matèria portuària.

2. Els ingressos econòmics de l'Administració portuària formen part del pressupost d'ingressos de Ports de la Generalitat. Aquests recursos estan afectats al compliment del principi d'autosuficiència financera.

Capítol II. Normes generals sobre els tributs portuaris

Article 109. Tributs portuaris

Els tributs portuaris que regula aquesta llei corresponen a taxes portuàries.

Article 110. Concepte de taxes portuàries

1. Les taxes portuàries són aquells tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic portuari, així com la prestació de serveis portuaris generals o la realització d'activitats administratives de competència de l'Administració portuària que es refereixen, afecten o beneficien de manera particular a les persones contribuents.

2. S'entén que l'activitat administrativa o servei afecta, es refereix o beneficia a la persona contribuent quan hagi estat motivat, directament o indirecta, per aquest, pel fet que llurs actuacions o omissions obliguin a l'Administració portuària a realitzar activitats o a prestar serveis de la seva competència.

Article 111. Classes de taxes portuàries

1. Les taxes portuàries es classifiquen en:

- a) Taxes per la utilització privativa del domini públic portuari.
- b) Taxes per l'aprofitament especial del domini públic portuari.
- c) Taxes per la prestació de serveis o realització d'activitats administratives.

2. Són taxes per la utilització privativa del domini públic portuari:

- a) La taxa d'ocupació privativa del domini públic portuari.
- b) La taxa d'emmagatzematge de mercaderies.
- c) La taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques.
- d) La taxa per l'estada de vaixells a la zona de varada.

3. Són taxes per l'aprofitament especial del domini públic portuari

- a) La taxa d'entrada i estada de vaixells.
- b) La taxa d'atraca de vaixells.
- c) La taxa de càrrega, descàrrega, transbord i trànsit de mercaderies.
- d) La taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de persones passatgeres i vehicles en règim de passatge.
- e) La taxa de la pesca fresca.
- f) La taxa de les embarcacions esportives o de lleure
- g) La taxa d'estacionament de vehicles.

4. Són taxes per la prestació de serveis o realització d'activitats administratives:

- a) La taxa per utilització de la bàscula.
- b) La taxa de seguretat portuària.
- c) La taxa pel servei portuari de recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells.

Article 112. Import de les taxes portuàries

1. Els criteris metodològics que se segueixen per a valorar cada taxa són els següents:

- a) Per les taxes d'utilització privativa del domini públic portuari: el valor de mercat del bé (terrenys, mirall de l'aigua i edificis per zona de servei portuària) i en funció de la classe i intensitat dels usos del domini públic portuari.
- b) Per les taxes d'aprofitament especial del domini públic portuari: el valor de mercat del bé (terrenys, mirall de l'aigua i edificis per zona de servei portuària) i el valor de la utilitat obtinguda.
- c) Per les taxes per la prestació de serveis o realització d'activitats administratives: cost del servei o activitat.

2. El valor de mercat del bé ocupat o aprofitat es determina específicament de la manera següent:

- a) Ocupació de terrenys. Consisteix en el valor dels terrenys, que es determina segons criteris de mercat. A aquest efecte, la zona de servei s'ha de dividir en àrees funcionals i s'ha d'assignar als terrenys inclosos en cadascuna un valor prenent com a referència altres terrenys del terme municipal en els quals es desenvolupen usos similars, especialment els que estan qualificats com a usos comercials o industrials. En la valoració final cal tenir presents les obres d'infraestructura portuària i el grau d'urbanització dels terrenys i de les superfícies, i reflectir-hi també el grau de centralitat i de connexió amb els altres mitjans i infraestructures de transport i llur localització.
- b) Ocupació de les aigües del port. És el valor del mirall d'aigua, que es determina per referència als terrenys contigus o, si escau, a les àrees de la zona de servei amb una finalitat o un ús similar. En la valoració s'han de prendre en consideració les condicions d'abric, profunditat i emplaçament.
- c) Ocupació d'obres i d'instal·lacions. És constituïda pels conceptes de l'anualitat comptable d'amortització, el valor del sòl ocupat i el valor de les obres i les instal·lacions.
- d) Aprofitament del domini públic portuari. El valor és el dels materials aprofitats en relació amb la mitjana dels preus de mercat.

3. La valoració dels terrenys i del mirall d'aigua pot ésser revisada cada cinc anys o bé abans, si es produeixen modificacions a la zona de servei del port. Ports de la Generalitat ha de remetre al Departament competent en matèria portuària, amb informe preceptiu del Departament competent en matèria de finances, la valoració dels terrenys i del mirall d'aigua, i aquesta valoració s'ha de publicar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

4. L'import de les taxes per la prestació d'un servei o la realització d'una activitat no pot excedir, en el seu conjunt, del cost real o previsible del servei o activitat de què es tracti o, en el seu defecte, del valor de la prestació rebuda.

5. Per a la determinació de l'esmentat import es prenen en consideració els costos directes i indirectes, inclosos els de caràcter financer, amortització de l'immobilitzat i, en el seu cas, els necessaris per a garantir el manteniment i un desenvolupament raonable del servei o activitat per la prestació del qual o realització s'exigeix la taxa.

Article 113. Modulació de la quota líquida de les taxes portuàries

Per garantir l'efectiva aplicació del principi d'autosuficiència financera i equilibrar l'oferta de béns, serveis i activitats en les diferents infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, Ports de la Generalitat pot acordar amb caràcter anual l'establiment d'incrementos o reduccions sobre la quota líquida a ingressar de totes o algunes de les taxes per aprofitament especial i utilització privativa del domini públic portuari exigibles en una determinada infraestructura portuària, amb el límit màxim del 20%.

Article 114. Repercussió

Quan els tributs portuaris es quantifiquen pel mètode d'estimació objectiva, les persones subjectes passives poden repercutir-los a terceres persones usuàries de les instal·lacions portuàries amb el límit de l'import que els correspongui en l'esmentat règim.

Article 115. Competència en matèria de gestió, recaptació i revisió dels tributs portuaris

Correspon a Ports de la Generalitat la gestió, recaptació i revisió dels tributs portuaris existents en les infraestructures portuàries competència de la Generalitat.

Article 116. Regles especials de gestió en matèria tributària

1. Les exempcions i bonificacions previstes en aquesta llei les aplica Ports de la Generalitat després de la sol·licitud prèvia de les persones obligades tributàriament. S'exceptua, tanmateix, la bonificació per acollir-se al mètode d'estimació objectiva en la determinació de la quota íntegra, que s'aplica d'ofici per Ports de la Generalitat.

2. L'Administració Hidràulica està exempta del pagament de les taxes portuàries per aquelles instal·lacions o activitats que s'han de dur a terme quan estigui declarada formalment una situació d'escassetat de recursos hídrics per a gestionar un abastament d'emergència o quan participa en activitats per afrontar situacions de contaminació portuària o marítima.

Article 117. Recaptació dels tributs portuaris

1. Correspon a Ports de la Generalitat la recaptació dels tributs portuaris en període voluntari, en la forma establerta en la legislació tributària vigent i les seves normes de desenvolupament.

2. Correspon al Departament competent en matèria tributària la recaptació dels tributs portuaris en període executiu. A excepció dels recàrrecs del període executiu i de les costes del procediment de constrenyiment, les quantitats recaptades s'han de transferir als comptes de Ports de la Generalitat i han de formar part del seu pressupost d'ingressos.

3. El procediment de constrenyiment pot concloure amb l'adjudicació de béns a Ports de la Generalitat quan es tracta de béns l'adquisició dels quals pugui interessar a l'entitat i no s'hagin adjudicat en el procediment d'alienació. En aquests casos, la proposta i resolució sobre l'adjudicació de béns correspon als òrgans competents de Ports de la Generalitat. Els béns l'adjudicació dels quals s'hagi acordat, així com els documents precisos per a la seva inscripció en els registres públics, s'han de lliurar o, en el seu cas, s'han de posar a disposició de l'entitat.

Article 118. Garanties del deute tributari

1. Els vaixells, embarcacions d'esbarjo, mercaderies i unitats de càrrega, vehicles de tracció mecànica i béns mobles de suport al desenvolupament d'activitats econòmiques que les persones obligades tributàriament emprin per aprofitar o utilitzar el domini públic portuari o que motiven la sol·licitud o recepció de serveis o activitats de competència de l'Administració portuària, estan afectats al pagament dels tributs portuaris.

2. Les persones adquirents d'aquests béns responen subsidiàriament amb ells, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga. Els béns i drets transmesos queden afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que graven tals transmissions, adquisicions o importacions, qualssevol que sigui el seu posseïdor o posseïdora, llevat que aquest resulti ser una tercera persona protegida per la fe pública registral o es justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i just títol, en establiment mercantil o industrial, en el cas de béns mobles no inscriptibles.

3. Ports de la Generalitat té dret a retenir, per davant de tothom, els vaixells, embarcacions d'esbarjo, mercaderies i unitats de càrrega, vehicles de tracció mecànica i béns mobles de suport al desenvolupament d'activitats econòmiques per al pagament dels tributs portuaris, de no garantir-se de forma suficient el pagament dels mateixos.

Article 119. Ajornaments i fraccionament

1. Els deutes tributaris que es troben en període voluntari o executiu poden ajornar-se o fraccionar-se en els termes establerts en la legislació tributària vigent i les seves normes de desenvolupament.

2. Queden dispensades de l'obligació d'aportar garantia amb motiu de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament les persones els deutes de les quals en el seu conjunt no excedeixin de 18.000 euros. A efectes de la determinació de l'esmentada quantia, s'han d'acumular en el moment de la sol·licitud, tant els deutes a què es refereix la pròpia sol·licitud com qualsevol altra de la mateixa persona deutora per al qual s'hagi sol·licitat i no resolts l'ajornament o fraccionament, així com l'import dels deutes ajornats o fraccionats, llevat que estiguin degudament garantides.

3. Correspon a Ports de la Generalitat acordar l'ajornament o fraccionament dels deutes tributaris en període voluntari de pagament i les seves normes de desenvolupament.

Article 120. Reembors del cost de les garanties

Correspon a Ports de la Generalitat acordar el reembors del cost de les garanties en matèria de tributs portuaris en els casos i mitjançant el procediment previst en la legislació tributària vigent.

Capítol III. Taxes portuàries per la utilització privativa del domini públic portuari

Secció 1a: Taxa per ocupació privativa del domini públic portuari (T01)

Article 121. Fet imposable

El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en l'ocupació del domini públic portuari, en virtut d'una autorització, concessió o contracte atorgat per l'Administració portuària.

Article 122. Subjecte passiu

Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa les persones físiques o jurídiques i les entitats que es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que duguin a terme l'ocupació del domini públic portuari en virtut d'una autorització, una concessió o un contracte.

Article 123. Exempcions

Estan exempts d'aquesta taxa:

- a) La Creu Roja del Mar respecte de les activitats pròpies que té encomanada aquesta institució en matèria de salvament marítim.
- b) Les entitats sense finalitats lucratives legalment constituïdes, l'activitat de les quals estigui exclusivament vinculada a l'atenció de tripulants i persones passatgeres.
- c) Els òrgans i entitats de les administracions públiques que porten a terme activitats de vigilància, de repressió de contraban, de salvament i de lluita contra la contaminació marina, les relacionades amb la defensa nacional, la inspecció i protecció del medi marí i coster, protecció dels recursos pesquers, lluita contra el tràfic il·lícit de drogues i la de seguretat pública.

Article 124. Acreditació i exigibilitat

1. El període impositiu d'aquesta taxa coincideix amb l'any natural. No obstant això, el període impositiu ha de ser inferior a l'any:

- a) Quan l'ocupació del domini públic portuari tingui un termini de durada inferior a l'any.
- b) Quan el primer any d'ocupació del domini públic portuari no tinguin com a dia inicial l'1 de gener.
- c) En cas de cessació en l'ocupació del domini públic portuari en un moment anterior al 31 de desembre de l'any en curs.

En el primer cas, el període impositiu coincideix amb el determinat en el corresponent títol habilitant.

En els altres dos, ha de comprendre el període de temps durant el qual s'ocupi el domini públic portuari l'any de referència.

2. Aquesta taxa es merita en el moment en què s'inicia l'ocupació dels béns de domini públic portuari, moment que, a dits efectes, s'entén que coincideix amb la data de formalització del corresponent títol habilitant. Tanmateix, quan l'ocupació del domini públic portuari hagi estat autoritzada durant més d'un any, la meritació del segon i els exercicis següents té lloc l'1 de gener de cada any.

3. Quan comenci l'ocupació del domini públic portuari iniciat l'any natural s'ha de liquidar la quota proporcional corresponent al nombre de mesos que restin per finalitzar el període impositiu, inclòs el de la data d'ocupació. Així mateix, quan el termini de vigència del títol habilitant sigui inferior a un any s'ha de liquidar la quota proporcional corresponent al nombre de mesos autoritzats.

4. En cas de cessació en l'ocupació abans de l'acabament del període impositiu, la quota s'ha de prorratejar per mesos naturals, exclòs aquell en el qual es produeixi aquesta circumstància. A tal efecte, s'ha de considerar com a data de cessació la de la resolució que decreta l'extinció del títol habilitant per a l'ocupació del domini públic portuari i les persones obligades tributàriament poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als mesos naturals que resten fins al 31 de desembre. Aquesta mateixa regla s'ha d'aplicar en cas d'extinció anticipada dels títols habilitants la durada dels quals sigui inferior a l'any.

5. La quota íntegra de la taxa s'ha de determinar d'acord amb els elements de quantificació vigents al temps de la seva meritació. Quan l'ocupació del domini públic portuari hagi estat autoritzada durant més d'un any, la quota íntegra de la taxa en el segon i els exercicis següents s'ha de determinar d'acord amb els elements de quantificació vigents l'1 de gener de cada any.

6. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat. Quan la durada del títol habilitant de l'ocupació del domini públic portuari excedeixi d'un any, el deute s'ha de satisfer amb periodicitat semestral. No obstant això, Ports de la Generalitat pot autoritzar pagaments a compte per terminis superiors per finançar l'execució d'obres a càrrec de la mateixa.

Article 125. Elements de quantificació de la taxa

1. El valor de mercat dels béns de domini públic portuari ocupats per zones de servei portuàries i prenent en consideració la modalitat de bé demanial afectat és el següent:

Zona de servei Portuària	Modalitat del bé de domini públic portuari ocupat		
	Valor del metre quadrat o lineal del terreny	Valor del metre quadrat o lineal de làmina d'aigua	Valor del metre quadrat o lineal de les obres o instal·lacions
Zona de servei Portuària Nord	412,24 euros	16,77 euros	875,75 euros
Zona de servei Portuària Centre	617,52 euros	21,61 euros	1.057,21 euros
Zona de servei Portuària Sud	363,93 euros	10,94 euros	843,98 euros

2. La base imposable de la taxa està constituïda per la mitjana del valor de mercat dels béns de domini públic portuari de les zones de servei portuàries en els termes següents:

Valor mitjà del metre quadrat o lineal del terreny: 455,83 €

Valor mitjà del metre quadrat o lineal de làmina d'aigua: 16,56 €

Valor mitjà del metre quadrat o lineal de les obres i instal·lacions: 886,52 €

La superfície de domini públic portuari ocupada es computa en metres quadrats. Tanmateix, quan l'ocupació s'efectua mitjançant canonades, línies, canalitzacions i altres elements de similar caràcter, es computa en metres lineals.

3. El tipus de gravamen de la taxa s'estableix en funció de la classe d'ús portuari assignat al bé de domini públic portuari ocupat i de la modalitat del bé afectat, d'acord amb l'establert en el quadre següent.

Classe ús	Tipus de gravamen		
	Terrenys	Aigua	Obres i instal·lacions
Comercial	3,00 %	3,00 %	3,60 %
Industrial	3,00 %	3,00 %	3,60 %
Logístic	3,00 %	3,00 %	3,60 %
Nàutic esportiu	3,00 %	3,00 %	3,60 %
Pesquer	2,00 %	2,00 %	2,40 %
Atípic	5,00 %	5,00 %	6,00 %
Port esportiu íntegre en règim concessió	3,00 %	3,00 %	3,60 %

Article 126. Quota tributària primària

1. La quota íntegra primària de la taxa es determina multiplicant el valor del metre quadrat o lineal de la modalitat de domini públic portuari pel nombre de metres quadrats o lineals realment ocupats i pel tipus de gravamen. Quan la base imposable i el tipus de gravamen aplicables als béns ocupats siguin diferents s'ha de calcular la quota íntegra corresponent a cada un d'ells de forma independent i s'ha de sumar el seu resultat.

Sobre la quota íntegra que anomenem primària s'han d'aplicar de forma successiva i multiplicadora les reduccions i bonificacions que li siguin d'aplicació. A aquests efectes, la quota íntegra primària s'ha de multiplicar, successivament, pels coeficients reductors corresponents, entenent-se per coeficient reductor la unitat menys el valor de la reducció o bonificació en tant per u.

2. Reduccions de la quota íntegra primària:

2.1 La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50% quan només s'ocupi el vol o subsòl dels terrenys, espais submergits o zones de platja. Aquesta reducció no és aplicable quan s'impedeixi la utilització de la superfície.

2.2 La quota íntegra primària de la taxa en el seu cas reduïda és reduïble en un 20% en ocupacions de superfície superiors als 5.000 m² destinades a l'activitat nàutica esportiva i a la reparació i conservació d'embarcacions.

3. Bonificacions:

3.1. Bonificació per inversió: Aquelles persones contribuents que realitzin una inversió econòmica en el domini públic portuari consistent en obres vinculades a la potenciació de l'activitat nàutica esportiva que afectin a la infraestructura portuària i a la superestructura per potenciar la millora i qualitat del servei, poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació de l'1% de la quota íntegra primària i s'escau reduïda de la taxa per cada 200.000 euros objecte d'inversió. Aquesta bonificació es pot aplicar durant tot el termini concessional.

3.2. Bonificacions per potenciar pràctiques mediambientals i incentivar la qualitat en la prestació de serveis: les persones contribuents que acreditin la implantació d'un sistema de gestió i auditoria mediambiental segons el reglament europeu EMAS o disposin d'un sistema de gestió mediambiental segons la norma internacional ISO 14001 poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació de la quota íntegra primària i s'escau reduïda i bonificada de la taxa del 15% o del 10%, respectivament, de forma no acumulativa. Si es disposa de l'ISO 9001 de qualitat la bonificació és del 5 %, acumulable a les anteriors. Aquesta bonificació s'ha d'aplicar durant tot el termini concessional sempre que les certificacions estiguin en vigor.

En el cas de persones contribuents que corresponguin a ports gestionats en la seva totalitat en regim de concessió que, per la gestió de tota la instal·lació portuària, disposin del sistema de gestió i auditoria mediambiental segons el reglament europeu esmentat en el paràgraf anterior o disposin d'un sistema de gestió mediambiental o de qualitat segons les normes internacionals també referides, poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació de la quota íntegra primària i s'escau reduïda i bonificada de la taxa del 40%, del 30% o del 5%, respectivament, de forma no acumulativa. Aquesta bonificació s'ha d'aplicar durant tot el termini concessional sempre que les certificacions estiguin en vigor.

3.3. Bonificació per foment de la vela: les persones contribuents que destinin espais per al foment de la vela poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 50% del còmput dels

metres quadrats destinats a aquesta activitat. S'aplica sobre la part de la quota íntegra primària i s'escau reduïda i bonificada que correspongui.

3.4. Bonificació a la pesca artesanal en els ports esportius gestionats íntegrament en règim de concessió: les persones contribuents que destinin espais al manteniment de l'activitat tradicional de pesca artesanal poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 90 % del còmput dels metres quadrats destinats a aquesta activitat, amb l'obligació de repercutir la bonificació en les quotes que es girin per ocupació a les persones pescadores acreditades degudament. S'aplica sobre la part de la quota íntegra primària i s'escau reduïda i bonificada que correspongui.

3.5. Bonificació a les superfícies destinades a àrees tècniques o escars en els ports esportius gestionats íntegrament en règim de concessió: les persones contribuents corresponents a ports esportius gestionats en la seva totalitat en règim de concessió, poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 50 % en el còmput de la superfície no edificada que correspongui a àrea tècnica o escar i que es destini al manteniment i reparació d'embarcacions com activitat complementària del port. S'aplica sobre la part de la quota íntegra primària i s'escau reduïda i bonificada que correspongui.

3.6. Bonificació especial per manteniment de platges: els ports esportius gestionats íntegrament en règim de concessió que participin activament en el manteniment dels trams de costa del seu entorn poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 5% de la quota íntegra primària i s'escau reduïda i bonificada de la taxa per cada 200.000 euros d'inversió en aquest manteniment, que no estigui previst a les obligacions concessionals. Aquesta bonificació es pot aplicar durant tot el termini concessional.

4. Limitació de l'aplicació de reduccions, bonificacions o reduccions i bonificacions de forma conjunta:

Les reduccions i bonificacions es poden aplicar en cascada simultàniament amb el límit màxim, juntament amb les reduccions aplicades, del 50% de la quota íntegra primària.

En el cas de les bonificacions aplicables als ports esportius gestionats íntegrament en règim de concessió, l'acumulació de les bonificacions establertes pels apartats 3.1 i 3.2 no pot excedir el 50% de la quota íntegra primària. El conjunt total de bonificacions dels apartats 3.1, 3.2 i 3.6 no pot excedir el 75% de la quota íntegra primària.

Secció 2a: Taxa d'emmagatzematge de mercaderies (T02)

Article 127. Fet imposable

1. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en l'ocupació de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada per la mercaderia, en ocasió d'alguna de les operacions portuàries d'emmagatzematge o dipòsit.

2. Quan l'emmagatzematge o dipòsit de vehicles tingui lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si la mercaderia utilitza de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 128. Supòsits de no subjecció

No està subjecta a aquesta taxa la utilització del domini públic portuari en zona de trànsit descoberta, efectuada per les mercaderies carregades o descarregades utilitzant mitjans no rodadors, durant el mateix dia de càrrega o descàrrega i l'immediat anterior o posterior, respectivament.

Article 129. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjecte passiu d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, propietàries de la mercaderia.

2. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona substituïda del o de la contribuent:

a) Si la mercaderia està consignada, la part consignatària, transitària o operadora logística representant de la mercaderia, de forma solidària

b) Si la mercaderia no està consignada, la persona física o jurídica que presti el servei portuari específic de càrrega, estiba, descarrega, desestiba i transbord de les mercaderies.

Article 130. Exempcions

Estan exemptes d'aquesta taxa les mercaderies a què es refereix l'article 163 de la taxa de càrrega, descàrrega, transbord i trànsit de mercaderies.

Article 131. Acreditació

1. Aquesta taxa es merita quan s'inicia l'ocupació del domini públic portuari mitjançant les operacions d'emmagatzematge o dipòsit, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de la corresponent autorització.

2. Si s'hagués produït l'ocupació del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, la meritació de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.

Article 132. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa són:

a) La superfície de domini públic portuari ocupada computada en metres quadrats.

b) El temps d'ocupació del domini públic portuari.

c) El tipus de bé de domini públic portuari ocupat.

2. La superfície de domini públic portuari ocupada s'ha de computar prenent com a referència el rectangle circumscrit exteriorment a la partida total de mercaderies dipositades o emmagatzemades, definit de manera que dos dels seus costats siguin paral·lels a l'escaló del moll i els altres dos normals al mateix, arrodonint els metres quadrats que resultin per obtenir el número immediat, anterior o posterior, sense decimals. De forma anàloga es procedeix amb tarimes, magatzems, locals i instal·lacions, servint de referència els costats d'ells.

3. Als efectes del pagament de la taxa, la superfície ocupada s'ha d'anar reduint, per quartes parts, a mesura que les mercaderies es vagin retirant. A tal finalitat, s'ha de computar la

totalitat de la superfície ocupada mentre no s'hagi aclarit el 25 % de la mateixa, el 75 %, quan l'esmentada superfície assoleixi el 25 % sense superar el 50 %, el 50 %, quan sigui del 50 % sense assolir el 75 % i, el 25 %, quan sigui del 75 % fins a la completa desocupació dels béns demaniais.

4. El temps d'ocupació del domini públic portuari es computa per dies complets. Com a regla general, els terminis inicial i final del període d'ocupació coincideixen amb les dates d'atorgament i extinció de la corresponent autorització. Tanmateix, quan l'ocupació del domini públic portuari s'ha efectuat sense sol·licitar l'autorització, els esmentats terminis es corresponen amb els dies d'inici i finalització de l'ocupació.

El primer dia d'ocupació sempre es considera complet. L'últim dia, en canvi, només es considera complet si se cessa en l'ocupació després de les 12:00 hores.

5. Els béns demaniais es classifiquen en zones de trànsit i d'emmagatzematge. Aquestes, al seu torn, s'ordenen en superfícies cobertes i descobertes.

Article 133. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes recollides en la tarifa adjunta per la superfície de domini públic portuari ocupada i pels dies d'ocupació emprats.

Tipus del bé demanial	Dies d'ocupació	Import per metre quadrat
1. Zona de trànsit		
1.1. Superfície descoberta	1 a 3 dies	0,00000 euros
	4 a 10 dies	0,02500 euros
	11 a 17 dies	0,05000 euros
	18 a 30 dies	0,075005 euros
	Més de 30 dies	0,10000 euros
1.2. Superfície coberta	1 a 3 dies	0,05000 euros
	4 a 10 dies	0,07500 euros
	11 a 17 dies	0,10000 euros
	18 a 30 dies	0,15000 euros
	Més de 30 dies	0,20000 euros
2. Zona d'emmagatzematge		
2.1. Superfície descoberta	1 a 3 dies	0,00000 euros
	4 a 10 dies	0,01300 euros
	11 a 17 dies	0,02500 euros
	18 a 30 dies	0,03800 euros
	Més de 30 dies	0,05000 euros
2.2. Superfície coberta	1 a 3 dies	0,01500 euros
	4 a 10 dies	0,02500 euros
	11 a 17 dies	0,05000 euros
	18 a 30 dies	0,07500 euros
	Més de 30 dies	0,10000 euros

2. Per determinar la quota íntegra de la taxa, la tarifa s'ha d'aplicar de forma esglaonada

Secció 3a: Taxa per l'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles destinats a la prestació de serveis portuaris específics o al desenvolupament d'activitats econòmiques (T03)

Article 134. Fet imposable

1. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització privativa de qualsevol bé de domini públic portuari mitjançant:

- a) El dipòsit d'objectes i materials emprats en la manipulació de mercaderies, subministrament o avituallament a vaixells, embarcament i desembarcament de persones passatgeres, equipatges i vehicles i, en general, per a la prestació de qualsevol tipus de servei portuari o activitat econòmica al port.
- b) El dipòsit de materials de construcció, tanques, puntals, cavallets, bastides i altres instal·lacions anàlogues.
- c) El dipòsit d'aparells de venda automàtica.
- d) El dipòsit d'aparells de pesca.
- e) L'ocupació del domini públic portuari amb cadires, taules, tribunes, empostissats i altres béns mobles similars.

2. Quan la utilització privativa tingui lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si els béns mobles utilitzen de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 135. Supòsits de no subjecció

No estan subjectes a aquesta taxa:

- a) L'ocupació del domini públic portuari mitjançant el dipòsit de materials de construcció, tanques, puntals, cavallets, bastides i altres instal·lacions anàlogues, efectuat per empreses contractades per l'Administració portuària per a l'execució d'obres de la seva competència.
- b) L'ocupació del domini públic portuari en zona de trànsit descoberta amb les mercaderies carregades o descarregades utilitzant mitjans no rodadors durant el mateix dia de càrrega o descàrrega i l'immediat anterior o posterior, respectivament.
- c) L'ocupació del domini públic portuari amb béns mobles subjectes i no exemptes de les taxes d'entrada i estada de vaixells, atracada de vaixells, càrrega, descàrrega, transbord i tràfic de mercaderies, embarcament, desembarcament i trànsit de persones passatgeres i vehicles en règim de passatge, de la pesca fresca, de les embarcacions d'esbarjo, d'estacionament de vehicles, d'emmagatzematge de mercaderies, d'instal·lació de senyals informatives i rètols indicadors i d'estada de vaixells en la zona del varador.

Article 136. Subjecte passiu

Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa les persones físiques o jurídiques i les entitats que es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, al favor de les quals s'atorgui l'autorització per utilitzar el domini públic portuari amb béns mobles o, en el seu defecte, que es beneficiïn de la utilització si s'ha procedit sense l'oportuna autorització.

Article 137. Exempcions

Estan exemptes d'aquesta taxa:

- a) L'Administració General de l'Estat i les Comunitats Autònomes en exercici de llurs competències.
- b) La Creu Roja del Mar respecte de les activitats pròpies que té encomanada aquesta institució en matèria de salvament marítim.
- c) Les entitats sense finalitats lucratives legalment constituïdes, l'activitat de les quals estigui exclusivament vinculada a l'atenció de tripulants i persones passatgeres.

Article 138. Acreditació i exigibilitat

1. Aquesta taxa es merita quan s'inicia la utilització privativa del domini públic portuari, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de la corresponent autorització.
2. Si s'hagués produït la utilització privativa del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, la meritació de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.
3. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat. Les parts tributàries obligades han de satisfer el deute amb periodicitat mensual o anual, quan el termini de durada de l'autorització s'ha establert per mesos o, en el seu cas, pel terme de vigència màxim previst en la llei.
4. Si, per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir en la seva integritat el període d'utilització autoritzat, els obligats tributaris poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als dies o mesos que resten per completar l'esmentat període.

Article 139. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa són:

- a) La superfície de domini públic portuari ocupada.
- b) El temps d'ocupació del domini públic portuari.

2. La superfície de domini públic portuari ocupada es computa en metres quadrats.

3. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa en dies, mesos o anys, segons els casos.

Com a regla general, els terminis inicial i final de període d'ocupació coincideixen amb les dates d'atorgament i extinció de la corresponent autorització simplificada. Tanmateix, quan l'ocupació del domini públic portuari s'hagi efectuat sense sol·licitar l'autorització, el període s'ha de computar per dies i els terminis inicial i final es corresponen amb els moments de començament i finalització de l'ocupació.

Quan el període d'ocupació es computa per dies, aquests s'entenen complets. A tal finalitat, el primer dia d'utilització sempre es considera complet. L'últim dia, en canvi, només es considera complet si se cessa en la utilització després de les 12:00 hores.

Article 140. Quota tributària

La quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes recollides en la tarifa adjunta per la superfície de domini públic portuari ocupada i pel temps d'ocupació previst.

Concepte	Import del metre al dia	Import del metre al mes	Import del metre a l'any
Dipòsit d'objectes i materials emprats en la manipulació de mercaderies, subministrament o avituallament a vaixells, embarcaments i desembarcaments de persones passatgeres, equipatges i vehicles	0,1400 euros	3,7400 euros	41,2100 euros
Dipòsit de materials de construcció, tanques, puntals, cavallets, bastides i altres instal·lacions anàlogues	0,1700 euros	4,7000 euros	51,2300 euros
Dipòsit d'estris de pesca	0,1200 euros	3,3400 euros	36,4600 euros
Dipòsit d'aparells de venda automàtica i ocupació del domini públic portuari amb cadires, taules, tribunes, tarimes i altres béns mobles similars	0,3200 euros	8,6900 euros	94,7800 euros
Dipòsit d'objectes i materials utilitzats en la prestació de qualsevol altre servei o activitat	0,1500 euros	4,1900 euros	45,7400 euros

Secció 4a: Taxa per l'estada de vaixells a la zona de varador (T04)

Article 141. Fet imposable

1. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització privativa del domini públic portuari, en ocasió de l'estada dels vaixells o embarcacions en els espais terrestres de la zona de servei destinats a varador.
2. Quan la utilització privativa tingui lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si els vaixells o embarcacions utilitzen de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 142. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persones contribuents les persones físiques o jurídiques i les entitats a les quals es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, a favor de les quals s'atorgui l'autorització per utilitzar el domini públic portuari amb el vaixell o embarcació o, en el seu defecte, les que es beneficiïn de la utilització si s'ha procedit sense l'oportuna autorització.
2. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persones substituïdes de la persona contribuent:

- a) En els vaixells pesquers, si es troben consignats, la persona consignatària. En un altre cas i, de forma solidària, les persones físiques o jurídiques que realitzen l'activitat de reparació o manteniment del vaixell en la zona del varador, la persona propietària i la persona armadora del vaixell si, en aquest segon cas, es tracta de persones físiques, jurídiques o entitats sense personalitat jurídica diferents.
- b) En els restants vaixells, si es troben consignats, el consignatari o la consignatària. En un altre cas i, de forma solidària, les persones físiques o jurídiques que realitzen l'activitat de reparació o manteniment del vaixell en la zona del varador, el propietari o la propietària, la persona naviliera, el capità o la capitana o patró o patrona del vaixell.

Article 143. Acreditació i exigibilitat

1. Aquesta taxa es merita quan s'inicia la utilització privativa del domini públic portuari, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de la corresponent autorització.
2. Si s'hagués produït la utilització privativa del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, la meritació de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.
3. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat.
4. Si per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir en la seva integritat el període d'utilització autoritzat, es pot sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als dies que resten per completar dit període.

Article 144. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa són:
 - a) La superfície de domini públic portuari utilitzada.
 - b) El temps d'utilització del domini públic portuari.
 - c) La classe de vaixell o embarcació.
2. La superfície de domini públic portuari utilitzada es computa en metres quadrats i es calcula multiplicant l'eslora màxima del vaixell o embarcació per la màniga màxima.
3. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa per dies complets. Com a regla general, els terminis inicial i final de període d'utilització coincideixen amb les dates d'atorgament i extinció de la corresponent autorització. Tanmateix, quan la utilització del domini públic portuari s'hagi efectuat sense sol·licitar l'autorització, els esmentats terminis es corresponen amb els dies de començament i finalització de l'ocupació.

El primer dia d'ocupació sempre es considera complet. L'últim dia, en canvi, només es considera complet si se cessa en l'ocupació després de les 12:00 hores.

4. Els vaixells o embarcacions es classifiquen en els pesquers i els restants.

Article 145. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes recollides en la tarifa adjunta per la superfície de domini públic portuari ocupada i pel temps d'ocupació emprat.

Tipus de vaixell	Valor del metre quadrat per dia			
	Dia 1	Dia 2 a 7	Dia 8 a 30	Dia 31 en endavant
Vaixells pesquers	0,1900 euros	0,1226 euros	0,0791 euros	0,0510 euros
Resta de vaixells	0,5661 euros	0,3652 euros	0,2356 euros	0,1520 euros

2. Per determinar la quota íntegra de la taxa, la tarifa s'ha d'aplicar de forma esglaonada.

3. Quan el vaixell o l'embarcació que utilitza la zona de varador està destinada a la prestació d'un servei portuari, les persones obligades tributàriament poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 20% de la quota íntegra de la taxa.

Capítol IV. Taxes portuàries per l'aprofitament especial del domini públic portuari

Secció 1a: Taxa d'entrada i estada de vaixells (TA1)

Article 146. Fet imposable

1. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada pel vaixell, en ocasió de les operacions portuàries d'entrada i estada, incloses les aigües del port, els canals d'accés i les zones de fondeig o ancoratge.

2. Quan les operacions portuàries d'entrada i estada tinguin lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si el vaixell utilitza de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 147. Supòsits de no subjecció

No estan subjectes a aquesta taxa els vaixells subjectes i no exempts de les taxes de la pesca fresca i de les embarcacions d'esbarjo.

Article 148. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent i, a més, de forma solidària, la persona propietària, la persona naviliera i el capità o la capitana o el patró o la patrona del vaixell.

2. Té la condició de subjecte passiu d'aquesta taxa en concepte de substitut del contribuent, la persona consignatària del vaixell quan aquest es troba consignat.

Article 149. Exempcions

Estan exempts d'aquesta taxa:

- a) Els vaixells la titularitat dels quals correspon a l'Administració General de l'Estat o de les Comunitats Autònomes, que estiguin destinats de forma exclusiva a la prestació de serveis oficials de la seva competència en règim de gestió directa.
- b) Els vaixells en servei oficial de la Unió Europea o d'un dels Estats membres de la Unió Europea que estiguin destinats de forma exclusiva a la prestació de serveis de la seva competència en règim de gestió directa.
- c) Les embarcacions de la Creu Roja del Mar dedicades a les tasques que tenen encomanada aquesta institució en matèria de salvament marítim.

Article 150. Acreditació i exigibilitat

1. Aquesta taxa es merita quan el vaixell entra en les aigües de la zona de servei del port moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de la corresponent autorització.
2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, la meritació de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.
3. El pagament del deute tributari s'efectua per avançat. Tanmateix, quan resulta d'aplicació la reducció per estada prolongada, les persones obligades tributàriament han de pagar el deute amb periodicitat mensual.
4. Si el període d'estada autoritzat s'ha d'ampliar, les persones obligades tributàriament han de formular nova sol·licitud i abonar una altra vegada per avançat l'import corresponent.
5. Si per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir en la seva integritat el període d'estada autoritzat, les parts tributàries obligades poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent a les hores que resten per completar l'esmentat període.

Article 151. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa són:
 - a) L'arqueig brut del vaixell.
 - b) El temps d'utilització del domini públic portuari.
2. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa en hores i minuts. El temps d'utilització efectiva es calcula des del moment de la posada a disposició o reserva del lloc d'atraca o ancoratge fins que el vaixell abandona la zona de servei. El temps d'utilització es computa al 50% quan l'entrada i estada del vaixell té lloc en dies festius i caps de setmana mentre s'espera d'iniciar el conjunt d'operacions comercials en dia feiner.

Article 152. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa es determina multiplicant la quantia fixa de 0,50 euros per cada 100 tones de registre brut (o per cada 100 unitats d'arqueig) o fracció i pel temps d'utilització del domini públic portuari. La quantitat així obtinguda es modula mitjançant l'aplicació dels coeficients següents:
 - a) Per a vaixells de 0 a 10 GT: 0,80.
 - b) Per a vaixells de més de 10 a 100 GT: 0,85.
 - c) Per a vaixells de més de 100 a 400 GT: 0,90.

- d) Per a vaixells de més de 400 a 4.000 GT: 0,95.
- e) Per a vaixells de més de 4.000 a 6.000 GT: 1,05
- f) Per a vaixells de més de 6.000 GT: 1,15.

2. Reduccions

2.1 La quota íntegra de la taxa, modulada d'acord amb els coeficients referits a l'apartat anterior, es redueix en la proporció que correspongui quan es presenta alguna de les circumstàncies següents:

- a) Pel tipus de navegació.
- b) Per la utilització d'instal·lacions en règim d'autorització o concessió administrativa.
- c) Per estades prolongades.
- d) Per arribada forçosa.
- e) Per creuers turístics.
- f) Per transport marítim en curta distància.

2.2 La quota de la taxa només pot ser objecte d'una reducció. En cas de presentar-se els requisits per aplicar dos o més reduccions, només s'ha de practicar la que resulti més favorable a la persona obligada tributàriament.

2.3 En consideració al tipus de navegació, la quota íntegra de la taxa es redueix en el cas de vaixells amb bandera d'un Estat membre de la Unió Europea, registrats al territori de la Unió, i que efectuïn navegació interior a la Unió Europea, en un 10 %.

2.4 La quota íntegra de la taxa es redueix en un 40 % quan les operacions portuàries d'entrada i estada tinguin lloc en infraestructures portuàries o altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització o concessió administrativa.

2.5 En consideració a la seva estada prolongada, la quota íntegra de la taxa es redueix en un 50 % en els casos següents:

- a) Vaixells turístics locals.
- b) Vaixells destinats al dragatge i a l'avituallament.
- c) Vaixells destinats a la prestació de serveis portuaris generals o específics.
- d) Vaixells destinats a l'aqüicultura o a constituir viviers flotants.
- e) Embarcacions professionals dedicades al lloguer amb o sense patró o patrona.
- f) Vaixells en construcció, reparació, transformació i desballestament.
- g) Vaixells pesquers l'última operació dels quals de descàrrega o transbord s'hagi efectuat al port i estiguin a l'atur biològic o veda.
- h) Vaixells en dipòsit judicial.
- i) Vaixells, inclosos els pesquers, inactius.
- j) Altres vaixells l'estada dels quals sigui superior a un mes.

En els dos últims casos esmentats en la relació anterior, a partir del segon mes d'estada la reducció és de 40 %, el tercer mes de 30 %, en el quart mes de 20 % i el cinquè mes de 10 %. Transcorreguts sis mesos des de l'entrada i estada no s'ha d'aplicar cap reducció.

2.6 La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50 % quan l'entrada i estada del vaixell es produeixi per arribada forçosa. Aquesta reducció només s'ha d'aplicar durant els primers 7 dies d'estada del vaixell.

2.7 La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50 % quan el vaixell tingui la consideració de creuer turístic.

2.8 La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50 % ~~quan el vaixell efectui transport marítim en curta distància.~~

Per transport marítim de curta distància cal estar a allò que determini el dret marítim comunitari i internacional.

3. Bonificacions

La quota íntegra de la taxa, reduïda en la forma prevista a l'apartat anterior, pot ser objecte d'alguna de les bonificacions següents:

- a) Per escales
- b) Per protecció del medi ambient.
- c) Per compromís de qualitat.

La quota íntegra de la taxa només pot ser objecte d'una bonificació. En cas de presentar-se els requisits per aplicar dos o més bonificacions, només s'ha de practicar la que resulti més favorable a l'obligat tributari.

3.1 Quan els vaixells operats per una mateixa persona naviliera o de creuer turístic o, en el seu cas, de diferents companyies navilieres però que disposin d'acords d'explotació compartida, realitzin més de dotze escales en una mateixa infraestructura portuària durant l'any natural, els obligats tributaris poden sol·licitar l'aplicació de les bonificacions previstes a la taula adjunta.

Tipus de vaixell	Nombre d'escales a l'any				
	13 a 18	19 a 24	25 a 40	41 a 60	61 en endavant
Vaixells d'arqueig fins a 15.000 GT	10 %	25 %	40 %	50 %	55 %
Vaixells d'arqueig superior a 15.000 GT	15 %	30 %	45 %	55 %	60 %

3.2. Si el capità o capitana o el patró o patrona d'un vaixell comercial acredita davant de Ports de la Generalitat el compliment de condicions de respecte al medi ambient que milloren les que exigeixen les normes i els convenis internacionals, i, a més, té subscrit un acord amb l'autoritat portuària en matèria de bones pràctiques ambientals associades a les operacions i a l'estada dels vaixells en el port, les persones obligades tributàriament poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 50%.

3.3. Si el capità o capitana, o el patró o patrona d'un vaixell inferior a vint-i-quatre metres d'eslora i autoritzat per a un màxim de dotze persones passatgeres acredita davant de Ports de la Generalitat el lliurament de tot el seu rebuig a una empresa autoritzada per a prestar el servei portuari específic de recepció del rebuig generat per vaixells i embarcacions i residus de càrrega, en la infraestructura portuària de base, les persones obligades tributàriament poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 50%.

3.4 Quan un vaixell hagi obtingut el certificat distintiu verd (Green Award) atorgat per la fundació Distintiu Verd (Green Award Foundation) de Rotterdam, les parts tributàries obligades poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 10 %.

Secció 2a: Taxa d'atracada de vaixells (TA2)

Article 153. Fet imposable

El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada pel vaixell, en ocasió de l'operació portuària d'atracada, incloses les obres d'atracada i els elements fixos d'amarratge.

Quan l'operació portuària d'atracada tingui lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si el vaixell utilitza de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 154. Supòsits de no subjecció

No estan subjectes a aquesta taxa els vaixells subjectes i no exempts de les taxes de la pesca fresca i de les embarcacions d'esbarjo.

Article 155. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent i, a més, de forma solidària, la persona propietària, la persona naviliera i el capità o capitana o patró o patrona del vaixell.
2. Té la condició de subjecte passiu d'aquesta taxa en concepte de substitut de la persona contribuent, la persona consignatària del vaixell quan aquest es troba consignat.

Article 156. Exempcions

Estan exempts d'aquesta taxa:

- a) Els vaixells la titularitat dels quals correspon a l'Administració General de l'Estat o de les Comunitats Autònomes que estiguin destinats de forma exclusiva a la prestació de serveis oficials de la seva competència en règim de gestió directa.
- b) Els vaixells en servei oficial de la Unió Europea o d'un dels Estats membres de la Unió Europea que estiguin destinats de forma exclusiva a la prestació de serveis de la seva competència en règim de gestió directa.
- c) Les embarcacions de la Creu Roja del Mar dedicades a les tasques que tenen encomanada aquesta institució en matèria de salvament marítim.

Article 157. Acreditació i exigibilitat

1. Aquesta taxa es merita quan el vaixell efectua l'operació d'atracada, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de la corresponent autorització.
2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, la meritació de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.

3. Si per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir en la seva integritat el període d'atracada autoritzat, les parts tributàries obligades poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent a les hores que resten per completar l'esmentat període.
4. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat. Tanmateix, quan resulti d'aplicació la reducció per atracada prolongada, les persones obligades tributàriament han de pagar el deute amb periodicitat mensual.
5. Si el període d'atracada autoritzada ha de ser ampliat, les persones obligades tributàriament han de formular nova sol·licitud i abonar una altra vegada per avançat l'import corresponent.

Article 158. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa són:

- a) L'eslora màxima del vaixell mesurada en metres lineals.
- b) El temps d'utilització del domini públic portuari.

2. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa en hores i minuts. Aquest període es calcula des de l'hora per a la qual s'ha reservat l'atracada fins al moment que el vaixell afluixa l'última amarra. El temps d'utilització es computa al 50% quan l'atracada del vaixell té lloc en dies festius i caps de setmana mentre s'espera d'iniciar el conjunt d'operacions comercials en dia feiner.

3. Quan un vaixell transporti mercaderies perilloses i necessiti disposar de zones de seguretat en proa, en popa, o en ambdues alhora, per al càlcul de la quota íntegra s'ha de prendre en consideració, al costat de l'eslora màxima del vaixell, la longitud de les zones referides.

Article 159. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa es determina multiplicant la quantia fixa de 0,070 euros per l'eslora màxima del vaixell mesurada en metres lineals i pel temps d'utilització del domini públic portuari. La quantitat així obtinguda es modula mitjançant l'aplicació dels coeficients següents:

- a) Vaixells de calat fins a 3 metres: 0,50.
- b) Vaixells de calat superior a 3 metres i fins a 8 metres: 1
- c) Vaixells de calat superior a 8 metres: 2.

2. Reduccions de la quota íntegra.

2.1. La quota íntegra de la taxa, modulada d'acord amb els coeficients referits a l'article anterior, es redueix en la proporció que correspongui quan es presenti alguna de les circumstàncies següents:

- a) Pel tipus d'atracada.
- b) Per atracades prolongades.
- c) Per transport marítim en curta distància.

2.2. La quota de la taxa només pot ser objecte d'una reducció. En cas de presentar-se els requisits per aplicar més d'una reducció, només s'ha de practicar la que resulti més favorable a la part tributària obligada.

2.3. En consideració al tipus d'atracada, la quota íntegra de la taxa es redueix en un 50 % en els casos següents:

- a) Vaixells atracats de punta en els molls o pantalans excepte catamarans (vaixells de doble o triple casc)
- b) Vaixells abarloats a un altre ja atracat de costat al moll o a altres vaixells abarloats, sempre que la seva eslora màxima sigui igual o inferior a la del vaixell atracat al moll o a la dels altres vaixells abarloats a aquest. Si l'eslora màxima és superior, han d'abonar, a més, l'excés, d'acord amb l'establert per al càlcul de la quota íntegra.

2.4. En consideració a la seva atracada prolongada, la quota íntegra de la taxa es redueix en la forma prevista en la taxa d'entrada i estada de vaixells (TA1).

2.5. La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50 % quan el vaixell efectui transport marítim en curta distància.

Secció 3a: Taxa de càrrega, descàrrega, transbord i trànsit de mercaderies (TA3M)

Article 160. Fet imposable

1. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada per la mercaderia i els seus elements de transport, en ocasió d'alguna de les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbord i trànsit terrestre o marítim.

Quan alguna de les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbord i trànsit terrestre o marítim tinguin lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si la mercaderia i els seus elements de transport utilitzen de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

2. Aquesta taxa comprèn el dret de la persona contribuent que les mercaderies carregades o descarregades utilitzant mitjans no rodadors ocupin la zona de trànsit portuària descoberta o es quedin en ella durant el mateix dia de càrrega o descàrrega i l'immediat anterior o posterior, respectivament. De la mateixa manera, inclou la utilització de les rampes fixes i l'escaló per a les operacions de càrrega i descàrrega efectuada pels vehicles que transporten les mercaderies per mitjans rodadors.

Aquesta taxa no comprèn la utilització de la maquinària, rampes mecàniques, passarel·les i altres elements mòbils per a la realització de les operacions portuàries.

Article 161. Supòsits de no subjecció

No estan subjectes a aquesta taxa els productes pesquers subjectes i no exempts de la taxa de la pesca fresca.

Article 162. Subjecte passiu

1. En les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbord i trànsit marítim, tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent i, a més, de forma solidària, la persona naviliera, la persona propietària de la mercaderia i el capità o la capitana o el patró o la patrona del vaixell.
2. En l'operació portuària de trànsit terrestre, tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent i, a més, de forma solidària, la persona propietària de la mercaderia i la part transitària o l'operador o operadora logística que representi la mercaderia.
3. En les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbord i trànsit marítim, tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persones substituïdes de la persona contribuent:
 - a) A les infraestructures portuàries o qualsevol bé de domini públic portuari en règim autorització o concessió administrativa, la persona autoritzada o concessionària.
 - b) A les infraestructures portuàries gestionades directament per Ports de la Generalitat, si la mercaderia està consignada, la part consignatària, transitària o operador o operadora logística representant de la mercaderia. Si la mercaderia no està consignada, la part consignatària del vaixell si aquest estigués consignat.
4. En l'operació portuària de trànsit terrestre, si la mercaderia té per destinació una instal·lació en concessió o autorització, la condició de subjecte passiu en concepte de substituït de la persona contribuent correspon a la persona concessionària o autoritzada que les expediti o rebi.

Article 163. Exempcions

Estan exemptes d'aquesta taxa:

- a) El material de la Creu Roja del Mar destinat a les tasques que té encomanada aquesta institució en matèria de salvament marítim.
- b) Les mercaderies enviades amb finalitat humanitària a zones o regions en crisi o d'emergència, per entitats sense ànim de lucre legalment constituïdes.
- c) El material de l'Administració General de l'Estat i de les Comunitats Autònomes que estigui destinat de forma exclusiva a la prestació de serveis oficials de la seva competència en règim de gestió directa.
- d) El material de la Unió Europea o d'un dels Estats membres de la Unió Europea que estiguin destinats de forma exclusiva a la prestació de serveis oficials de la seva competència en règim de gestió directa.

Article 164. Acreditació i exigibilitat

1. Aquesta taxa es merita quan la mercaderia i els seus elements de transport inicien el seu pas per la zona de servei, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de la corresponent autorització.
2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, la meritació de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.
3. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat.

Article 165. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa són:

- a) El tipus de mercaderia.
- b) El pes de la mercaderia mesurat en tones.
- c) El tipus d'operació portuària.

2. Les mercaderies es classifiquen en cinc grups, en la forma prevista en l'Annex sobre assignació de grups de mercaderies contingudes en el Reial Decret Legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant.

3. El pes de les mercaderies es computa en tones mètriques.

4. Les operacions portuàries es divideixen en:

- a) Càrrega.
- b) Descàrrega.
- c) Transbord.
- d) Trànsit marítim.
- e) Trànsit terrestre.

Article 166. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa es determina multiplicant la quantia de la tarifa adjunta segons el grup de mercaderia pel pes de la mercaderia mesurat en tones.

Grups de mercaderies	Preu tona (euros)
1	0,72
2	0,90
3	1,38
4	2,03
5	3,14

Als envasos, embalatges, contenidors, cisternes o altres elements, tinguin o no el caràcter de perduts o efímers, i que s'utilitzin per contenir les mercaderies en el seu transport, així com als camions, als remolcs, caps tractores i semiremolcs que com tals elements terrestres s'embarquin o desembarquin, buits o no de mercaderies, se'ls ha d'aplicar la quantia fixa de 3 euros per unitat equivalent de 20 peus TEU, a banda de la corresponent taxa de mercaderies si s'escau.

Quan es tracti de mercaderies i elements de transport en operacions de transbord i les de trànsit marítim o terrestre la quota íntegra és el 50 % de l'obtinguda per l'aplicació del paràgraf anterior.

2. Reduccions de la quota íntegra.

2.1. La quota íntegra de la taxa es redueix en la proporció que correspongui quan es presenti alguna de les circumstàncies següents:

- a) Per la utilització d'instal·lacions portuàries en règim d'autorització o concessió administrativa.
b) Per volum manipulats

2.2. La quota de la taxa només pot ser objecte d'una reducció. En cas de presentar-se els requisits per aplicar més d'una reducció, només s'ha de practicar la que resulti més favorable a la part tributària obligada.

2.3 La quota íntegra de la taxa es redueix en un 50 % quan alguna de les operacions portuàries de càrrega, descàrrega, transbord, trànsit marítim o terrestre tinguin lloc en infraestructures portuàries o altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització o concessió administrativa.

2.4 La quota íntegra de la taxa es redueix en funció del volum de mercaderia anual manipulada per a cada codi o grups de codi associats a un trànsit segons determini Ports de la Generalitat d'acord amb les taules adjuntes:

	GRUP 1/2 (dojo)	
DTE	de tons	fins a
5%	0	10.000
10%	10.001	20.000
15%	20.001	40.000
20%	40.001	80.000
30%	80.001	120.000
40%	120.001	160.000
50%	més de 160.000	

GRUP 3/4/5 – GRUP 1-2 (aplecs)	
de tons	fins a
0	5.000
5.001	10.000
10.001	20.000
20.001	40.000
40.001	60.000
60.001	80.000
més de 80.000	

3. Bonificacions

La quota íntegra de la taxa, reduïda en la forma prevista a l'apartat anterior, pot ser objecte de les següents bonificacions:

- a) Per foment de l'exportació
b) Per captació, consolidació i creixement de trànsits o tràfic especial.

3.1. Per fomentar l'exportació, les mercaderies embarcades tenen una bonificació del 10% de la quota íntegra de la taxa.

3.2. Per incentivar la captació, consolidació i creixement de trànsits o tràfic especial de grups 3,4 i 5 considerats d'interès estratègic per un determinat port o territori.

El Comitè Executiu de Ports de la Generalitat fixa la bonificació amb caràcter anual, de màxim el 40% de la quota íntegra de la taxa, per al trànsit o tràfic que es qualifiqui com a prioritari o estratègic per al port o territori, i determina les condicions d'aplicació atenent les singularitats del trànsit o tràfic. La persona contribuent pot sol·licitar anualment l'aplicació d'aquesta bonificació.

Secció 4a: Taxa d'embarcament, desembarcament i trànsit de persones passatgeres en règim de passatge (TA3P)

Article 167. Fet imposable

1. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada per la persona passatgera en règim de passatge, en ocasió d'alguna de les operacions portuàries d'embarcament, desembarcament o trànsit.

Quan alguna de les operacions portuàries d'embarcament, desembarcament o trànsit tinguin lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si la mercaderia i els seus elements de transport utilitzen de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

2. Aquesta taxa no comprèn la utilització de la maquinària, rampes mecàniques, passarel·les i altres elements mòbils necessaris per a les operacions portuàries d'embarcament i desembarcament.

Article 168. Subjecte passiu

1. Té la condició de subjecte passiu d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent la persona passatgera.

2. Té la condició de subjecte passiu d'aquesta taxa en concepte de substitut de la persona contribuent i, a més, de forma solidària, la persona naviliera, el capità o la capitana o el patró o la patrona del vaixell i la part consignatària si, en aquest últim cas, aquell es trobi consignat.

Article 169. Exempcions

Estan exempts d'aquesta taxa:

- a) Les persones menors de quatre anys.
- b) El personal de l'Administració General de l'Estat i de les Comunitats Autònomes, en servei oficial.
- c) El personal de la Unió Europea o d'un dels Estats membres de la Unió Europea en servei oficial.

Article 170. Acreditació i exigibilitat

1. Si la quota íntegra es calcula conforme al mètode d'estimació directa, la taxa es merita en iniciar-se l'operació d'embarcament, desembarcament o trànsit de les persones passatgeres, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de la corresponent autorització.

Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, la meritació de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.

2. Si la quota íntegra es calcula conforme al mètode d'estimació objectiva, la taxa es merita l'1 de gener de cada any. En aquest cas, el seu període impositiu coincideix amb l'any natural.

3. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat, llevat en el cas dels vaixells turístics locals que determinin la quota tributària pel mètode d'estimació directa.

4. En el cas dels vaixells turístics locals, si la quota tributària es determina pel mètode d'estimació directa les persones obligades tributàriament han de pagar el deute tributari amb periodicitat mensual. En canvi, si es determina pel mètode d'estimació objectiva, el deute s'ha de pagar amb periodicitat anual.

Article 171. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa són:

- a) La classe de vaixell.
- b) El tipus de navegació.
- c) La modalitat del passatge.
- d) El nombre de persones passatgeres.

2. Els vaixells es classifiquen en ordinaris i turístics locals.

3. El tipus de navegació s'ordena en interior o exterior a la Unió Europea.

4. La modalitat del passatge es divideix en:

- a) De creuer turístic en embarcament o desembarcament.
- b) De creuer turístic en trànsit.
- c) En règim de transport.

Article 172. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa es pot calcular pels mètodes d'estimació directa i d'estimació objectiva.

La quota íntegra de la taxa s'ha de determinar amb caràcter general a través del mètode d'estimació directa. No obstant això, prèvia sol·licitud de la persona obligada tributàriament, la quota íntegra de la taxa s'ha de determinar pel mètode d'estimació objectiva.

No es poden aplicar simultàniament els mètodes d'estimació directa i objectiva.

2. En el mètode d'estimació directa, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes contingudes en la tarifa adjunta pel nombre de persones passatgeres i vehicles.

1 Vaixells ordinaris	Navegació interior a la Unió Europea	Navegació exterior a la Unió Europea
A) Persona passatgera:		
a) Persona passatgera de creuer en embarcament o desembarcament.	3,19 euros	3,99 euros
b) Persona passatgera de creuer en trànsit.	2,55 euros	3,19 euros

c) Persona passatgera en règim de transport.	1,91 euros	2,39 euros
--	------------	------------

B) Vehicle

a) Motos i vehicles o remolcs de dues rodes	1,74 euros	2,18 euros
b) Cotxes turismes i demés vehicles automòbils	6,96 euros	8,70 euros
c) Autocars i altres vehicles de transport col·lectiu	27,84 euros	34,80 euros
d) Altres vehicles de tracció mecànica	12,18 euros	15,23 euros

2 Vaixells turístics locals

A) Persona passatgera: 0'051 euros

B) Vehicle:

a) Motocicleta	1,30 euros
b) Automòbil	5,22 euros

3. El mètode d'estimació objectiva només és aplicable en el cas dels vaixells turístics locals.

En el mètode d'estimació objectiva, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant la quantia fixa de 0,040 euros, pel nombre mig de persones passatgeres al dia i per 365 dies.

A aquests efectes, el nombre mig de persones passatgeres al dia no pot ser inferior a 5 ni superior a 100. Correspon a Ports de la Generalitat determinar amb caràcter anual el nombre mig de persones passatgeres aplicables a cada infraestructura portuària.

A tal efecte, els acords que adopti Ports de la Generalitat han d'anar precedits d'un període d'informació pública per un termini no inferior a 20 dies i d'un estudi que justifiqui la seva procedència.

Per a la seva eficàcia, els esmentats acords s'han de publicar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya abans de l'1 de gener de cada any. Si en un exercici concret Ports de la Generalitat no adopta aquest acord s'ha d'entendre tàcitament prorrogat l'adoptat a l'exercici anterior.

4. Reduccions de la quota íntegra.

La quota íntegra de la taxa determinada pel mètode d'estimació directa es redueix en un 50 % quan les operacions portuàries d'embarcament, desembarcament o trànsit de persones passatgeres en règim de passatge tinguin lloc en infraestructures portuàries o altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització o concessió administrativa.

5. Bonificacions.

Les persones contribuents que s'acullin al mètode d'estimació objectiva gaudeixen d'una bonificació del 10 % de la quota íntegra de la taxa. Aquesta bonificació s'ha d'aplicar d'ofici per Ports de la Generalitat.

Secció 5a: Taxa de la pesca fresca (TA4)

Article 173. Fet imposable

1. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització pels vaixells pesquers en activitat de les obres i les instal·lacions portuàries que permeten l'accés marítim al port i llur estada en lloc d'atracada, punt d'amarratge o lloc de fondeig que els hagi estat assignat i pels productes de la pesca de les zones de manipulació i serveis generals del port.

Quan alguna de les operacions portuàries d'entrada, estada, atracada, descàrrega, transbord i trànsit terrestre tingui lloc en les infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si els vaixells pesquers en activitat i els productes de la pesca utilitzen de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

2. Els productes de la pesca comprenen qualsevol tipus de recurs pesquer, inclusivament els procedents del marisqueig, la transformació en centres d'engreix i que es descarregui en el port, l'aqüicultura i l'extracció de corall.

S'exceptua, no obstant, els productes de l'aqüicultura que accedeixen a la zona de servei per via terrestre per al seu envasat i manipulació i no s'han venut en llotja o en centres o establiments autoritzats per la Comunitat Autònoma ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, que estan subjectes i no exempts a la taxa de la mercaderia en el grup 5.

3. Per a que els vaixells pesquers quedin subjectes a aquesta taxa és necessari que el valor de la pesca descarregada o transbordada excedeixi de 18.000 euros en còmput anual. En cas de no subjecció, abonaran la taxa corresponent d'entrada, estada i atracada de vaixells.

Els vaixells dedicats a l'extracció de corall sempre estan subjectes a aquesta taxa

4. El pagament d'aquesta taxa a Ports de la Generalitat autoritza els vaixells pesquers per romandre a la infraestructura portuària durant el termini d'un mes des de la data d'inici de les operacions de descàrrega i transbord. Transcorregut l'esmentat termini sense que s'efectuïn noves operacions d'aquesta classe a les infraestructures portuàries de la Generalitat, els vaixells pesquers queden subjectes a les taxes d'entrada i estada i d'atracada de vaixells, amb excepció dels períodes de veda establerts per l'administració competent que superin aquest termini.

Article 174. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent:

- a) Si els productes de la pesca accedeixen a la zona de servei per via marítima, la persona armadora del vaixell de pesca. Malgrat l'anterior, quan el vaixell sigui mercant, la persona naviliera i la persona propietària de la pesca, de forma solidària.
- b) Si els productes de la pesca accedeixen a la zona de servei per via terrestre, la persona propietària dels mateixos.

2. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persones substituïdes de la persona contribuent:

- a) Si els productes de la pesca són venuts en llotja o en centres o establiments autoritzats per la Comunitat Autònoma atorgats en concessió o autorització, ubicats en les

infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, la part concessionària o autoritzada.

b) Si els productes de la pesca no són venuts en llotja o en centres o establiments autoritzats per la Comunitat Autònoma atorgats en concessió o autorització, ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, la persona que en representació de la propietària realitzi la primera venda.

c) Si els productes de la pesca accedeixen a la zona de servei per via terrestre, tenen per destí una instal·lació en concessió o autorització i no són venuts en llotja o en centres o establiments autoritzats per la Comunitat Autònoma, ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, la part concessionària o autoritzada que la rebi.

3. El subjecte passiu d'aquesta taxa ha de repercutir el seu import al primer comprador dels productes de la pesca. La repercussió s'ha de formalitzar en factura o document anàleg que incorpori el tribut i el tipus aplicable.

Article 175. Exempcions

Són exempts d'aquesta taxa els productes de la pesca que la persona armadora lliuri a les seves persones treballadores per al seu consum personal, amb el límit màxim de 3 quilograms per persona i dia o bé el que s'estableixi a la normativa de comercialització.

Article 176. Acreditació i exigibilitat

1. Aquesta taxa es merita quan el vaixell de pesca o els productes de la pesca inicien el seu pas per la zona de servei, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de la corresponent autorització.

2. Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, la meritació de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.

3. Les parts tributàries obligades han de pagar el deute tributari amb periodicitat mensual.

Article 177. Elements de quantificació de la taxa

1. La base imposable de la taxa és el valor dels productes de la pesca. Aquest valor es determina de la següent manera:

a) El que s'obtingui per la venda dels productes de la pesca mitjançant la seva subhasta a les llotges o en centres o establiments autoritzats per la Comunitat Autònoma, ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat.

b) Si els productes de la pesca no fossin venuts mitjançant subhasta, s'ha de determinar amb el valor mig obtingut en les subhastes de la mateixa espècie realitzades el dia o, en el seu defecte i, successivament, en la setmana o el mes anterior.

c) En els altres casos, s'ha de determinar tenint en compte les condicions habituals del mercat. A aquests efectes l'administració pesquera publicarà el preu de referència anual del corall.

2. El tipus de gravamen de la taxa, de caràcter no acumulatiu, és:

a) De l'1 % en els casos de productes de l'aqüicultura i productes procedents d'operacions de transferència o de centres d'engreix.

- b) De l'1 %, en els casos de productes de la pesca autoritzats per Ports de la Generalitat a entrar en la zona de servei per via terrestre per subhastar-los o classificar-los, llevat que provenguin d'un altre port gestionat per l'entitat.
- c) Del 2 % si els productes de la pesca es venen a les llotges o en centres o establiments autoritzats per la Comunitat Autònoma, ubicats en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat.
- d) Del 4 % en la resta de casos.

3. La quota íntegra de la taxa es determina aplicant el tipus de gravamen a la base imposable.

Secció 6a: Taxa de les embarcacions esportives o de lleure (TA5)

Article 178. Fet imposable

El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització per les embarcacions esportives o de lleure de les aigües del port, canals d'accés, obres d'abric i, si s'escau, de les zones d'ancoratge o de les instal·lacions d'amarratge, atracada en molls o en molls de pilons del port, accessos terrestres i vies de circulació.

Quan alguna de les operacions portuàries d'entrada, estada, atracada i desembarcament tingui lloc en les infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si els vaixells d'esbarjo i la seva tripulació utilitzen de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 179. Supòsits de no subjecció

No estan subjectes a aquesta taxa els vaixells turístics locals, els creuers turístics, les embarcacions professionals dedicades al lloguer amb o sense patró o patrona i les que realitzen transport de mercaderies.

Article 180. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent i, a més, de forma solidària, la persona propietària de l'embarcació i el capità o la capitana o el patró o la patrona de la mateixa.
2. A les infraestructures portuàries atorgades en autorització, concessió o contracte administratiu, té la condició de substitut de la persona contribuent d'aquesta taxa, la part concessionària o autoritzada.

Article 181. Acreditació i exigibilitat

1. Si la quota íntegra es calcula conforme al mètode d'estimació directa, la taxa es merita quan l'embarcació d'esbarjo entra en les aigües portuàries o quan es produeix la posada a disposició de l'atracada o lloc d'ancoratge, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de la corresponent autorització.

Si s'hagués produït la utilització del domini públic portuari ~~sense sol·licitar autorització~~, la meritació de la taxa té lloc en el moment d'inici de l'esmentada utilització.

2. Si la quota íntegra es calcula conforme al mètode d'estimació objectiva, la taxa es merita l'1 de gener de cada any. En aquest cas, el seu període impositiu coincideix amb l'any natural.

3. En les infraestructures portuàries gestionades directament per Ports de la Generalitat, el pagament del deute tributari és exigible per avançat, d'acord amb els criteris següents:

- a) Per a les embarcacions transeünts la quantitat que correspon pel període d'estada que s'autoritzi. Si l'esmentat període ha de ser ampliat, el subjecte passiu ha de formular nova sol·licitud i abonar una altra vegada per avançat l'import corresponent al termini ampliat.
- b) Per a les embarcacions de base la quantitat que correspon per períodes no inferiors a sis mesos ni superiors a un any.

Si per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir en la seva integritat el període d'estada autoritzat, les parts obligades tributàriament poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als dies que resten per completar l'esmentat període.

4. En les infraestructures portuàries en règim de concessió o autorització, el pagament del deute tributari és exigible d'acord amb els criteris següents:

- a) En el mètode d'estimació directa, el pagament del deute tributari s'ha d'efectuar amb periodicitat mensual.
- b) En el mètode d'estimació objectiva, el pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat amb periodicitat anual.

Article 182. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa són:

- a) La superfície de domini públic portuari utilitzada.
- b) El temps d'utilització del domini públic portuari.
- c) La classe d'embarcació d'esbarjo.
- d) La disponibilitat dels serveis de subministrament d'aigua i energia elèctrica.
- e) La modalitat de fondeig, atracada o estada.

2. La superfície de domini públic portuari utilitzada es computa en metres quadrats i es calcula multiplicant l'eslora màxima de l'embarcació per la màniga màxima.

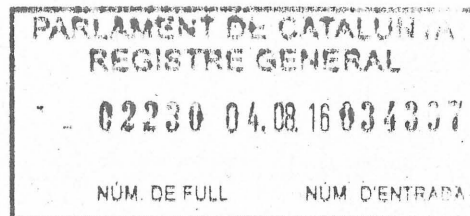
3. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa per dies complets. Els terminis inicial i final de període d'utilització coincideixen amb les dates d'atorgament i extinció de la corresponent autorització.

Tanmateix, quan la utilització del domini públic portuari s'ha efectuat sense sol·licitar l'autorització, els esmentats terminis es corresponen amb els dies de començament i finalització de la utilització.

4. El primer dia d'utilització sempre es considera complet. L'últim dia, en canvi, només es considera complet si se cessa en la utilització després de les 12:00 hores.

5. Les embarcacions es classifiquen en de base i transeünts.

6. El fondeig, atracada o estada pot adoptar alguna de les modalitats següents:

- a) Ancoratge amb amarratge a mort.
- b) Ancoratge amb mitjans propis.
- c) Atracada de costat.
- d) Atracada en punta.
- e) Estada en sec.

7. L'estada en sec es classifica en:

- a) Marina seca.
- b) Zona d'esplanada.
- c) Altres llocs en sec.

Article 183. Quota tributària

1. En les infraestructures portuàries gestionades directament per Ports de la Generalitat, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes contingudes en la tarifa adjunta per la superfície de domini públic portuari utilitzada i el nombre de dies d'utilització.

Tipus d'embarcació	Modalitat de fondeig, atracada o estada				
	Ancoratge amb amarratge a mort	Ancoratge amb mitjans propis	Atracada de costat	Atracada en punta	Estada en sec
Embarcació de base	0,166 euros	0,106 euros	0,437 euros	0,191 euros	0,106 euros
Embarcació transeünt	0,425 euros	0,340 euros	0,765 euros	0,595 euros	0,850 euros

Si la infraestructura portuària disposa de presa d'aigua, les quanties fixes contingudes en la tarifa anterior s'han d'incrementar en 0,023 euros; si disposa de presa d'energia elèctrica s'han d'incrementar en 0,036 euros; i si disposa de presa d'aigua i energia elèctrica s'han d'incrementar en 0,059 euros i si disposa de mort per a l'atracada, s'han d'incrementar en 0,059 euros i si disposa de servei addicional de temporada s'incrementa en 0,047 euros.

2. A les infraestructures portuàries en règim de concessió o autorització, la quota íntegra de la taxa es pot calcular pels mètodes d'estimació directa i d'estimació objectiva.

La quota íntegra de la taxa s'ha de determinar amb caràcter general a través del mètode d'estimació directa. No obstant això, prèvia sol·licitud de la persona obligada tributàriament, la quota íntegra de la taxa s'ha de determinar pel mètode d'estimació objectiva.

No es poden aplicar simultàniament els mètodes d'estimació directa i objectiva.

En el mètode d'estimació directa, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes que s'assenyalen a continuació, per la superfície de domini públic portuari utilitzada i pel nombre de dies d'utilització:

- a) Embarcacions de base 0,040 euros.
- b) Embarcacions transeünts 0,061 euros.

Els vaixells amb una superfície ocupada superior a 100 m² estan subjectes a l'estimació directa.

En el mètode d'estimació objectiva, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant la quantia fixa de 0,020 euros pels metres d'amarratge disponible i per 365 dies.

Els metres d'amarratge disponible es calculen multiplicant el nombre d'amarratges utilitzats per la superfície de domini públic portuari utilitzada per una embarcació tipus.

La superfície ocupada per una embarcació tipus no ha de ser inferior a 10 metres quadrats ni superior a 100 metres quadrats. Correspon a Ports de la Generalitat determinar anualment la superfície ocupada per una embarcació tipus a cada infraestructura portuària en règim de concessió o autorització.

A tal efecte, els acords que adopti Ports de la Generalitat han d'anar precedits d'un període d'informació pública per un termini no inferior a 20 dies i d'un estudi que justifiqui la seva procedència. Per a la seva eficàcia, els esmentats acords s'han de publicar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya abans de l'1 de gener de cada any. Si en un exercici concret Ports de la Generalitat no adopta aquest acord s'ha d'entendre tàcitament prorrogat l'adoptat a l'exercici anterior.

3. Bonificacions.

3.1. La quota íntegra de la taxa pot ser objecte d'alguna de les bonificacions següents:

- a) Per acollir-se al mètode d'estimació objectiva
- b) Per al foment de la nàutica popular

3.2. Les persones obligades tributàriament que s'han aollit al mètode d'estimació objectiva gaudeixen d'una bonificació del 50 % de la quota íntegra de la taxa. Aquesta bonificació s'ha d'aplicar d'ofici per Ports de la Generalitat.

3.3. Quan les embarcacions d'esbarjo d'eslora màxima inferior a 7 metres fondegin o atraquin en espais de la zona de servei destinats a la nàutica popular, les persones obligades tributàriament poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 20 % de la quota íntegra de la taxa.

En els molls destinats a les persones jubilades del sector pesquer, la bonificació que es pot aplicar ha de ser del 50% per les persones propietàries d'embarcacions en edat legal de jubilació, prèvia acreditació de la seva condició de persona jubilada de la pesca per part de la Confraria de Pescadors.

Aquestes bonificació només és aplicable en les infraestructures portuàries gestionades directament per Ports de la Generalitat.

Secció 7a: Taxa d'estacionament de vehicles (TA6)

Article 184. Fet imposable

1. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització de qualsevol bé del domini públic portuari, en ocasió de l'estacionament de vehicles de tracció mecànica dins de les zones habilitades a tal efecte per l'Administració portuària.

2. Quan l'estacionament de vehicles tingui lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa

només és exigible si el vehicle utilitza de qualsevol forma béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 185. Subjectes passius

1. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa i, a més, de forma solidària, les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les persones propietàries del vehicle i el conductor o conductora que l'estaciona a les zones de domini públic portuari habilitades a tal efecte.

2. S'entén per persona propietària del vehicle la que figura com a titular del mateix en el Registre de Vehicles de la Direcció Central de Trànsit o en un registre administratiu equivalent.

Article 186. Exempcions

Estan exempts d'aquesta taxa:

- a) Els vehicles utilitzats per persones minusvàlides quan estan en possessió de la corresponent autorització especial.
- b) Els vehicles en servei oficial de l'Administració General de l'Estat i de les Comunitats Autònomes que estan destinats de forma exclusiva a la prestació de serveis oficials de la seva competència en règim de gestió directa.

Article 187. Acreditació i exigibilitat

1. Si la quota íntegra de la taxa es calcula conforme al mètode d'estimació directa, la taxa es merita quan s'efectua l'estacionament del vehicle de tracció mecànica a les zones de domini públic portuari habilitades a tal efecte.

En el supòsit que no es presenti el tiquet d'aparcament en el moment de la retirada del vehicle, s'aplica una tarifa de 20 euros.

2. Si la quota íntegra de la taxa es calcula conforme al mètode d'estimació objectiva, la taxa es merita el primer dia de cada mes o l'1 de gener de cada any, segons procedeixi. En aquest cas, el període impositiu d'aquesta taxa coincideix amb el mes o l'any natural, segons procedeixi.

3. En el mètode d'estimació objectiva, el pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat amb periodicitat mensual o anual, segons procedeixi. En aquest cas, si per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir en la seva integritat el període d'estacionament autoritzat, les parts obligades tributàriament poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als dies o mesos que resten per completar l'esmentat període.

Article 188. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa són:

- a) El temps d'utilització del domini públic portuari.
- b) El tipus de vehicle.

2. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa per minuts ~~complets~~. Els termes inicial i final del període d'utilització coincideixen amb els moments d'entrada i sortida del vehicle de les zones d'estacionament.

3. Els vehicles es classifiquen en:

- a) Motocicletes i vehicles o remolcs de dues rodes.
- b) Cotxes turismes i altres automòbils.
- c) Autocars i altres vehicles projectats per al transport col·lectiu.
- d) Altres vehicles de tracció mecànica.

Article 189. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa es pot calcular pels mètodes d'estimació directa i d'estimació objectiva.

La quota íntegra de la taxa s'ha de determinar amb caràcter general a través del mètode d'estimació directa. No obstant això, prèvia sol·licitud de la persona obligada tributàriament, la quota íntegra de la taxa s'ha de determinar pel mètode d'estimació objectiva.

No es pot aplicar simultàniament els mètodes d'estimació directa i objectiva.

2. En el mètode d'estimació directa, la quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes recollides en les tarifes adjuntes pel temps d'utilització del domini públic portuari calculat en minuts.

Tipus de vehicle	Preu per minut	Preu màxim diari
Motocicletes i vehicles o remolcs de dues rodes	0,010 euros	2,02 euros
Cotxes de turismes i demés automòbils	0,020 euros	8,08 euros
Autocars i demés vehicles projectats per al transport col·lectiu	0,040 euros	32,31 euros
Altres vehicles de tracció mecànica	0,030 euros	14,13 euros

3. En el mètode d'estimació objectiva, la quota íntegra de la taxa s'ha de determinar multiplicant les quanties fixes recollides en les tarifes adjuntes pel temps d'utilització del domini públic portuari calculat en mesos i anys.

Tipus de vehicle	Preu per mes	Preu per any
Motocicletes i vehicles o remolcs de dues rodes	33,78 euros	368,54 euros
Cotxes de turismes i demés automòbils	135,13 euros	1.474,15 euros
Autocars i demés vehicles projectats per al transport col·lectiu	538,05 euros	5.896,60 euros
Altres vehicles de tracció mecànica	236,49 euros	2.579,16 euros

4. Reduccions de la quota íntegra.

4.1. La quota íntegra de la taxa determinada pel mètode d'estimació directa es redueix en la proporció que correspongui quan es presenta alguna de les circumstàncies següents:

- a) Per estacionament prolongat.
- b) Per estacionament de vehicles del personal que dona servei als ports.

4.2. La quota de la taxa només pot ser objecte d'una reducció. En cas de presentar-se els requisits per aplicar més d'una reducció, només s'ha de practicar la que resulti més favorable a l'obligat tributari.

4.3. La quota íntegra de la taxa determinada pel mètode d'estimació directa es redueix en un 10 % quan l'estacionament tingui una durada superior a tres dies.

4.4. La quota íntegra de la taxa determinada pel mètode d'estimació directa es redueix en un 10 % quan l'estacionament del vehicle s'efectuï per persones que treballen en empreses o organismes situats a la zona de servei portuària.

Als efectes d'aplicar aquesta reducció les persones obligades tributàriament han d'acreditar aquesta circumstància mitjançant l'exhibició de la corresponent targeta d'identificació expedida per l'Administració portuària.

5. Bonificacions.

Les persones contribuents que s'acullen al mètode d'estimació objectiva gaudeixen d'una bonificació del 30 % de la quota íntegra de la taxa. Aquesta bonificació s'ha d'aplicar d'ofici per Ports de la Generalitat.

Capítol V. Taxes portuàries per prestació de serveis o realització d'activitats administratives

Secció 1a: Taxa per utilització de la bàscula (TP1)

Article 190. Fet imposable

El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la determinació del pes de les mercaderies i vehicles mitjançant les bàscules de titularitat de l'Administració portuària.

Article 191. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, propietàries de les mercaderies o vehicles el pes dels quals es determina a les bàscules de titularitat de l'Administració portuària.

2. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persones substituïdes de la persona contribuent, les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que sol·licitin o motivin la realització de l'activitat que consisteix el fet imposable.

Article 192. Acreditació i exigibilitat

1. Aquesta taxa es merita quan se sol·licita la prestació de l'activitat en què consisteix el fet imposable.
2. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat.

Article 193. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació d'aquesta taxa són:

- a) El tipus d'objecte pesat.
- b) La procedència o destí de la mercaderia.
- c) El nombre d'ocasions que es realitza l'activitat.

2. Els objectes pesats es classifiquen en:

- a) Mercaderies.
- b) Vehicles amb mercaderies.
- c) Restants objectes.

3. La procedència o destí de les mercaderies són la instal·lació portuària on es produeix la pesada o una altra diferent.

Article 194. Quota tributària

La quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes contingudes en la tarifa adjunta pel nombre d'ocasions en les quals es realitza l'activitat en què consisteix el fet imposable.

Tipus d'objecte pesat	Tipus específic per pesada
Pesada amb mercaderies procedents o amb destinació a la instal·lació portuària	3,89 euros
Pesada amb mercaderies alienes a la instal·lació portuària	4,08 euros
Altres objectes	4,18 euros

Secció 2a: Taxa de seguretat portuària (TP2)

Article 195. Fet imposable

El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la prestació per part de l'Administració portuària del servei portuari general d'inspecció, ordenació i control del tràfic de persones passatgeres i equipatges, a la zona de servei portuària de competència de la Generalitat.

Article 196. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent i, a més, de forma solidària, la persona propietària, la persona naviliera i el capità o la capitana del vaixell.

2. Té la condició de subjecte passiu d'aquesta taxa en concepte de substitut de la persona contribuent, la part consignatària del vaixell quan aquest es troba consignat.

Article 197. Acreditació i exigibilitat

1. Aquesta taxa es merita quan s'inicien les operacions portuàries d'embarcament, desembarcament o trànsit de les persones passatgeres i equipatges.

2. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat.

Article 198. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació d'aquesta taxa són el nombre de persones passatgeres.

2. La modalitat de passatge és en règim de creuer turístic.

Article 199. Quota tributària

La quota íntegra de la taxa es determina multiplicant les quanties fixes pel nombre de persones passatgeres en règim de creuer turístic: 0,67 euros/ dia.

Capítol VI. Taxa pel servei portuari de recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells

Article 200. Fet imposable

1. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la prestació del servei de recepció obligatòria dels residus generats pels vaixells o embarcacions que accedeixen per via marítima o fluvial a una infraestructura portuària de competència de la Generalitat de Catalunya.

2. Aquesta taxa només és exigible a les zones de serveis portuàries de competència de la Generalitat.

Article 201. Supòsits de no subjecció

No estan subjectes a aquesta taxa:

a) Els vaixells pesquers.

b) Les embarcacions d'esbarjo autoritzades per a un màxim de dotze persones passatgeres.

Article 202. Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de persona contribuent i, a més, de forma solidària:

- a) En el cas de vaixells, la persona propietària, la persona naviliera i el capità o capitana o el patró o patrona.
- b) En el cas d'embarcacions d'esbarjo, la persona propietària de l'embarcació i el capità o capitana o patró o patrona de la mateixa.

2. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa en concepte de substitut de la persona contribuent:

- a) En el cas de vaixells, la persona consignatària quan aquest es troba consignat.
- b) En el cas d'embarcacions d'esbarjo, la persona titular de la concessió, autorització o contractista quan l'accés s'efectua en una infraestructura portuària gestionada en règim d'autorització, concessió o contracte.

Article 203. Exempcions

Estan exempts d'aquesta taxa:

- a) Els vaixells la titularitat dels quals correspongui a l'Administració General de l'Estat o de les Comunitats Autònomes que estiguin destinats de forma exclusiva a la prestació de serveis oficials de la seva competència en règim de gestió directa.
- b) Els vaixells en servei oficial de la Unió Europea o d'un dels Estats membres de la Unió Europea que estiguin destinats de forma exclusiva a la prestació de serveis de la seva competència en règim de gestió directa.

Article 204. Acreditació i exigibilitat

1. El període impositiu i la meritació resten establerts com segueix:

- a) En el cas de vaixells i embarcacions que tenen la seva base en infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, el període impositiu coincideix amb el mes natural i la taxa es merita el dia 1 de cada mes.
- b) En el cas de vaixells i embarcacions transeünts o que no tenen la seva base en infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, la taxa es merita quan el vaixell o l'embarcació entri en les aigües de la zona de servei de la infraestructura portuària en qüestió.

2. El pagament del deute tributari es produeix de la manera següent:

- a) En el cas de vaixells i embarcacions de base, l'autoliquidació i ingrés es fa per avançat i pot referir-se a un o diversos períodes de meritació amb un màxim de sis mesos.
- b) En el cas de vaixells i embarcacions transeünts o assimilats, l'autoliquidació i ingrés han d'efectuar-se abans d'abandonar la infraestructura portuària.

3. El producte de la recaptació de la taxa de recepció obligatòria resta afectat íntegrament a sufragar el cost del servei de recepció de residus generats per vaixells que presten les instal·lacions portuàries de titularitat de la Generalitat, facin o no ús del mateix, amb la finalitat de reduir els abocaments al mar dels residus generats pels vaixells i les embarcacions.

Article 205. Quota tributària

1. La quota de la taxa resta fixada i és aplicable, segons la modalitat de meritació, com segueix:

- a) Els vaixells i embarcacions que tenen la seva base en infraestructures portuàries de competència de la Generalitat: 125,38 €/mes
- b) Els vaixells i embarcacions transeünts: 125,38 €/escala

2. El pagament de la quota dona dret a descarregar per mitjans de recollida terrestre un volum màxim de 2 m³ de residus inclosos en l'annex V del Conveni Marpol 73/78 per cada mes o escala.

La recollida de volums superiors o de residus inclosos en altres annexos del Conveni esmentat se subjecta a les condicions tècniques i econòmiques que regulin la prestació del servei corresponent.

3. Reduccions

3.1. A la quota fixada d'acord amb l'article anterior li són d'aplicació les reduccions previstes en aquest article, en la proporció que correspongui quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Per estar en possessió d'un certificat d'exempció total en vigor.
- b) Per estar en possessió d'un certificat d'exempció parcial en vigor.
- c) Per la generació de quantitats reduïdes de deixalles.
- d) Pel tipus de vaixell.
- e) Per l'entrega de totes les deixalles generades pel vaixell.
- f) Per l'entrega parcial de les deixalles generades pel vaixell.

La quota de la taxa només pot ser objecte d'una reducció. De concórrer els requisits per aplicar dues o més reduccions, només es practica la que resulti més favorable al subjecte passiu.

3.2. La quota de la taxa es redueix en (100) % quan el capità o capitana o patró o patrona del vaixell o de l'embarcació estigui en possessió d'una certificació d'exempció total vigent, emesa per l'òrgan administratiu competent en matèria de marina mercant i aplicable en la infraestructura portuària de què es tracti, o acreditat davant Ports de la Generalitat l'entrega de les seves deixalles corresponents als annexos MARPOL I, IV i V a una empresa autoritzada per prestar el servei portuari específic de recepció de deixalles generades per vaixells i embarcacions i residus de càrrega en la infraestructura portuària de què es tracti.

3.3. La quota de la taxa es redueix en (75) % quan el capità o capitana o patró o patrona del vaixell o de l'embarcació estigui en possessió d'una certificació d'exempció parcial vigent, emesa per l'òrgan administratiu competent en matèria de marina mercant i aplicable en la infraestructura portuària de què es tracti, o acreditat davant Ports de la Generalitat l'entrega parcial de les seves deixalles corresponents als annexos MARPOL I, IV i V a una empresa autoritzada per prestar el servei portuari específic de recepció de deixalles generades per vaixells i embarcacions i residus de càrrega en la infraestructura portuària de què es tracti.

3.4. La quota de la taxa es redueix en (50) % quan el vaixell o l'embarcació d'esbarjo generin quantitats reduïdes de deixalles, segons certificació vigent emesa per l'autoritat portuària.

3.5. La quota de la taxa es redueix en (25) % en el cas de:

- a) Vaixells turístics locals.
- b) Vaixells destinats al dragatge i a l'avituallament.
- c) Vaixells destinats a la prestació de serveis portuaris generals o específics.

- d) Vaixells destinats a l'aqüicultura o a constituir viviers flotants.
- e) Embarcacions professionals dedicades al lloguer amb o sense patró o patrona.

Capítol VII. Cànon per prestació de serveis portuaris específics i desenvolupament d'activitats comercials i industrials i realització d'usos lucratiu

Article 206. Fet imposable

Constitueix el fet imposable del cànon la prestació de serveis portuaris específics i el desenvolupament d'activitats comercials o industrials i la realització d'usos lucratiu en les infraestructures portuàries en virtut d'autorització, concessió o contracte.

Article 207. Subjecte passiu

És subjecte passiu del cànon la persona física o jurídica titular de l'autorització d'activitat, la concessió o el contracte habilitant.

Article 208. Acreditació i exigibilitat

El cànon s'acredita anualment, en els terminis i en les condicions que assenyalin el títol habilitant.

En el supòsit que el cànon sigui exigible per avançat, la seva quantia s'ha de calcular per al primer exercici sobre les estimacions efectuades sobre el volum de negoci i, en els exercicis successius, sobre les dades reals dels anys anteriors.

Article 209. Import

L'import del cànon s'estableix sobre el volum de les activitats en una quantia de fins al 10% de la facturació en funció dels tipus d'activitat, el seu interès portuari, la quantia de la inversió i els beneficis previstos.

Capítol VIII. Preus privats per la realització d'activitats econòmiques i serveis diversos

Article 210. Preus privats

Correspon a Ports de la Generalitat determinar i revisar el preu exigible a les persones particulars en contraprestació per les activitats econòmiques i serveis diversos que realitza a sol·licitud d'aquestes persones.

Article 211. Exigibilitat

1. Ports de la Generalitat pot exigir el pagament del preu de les activitats econòmiques i serveis diversos des del moment que rep la petició de la persona interessada. A tal efecte, s'ha d'expedir la factura corresponent. El sol·licitant o la sol·licitant l'ha de fer efectiva en el termini de trenta dies naturals a comptar de la seva notificació.

2. Per a garantir el cobrament de les factures emeses es pot exigir un dipòsit previ o la constitució d'aval per l'import corresponent.

3. Transcorregut el termini de pagament sense que el sol·licitant o la sol·licitant hagi fet efectiu el preu exigít, la gerència de l'entitat portuària ha de certificar aquesta circumstància i ho ha de notificar a la persona obligada al pagament. La quantitat deguda genera l'interès legal del diner vigent incrementat en dos punts durant el període en què s'hagi incorregut en mora.

4. Si la persona obligada al pagament ha constituït alguna garantia, l'entitat portuària, previ apercibiment a la persona interessada, procedirà al cobrament de la quantitat deguda amb càrrec a dita garantia. Altrament, Ports de la Generalitat ha de reclamar la quantitat deguda davant els òrgans de la jurisdicció ordinària.

El certificat emès per la gerència de Ports de la Generalitat té la consideració de títol executiu als efectes de l'acció executiva, d'acord amb el que estableix l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, i permet la promoció del procés d'execució corresponent amb independència de l'import efectivament reclamat.

La falta de pagament dels interessos meritats durant el període en què s'ha incorregut en mora habilita igualment a Ports de la Generalitat per a l'exercici de l'acció executiva en la manera establerta per aquest article.

Article 212. Reclamacions de preus privats

En matèria de preus privats per la realització d'activitats econòmiques i serveis diversos, les persones interessades poden plantejar en defensa dels seus interessos les reclamacions que considerin oportunes d'acord amb la normativa sobre règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Capítol IX. Les tarifes màximes dels serveis portuaris específics

Article 213. Import màxim de les tarifes

1. Correspon a Ports de la Generalitat fixar les tarifes màximes exigibles per les persones físiques, jurídiques o entitats sense personalitat jurídica que prestin els serveis portuaris específics.

2. Quan els serveis portuaris específics siguin de sol·licitud o recepció obligatòria o es prestin directament per Ports de la Generalitat, les persones usuàries han de pagar les tarifes corresponents.

Llibre tercer. Del transport de persones passatgeres en aigües marítimes i continentals

Títol I. Disposicions generals

Article 214. Serveis de transport de persones

1. Els serveis de transport objecte de la present llei són els destinats al transport de persones i, si escau, dels seus equipatges, en els àmbits següents:

a) Transport en aigües marítimes: el que es realitza íntegrament entre ports i llocs del litoral de Catalunya i el que es realitza entre aquests i els punts situats en els marges dels rius que transcorren pel territori de Catalunya fins al lloc on siguin navegables o on resulti evident l'efecte de les mareas.

b) Transport en aigües continentals: el que es realitza íntegrament entre punts situats en els marges dels rius que transcorren pel territori de Catalunya i dels llacs.

2. S'entén que estan compresos dins d'aquesta modalitat els transports amb finalitats turístiques, el desplaçament a llocs per fer pràctiques esportives, així com, en general, qualsevol activitat comercial que suposi el transport de persones en embarcacions proveïdes de mitjans mecànics de propulsió, sense perjudici del que disposa l'aparat següent d'aquest article.

3. El lloguer d'embarcacions d'esbarjo, amb o sense patró, no té la consideració, als efectes d'aquesta llei, de transport de persones viatgeres i per tant resta exclosa del seu àmbit d'aplicació. També resta exclòs del seu àmbit d'aplicació el desplaçament en embarcacions que siguin propietat d'empreses que duen a terme una activitat principal diferent de la de transport, de la qual aquest en resulta complementari.

Article 215. Classificació

Els serveis de transport objecte de la present llei, d'acord amb les seves condicions de prestació, es classifiquen en:

a) Línies regulars: són les que estan subjectes a itineraris, freqüència d'escales, preus i altres condicions de transport prèviament establertes i que es presten amb una periodicitat determinada.

b) Línies no regulars o ocasionals: són totes les que, per les seves característiques, no puguin considerar-se com a regulars.

Article 216. Competències administratives

La regulació, l'ordenació i el control del transport de persones passatgeres en aigües marítimes i continentals i de les activitats relacionades amb el mateix és competència del departament competent en matèria de transports, d'acord amb el previst en aquesta llei.

Títol II. Els serveis de transport de persones passatgeres

Capítol I. Règim de prestació dels serveis

Article 217. Llibertat de prestació

Qualsevol persona física o jurídica que compleixi els requisits establerts en aquesta llei i la resta de normativa aplicable, pot exercir, i en règim de competència real i efectiva els serveis de transport objecte d'aquesta llei.

Article 218. Vaixells

Els serveis de transport a què es refereix la present llei, amb finalitat mercantil, queden reservats a vaixells abanderats en qualsevol dels Estats membres de la Unió Europea o pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu.

Article 219. Prestació dels serveis

La prestació dels serveis de transport objecte de la present llei queda subjecta al compliment de les prescripcions establertes en la normativa vigent sobre transport i seguretat de vaixells, així com als requeriments o ordres que efectuïn els òrgans administratius competents.

Capítol II. Requisits per a la prestació dels serveis

Article 220. Comunicació

1. Les persones interessades a realitzar els serveis de transport a què es refereix aquesta llei han de notificar-ho de manera fefaent a la Direcció general competent en matèria de transports amb una antelació mínima d'un mes a l'inici de l'activitat, acreditant el compliment dels requisits establerts per a exercir l'activitat.

2. A aquests efectes, la comunicació ha d'anar acompanyada de la documentació relativa a les circumstàncies següents:

- a) Les dades identificatives de les persones físiques o entitats comunicants, degudament registrades com a empreses navilieres, de conformitat amb la normativa vigent d'aplicació.
- b) La documentació acreditativa que el vaixell a emprar en la prestació del servei compleix els requisits exigits per la normativa vigent per a poder navegar i els requeriments tècnics i de seguretat, en funció de les característiques del transport a realitzar, en la qual ha de constar el nombre màxim de persones passatgeres que pot transportar, emès per l'Administració competent.
- c) L'assegurança de responsabilitat civil de la persona prestadora dels serveis de transport, que cobreixi els danys a terceres persones derivats de l'exercici de l'activitat, en els termes que es determinin per via reglamentària. La subscripció de l'assegurança s'entén sens perjudici d'altres que hagin de ser formalitzades en funció de la classe de transport a realitzar.
- d) La classe de servei. En cas que es tracti de serveis regulars, l'itinerari o itineraris que es realitzaran, els punts de partida i arribada i els llocs on es fan les escales. En el cas que es tracti de serveis no regulars, la zona del litoral o les aigües continentals on es prevegi realitzar el transport, els punts de partida i arribada i la previsió d'escales.
- e) Els preus aplicables per la prestació dels serveis.
- f) Una declaració responsable de no tenir deutes amb l'Administració de la Generalitat, i d'estar al corrent de les seves obligacions tributàries i de seguretat social, amb autorització expressa perquè pugui comprovar-se la veracitat de la declaració.
- g) El títol de patró o patrona d'aigües fluvials o continentals, quan es tracti de realitzar transport exclusivament en aigües continentals.
- h) Qualsevol altra documentació que es determini per reglament.

3. La documentació especificada en les lletres b) i c) d'aquest apartat pot substituir-se, en els serveis a prestar amb vaixells de nova adquisició, respectivament, per una memòria justificativa de les seves condicions tècniques, especificant el nombre màxim de persones passatgeres permès, i pel compromís de formalitzar la corresponent assegurança de responsabilitat civil.

4. Les persones navilieres han de comunicar a la Direcció general competent en matèria de transports, cada tres anys, a comptar des de l'inici de l'activitat, la seva intenció de continuar prestant el servei, acompanyada d'una declaració responsable sobre el manteniment de les condicions exigides per al seu exercici.

5. La cessació en la prestació del servei regular ha de ser comunicada amb quinze dies d'antelació a l'òrgan competent la Generalitat.

6. La comunicació d'inici d'activitats ho és sens perjudici de l'obtenció dels títols habilitants que siguin precisos d'acord amb la normativa municipal i la resta de legislació vigent.

Article 221. Incompliment dels requisits

1. En el supòsit que la Direcció general competent en matèria de transports constati que la comunicació no incorpora tots o algun dels documents que acrediten el compliment dels requisits establerts en l'article anterior, i hagi transcorregut el termini legal d'esmena atorgat a tal efecte, ha de dictar resolució motivada ordenant la immediata paralització del servei o la prohibició del seu inici fins que sigui corregida dita omisió, sens perjudici de les sancions administratives que procedeixin.

2. Les persones interessades no poden fer efectiva cap modificació dels serveis prestats fins que hagin transcorregut almenys 10 dies des de llur comunicació, tret que, per raons d'interès general, siguin autoritzades de forma expressa abans que el termini hagi finalitzat.

Article 222. Cessament de l'activitat

1. Les causes següents determinen la impossibilitat legal de continuar realitzant l'activitat de transport:

- a) L'extinció de la personalitat de la persona transportista.
- b) Per sanció administrativa ferma.
- c) Per falta de notificació preceptiva de la intenció de seguir realitzant l'activitat i manteniment de les condicions.
- d) Impagament reiterat dels tributs portuaris legalment exigibles.
- e) La comprovació per part de l'Administració competent en matèria de transport de la inexactitud o falsedat en qualsevol dada, manifestació o document, de caràcter essencial, que s'hagués aportat o de l'incompliment dels requisits assenyalats en la legislació vigent.

2. Quan el cessament de l'activitat es produeixi a instàncies de l'Administració competent en matèria de transport, aquest s'acorda mitjançant resolució, un cop tramitat un procediment que ha de donar audiència al transportista afectat.

Llibre quart. Règim de policia i sancionador

Títol I. Règim de policia

Capítol I. Potestat inspectora

Article 223. Inspecció i vigilància

1. Sense perjudici de les competències municipals i ~~de les competències de l'Agència Catalana de l'Aigua~~ correspon a l'Administració portuària la potestat d'inspecció i vigilància en relació amb les infraestructures portuàries incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, així com en relació a les operacions i serveis que s'hi presten, qualsevol que sigui el règim de gestió i utilització del domini públic portuari i de la zona de servei del port, i la forma de prestació dels serveis.

2. L'actuació inspectora es porta a terme pel personal designat per l'Administració portuària.

En els ports gestionats mitjançant contracte subjecte a la normativa sobre contractació pública, l'Administració portuària pot designar, a proposta dels òrgans representatius de l'empresa contractista, una persona que exerceixi aquestes funcions en l'àmbit de la concessió.

3. La potestat d'inspecció i vigilància dels serveis de transport marítim correspon als òrgans d'inspecció del departament competent en matèria de transports, sens perjudici de les competències d'altres Administracions Públiques.

4. En qualsevol cas, el personal encarregat de la inspecció i vigilància d'acord amb els apartats 2 i 3 d'aquest article, té la consideració d'agent de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions i els fets constatats que es formalitzen en un document públic tenen valor probatori, en els termes previstos en la legislació sobre procediment administratiu comú.

5. Les actes aixecades pels serveis d'inspecció han de reflectir amb claredat les circumstàncies dels fets o activitats que poden ser constitutius d'infracció, les dades personals del presumpte infractor o infractora i de la persona inspeccionada i la conformitat o disconformitat motivada de les persones interessades, així com les normes que es reputin infringides.

6. La potestat inspectora comprèn, entre altres, les facultats següents:

- a) Accedir a la totalitat dels espais compresos en la zona de servei portuari, incloses edificacions, instal·lacions, amb independència del tipus de gestió i titularitat.
- b) Accedir a la documentació administrativa, financera, comptable o de qualsevol altra naturalesa, necessària per a l'exercici de la funció inspectora, i requerir a aquests efectes els informes, documents i antecedents que de manera justificada s'estimin pertinents.
- c) Comprovar el compliment de les condicions del títol habilitant, i en general de les exigències previstes en les normatives sectorials aplicables.
- d) Verificar que les obres, activitats i serveis es realitzen d'acord amb la normativa aplicable.
- e) Accedir, en els termes previstos en la legislació vigent, a les instal·lacions de propietat privada quan sigui necessari per realitzar les comprovacions pertinents.
- f) Formalitzar les actes de denúncia.

7. Les empreses de transport marítim i els capitans o capitanes o patrons o patrones han de facilitar al personal dels serveis d'inspecció tota la documentació que els requereixin, així com permetre'ls l'accés a les embarcacions destinades als serveis de transport marítim i a les instal·lacions de suport, sempre que resulti necessari per verificar el compliment de les obligacions establertes en la present llei i en els títols corresponents.

8. El personal de guardamolls i el personal de vigilància en els àmbits subjectes a títol habilitant tenen com a missió prevenir, evitar i denunciar les infraccions que es puguin cometre en relació amb el que disposa aquesta llei, i han d'informar de les seves actuacions a les diferents autoritats competents per raó de la matèria.

9. La inspecció i vigilància de la zona de servei portuària s'ha d'exercir respectant les competències municipals i actuant de manera coordinada amb la policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra i la policia local. El personal d'inspecció pot sol·licitar, per a un compliment eficaç de la seva funció, el suport necessari de les forces de seguretat. A aquests efectes, l'Administració portuària ho ha de sol·licitar en cada cas a l'autoritat competent.

Amb l'objectiu d'aconseguir una major eficàcia i coordinació i per optimitzar l'aprofitament dels recursos humans i materials disponibles en les tasques de control i inspecció, l'Administració portuària pot celebrar acords i convenis de col·laboració amb el Departament de la Generalitat competent en matèria de seguretat pública i amb la resta d'Administracions Públiques als efectes de preveure, si escau, l'intercanvi d'informació i la intervenció en matèries de la seva competència.

Capítol II. Mesures de policia portuària

Article 224. Mesures de policia portuària

1. Correspon a l'Administració portuària l'adopció de les mesures necessàries per a garantir l'adequat desenvolupament de les operacions portuàries. Aquesta potestat li faculta per acordar el següent:

- a) La recuperació de qualsevol espai o element inclòs en el domini públic portuari ocupat sense títol suficient o sense ajustar-se al títol atorgat o a la normativa sobre usos, activitats o serveis, inclosos edificis i instal·lacions, embarcacions, vehicles i mercaderies.
- b) La declaració de la situació d'abandonament de vaixells, vehicles, mercaderies i, en general, qualsevol altre equipament.
- c) L'adopció de les mesures de seguretat exigibles quan un vaixell presenti perill d'enfonsament a la zona de servei portuària i la persona armadora o persona responsable no atengui les instruccions rebudes per part de l'Administració portuària.

2. L'Administració portuària pot ordenar la paralització immediata de les obres, el precinte de les instal·lacions i la suspensió dels serveis i de les activitats que no disposin del títol administratiu corresponent o que no s'ajustin a les condicions del títol atorgat.

3. L'Administració portuària pot acordar la immobilització de vaixells, embarcacions, vehicles, mercaderies o qualsevol objecte que es trobi a la zona de servei portuària sense autorització o en un lloc diferent de l'autoritzat, així com el seu trasllat on estimi més convenient, sens perjudici del pagament de la taxa o tarifa procedent i de la iniciació del corresponent procediment sancionador, si procedeix.

Aquesta immobilització s'ha de mantenir en els supòsits de transmissió del bé, que queda, en tot cas, afecte al pagament del deute resultant de l'estada a la zona de servei portuària.

Article 225. Ordres individuals

1. L'Administració portuària pot dictar ordres a les persones usuàries de la zona de servei portuària que imposin el deure de fer, no fer o suportar, amb la finalitat de garantir:

- a) La correcta i normal explotació del domini públic portuari i el desenvolupament de les operacions portuàries.
- b) La neteja i salubritat de les aigües, terrenys, obres i instal·lacions existents a la zona de servei dels ports i instal·lacions marítimes menors i la protecció del medi ambient.

c) La seguretat en el domini públic portuari.

2. El contingut de les ordres que dicti l'Administració portuària s'ajusta, en tot cas, als principis d'igualtat de tracte, congruència amb els motius i finalitats que les justifiquen i, en cas que existeixin diverses opcions, s'ha d'optar sempre per la menys restrictiva de la llibertat individual.

Article 226. Abandonament de vaixells, embarcacions, vehicles i altres objectes

1. L'Administració portuària pot adoptar les mesures necessàries per a garantir el correcte desenvolupament de les operacions portuàries i la disponibilitat dels espais portuaris, elements d'atraca i punts d'amarratge. A aquests efectes, pot adoptar la declaració de situació d'abandonament del vaixell o embarcació, que ha de permetre el seu trasllat, fondeig o tractament com a residu.

L'adopció de l'acord esmentat exigeix, amb caràcter previ, l'audiència de la persona propietària, naviliera o consignatària, així com la tramitació del corresponent procediment.

2. L'Administració portuària pot sol·licitar a l'Administració marítima el seu auxili per a garantir la navegació a la zona de servei portuària, així com la seguretat dels vaixells, en els supòsits en què un vaixell o embarcació es declari en situació d'abandonament.

3. En les situacions que requereixin una intervenció urgent per necessitats de les operacions portuàries i la navegació, així com en els casos en els quals el fondeig o localització d'un vaixell o embarcació en les aigües portuàries obstaculitzi l'accés al canal de navegació, impedeixi el pas per la bocana o comporti un risc cert pels altres vaixells i embarcacions, l'Administració portuària pot adoptar les mesures provisionals d'urgència necessàries.

4. Als efectes d'aquesta llei, es consideren abandonats:

a) Els vaixells i embarcacions que romanguin atracats, amarrats o fondejats en el mateix lloc de la zona de servei portuària durant més de sis mesos consecutius, sense activitat exterior, quan no s'hagin abonat les taxes i tarifes corresponents a aquests períodes.

b) Els vaixells, embarcacions i vehicles mancats de matrícula o de les dades suficients per identificar la persona propietària o consignatària dels mateixos, i que es trobin a la zona de servei portuària sense autorització.

5. Els vehicles, maquinària i objectes en general que romanguin a la zona de servei portuària per un període superior a un mes en el mateix lloc i presentin desperfectes que permetin presumir racionalment la situació d'abandonament, s'han de tractar com a residus.

6. El procediment de declaració de situació d'abandonament s'inicia mitjançant un acord que es publica i notifica en els termes establerts reglamentàriament.

Una vegada realitzada la declaració de situació d'abandonament, els béns s'han d'alienar en subhasta pública, en els termes reglamentaris que s'estableixin.

7. Correspon a Ports de la Generalitat la propietat dels vaixells, embarcacions, vehicles i altres objectes que hagin estat declarats en situació d'abandonament de conformitat amb aquesta llei.

Les quantitats obtingudes en cas d'alienació mitjançant subhasta pública s'han d'aplicar, un cop deduïdes les despeses de gestió, al rescabament dels deutes incorreguts amb

l'administració portuària o amb la persona que ~~gestiona el port en relació amb~~ l'abandonament.

8. L'impagament de les taxes aplicables, així com de les despeses ocasionades pel trasllat, fondeig, dipòsit i altres anàlegs com a conseqüència de l'abandonament, un cop notificada aquesta situació i prèvia advertiment a la persona deutora, ha de permetre a l'Administració portuària iniciar el procediment administratiu de constrenyiment.

Article 227. Embargament i retenció judicial o administrativa

L'Administració portuària pot, en els casos d'embargament o retenció judicial o administrativa de vaixells o altres equipaments, sempre que sigui necessari per garantir l'operativitat o la seguretat de les operacions portuàries, determinar la seva ubicació a la zona de servei portuària, informant-ne a l'autoritat que hagi decretat l'embargament o retenció.

Article 228. Negativa a l'entrada i a la prestació de serveis i activitats

1. Les persones responsables de la gestió d'una infraestructura portuària queden facultats per denegar l'entrada, la prestació de serveis portuaris o la realització d'activitats econòmiques, en els següents supòsits:

- Apun.*
- a) Per absència de sol·licitud formalitzada d'acord amb els requisits que estableixi la legislació vigent.
 - b) Quan l'entrada, prestació de serveis o realització d'activitats econòmiques pugui posar en perill la seguretat de la instal·lació, de les persones usuàries o d'altres embarcacions.
 - c) Per manca de la preceptiva assegurança de responsabilitat civil que respongui dels danys i perjudicis que es pugui ocasionar a altres vaixells o persones usuàries, o a qualsevol element de la zona de servei portuària.
 - d) En el supòsit de vaixells abanderats en països en els quals no s'exigeixi l'assegurança obligatòria, es pot sol·licitar que dipositin una quantitat suficient per respondre dels danys i perjudicis que puguin ocasionar durant el període d'escala.
 - e) Quan així resulti procedent d'acord amb les indicacions formulades per l'Autoritat marítima.

2. No obstant el previst en l'apartat anterior, és obligatori prestar els serveis corresponents quan l'embarcació es trobi en situació de perill per a la navegació o la seguretat de la vida humana, o en cas d'emergència o força major.

3. L'incompliment de les obligacions per part de la persona titular o usuària d'un dret d'ús preferent, així com la falta de pagament de les quotes de conservació, manteniment i gestió o de les tarifes dels serveis i activitats que es prestin o utilitzin, o de qualsevol altra quantitat exigible d'acord amb la normativa vigent, dóna lloc a un requeriment per escrit per part de la persona gestora de la instal·lació perquè la persona titular o usuària rectifiqui la seva conducta o es posi al corrent del pagament, en un termini no inferior a 30 dies, advertint-li expressament que, en cas contrari, s'ha de denegar la prestació de serveis i activitats.

Si el requeriment no és atès en el termini fixat, qui gestiona la instal·lació ho ha de comunicar a l'administració portuària, que pot procedir a autoritzar a la persona gestora de la instal·lació perquè, si escau, pugui immobilitzar l'embarcació en el seu lloc d'amarratge, o, si les circumstàncies o aconsellen i sempre de manera motivada, la pugui retirar de la làmina d'aigua.

Títol II. Infraccions i sancions

Capítol I. Infraccions administratives

Secció 1a: Disposicions generals

Article 229. Tipificació

1. Constitueixen infraccions administratives les accions o omissions tipificades per la present llei.
2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 230. Prescripció de les infraccions

1. El termini de prescripció de les infraccions establertes en aquesta llei és de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i un any per a les lleus.
2. Aquest termini es comença a computar des de la data en què ha estat comesa la infracció o a partir de la consumació de la conducta constitutiva de la infracció.

En el cas d'infraccions continuades, el termini de prescripció es computa des del moment de la finalització de l'activitat o de l'últim acte amb el qual la infracció es consumi.

Si els fets, actes o omissions constitutius d'infracció són desconeguts per absència de signes externs, el termini comença a comptar des de la data en què aquests es manifestin.

3. Qualsevol que sigui el temps transcorregut des de la comissió de la infracció, l'Administració pot exigir la restitució de les coses i la seva reposició a l'estat anterior.

Secció 2a: Infraccions en matèria portuària

Article 231. Tipificació

1. Són infraccions lleus les accions o omissions que, no tenint la consideració de greus o molt greus, queden tipificades en alguns dels supòsits següents:

- a) Qualsevol acció o omissió que causi danys o perjudicis als béns de domini públic, a les instal·lacions i equipaments, a les mercaderies, als contenidors o a qualsevol altre element situat a la zona de servei portuària, així com la seva utilització indeguda o sense autorització quan aquesta sigui necessària, sempre que no impedeixi el normal desenvolupament de les operacions portuàries.
- b) La realització d'obres o instal·lacions en la zona de servei portuària amb incompliment de les condicions del títol atorgat.
- c) L'ocupació i ús de qualsevol element de la zona de servei portuària sense el títol corresponent, o en condicions diferents a les previstes en aquest, sempre que no s'obstaculitzi l'activitat normal pròpia de la instal·lació portuària.
- d) L'exercici d'activitats econòmiques a la zona de servei portuària sense la prèvia obtenció de llicència o sense efectuar la comunicació.

- e) L'incompliment de les obligacions derivades de l'autorització de gestió de serveis portuaris específics.
- f) Dipositar estris i materials de les embarcacions, incloses xarxes de pesca, en zones no habilitades
- g) Tenir a bord dels vaixells i embarcacions materials inflamables, explosius o perillosos, excepte els coets i bengales de senyalització reglamentàries, de les reserves de combustible i de les bombones de gas imprescindibles per al subministrament dels equipaments i el seu funcionament.
- h) La realització de treballs o activitats en els vaixells i embarcacions, tant en dàrsena com en sec, que puguin resultar perillosos o molestos per a altres persones usuàries, tot incomplint els requeriments i ordres de suspensió.
- i) L'estacionament de vehicles fora dels espais destinats per a aquest ús o amb incompliment de les condicions o de senyalització que el regula.
- j) La publicitat no autoritzada en la zona de servei portuària.
- k) L'omissió o aportació de forma defectuosa, voluntàriament o per negligència inexcusable, de qualsevol informació que s'hagi de subministrar a l'Administració portuària, ja sigui per prescripció legal o a requeriment d'aquesta.
- l) La negativa a col·laborar amb l'Administració portuària en l'exercici de les funcions de tutela i policia
- m) La realització d'activitats no autoritzades en la zona de servei portuària
- n) L'incompliment de les normes d'utilització de les diferents àrees, activitats i serveis i, si és el cas, de les franges d'horari d'utilització establertes.
- o) L'incompliment injustificat de les ordres verbals dictades per l'Administració portuària en els termes establerts en l'article 223.
- p) Encendre focs o fogueres a la zona de servei portuària, especialment durant les operacions de subministrament de carburant.
- q) La pesca amb canya dins de la zona de servei excepte en els espais expressament autoritzats
- r) El desembarcament irregular de la pesca i el transport de la mateixa sense la preceptiva autorització.
- s) La no entrega dels residus, aigües brutes i/o residuals en les instal·lacions que la persona gestora de la instal·lació posi a disposició de les persones usuàries i que pugui comportar contaminació o danys en les aigües portuàries o en el recinte portuari en general, així com la no justificació de l'entrega de tota classe de residus a una empresa gestora del servei de recepció de deixalles generades per vaixells i de residus de càrrega quan sigui preceptiu.
- t) No disposar d'un pla interior de contingències per contaminació marítima accidental o d'un pla marítim quan resulti preceptiu.
- u) No disposar de les instal·lacions especials i/o mitjans suficients, amb equips propis o contractats, per a la prevenció i lluita contra la contaminació, de conformitat amb l'establert en la legislació sectorial i, especialment, en les operacions de subministrament de carburants.
- v) Abocar productes contaminants líquids, sòlids o gasosos en la zona de servei portuària.
- w) L'incompliment de les mesures de protecció ambiental obligatòries.
- x) La realització d'obres de dragatge amb incompliment d'alguna de les condicions establertes en l'autorització.
- y) L'incompliment de les condicions relatives al règim d'ús dels punts d'amarratge.

2. Són infraccions greus:

- a) Les infraccions tipificades com a lleus quan provoquin lesions a les persones o la seva baixa laboral per temps inferior a set dies, o bé causin danys i perjudicis que impedeixin parcialment el funcionament dels béns o instal·lacions.
- b) El falsejament de qualsevol informació aportada a l'Administració portuària en compliment d'una obligació legal o a requeriment d'aquesta.
- c) L'obstrucció de les funcions de control i de policia de l'Administració.

- d) La falta de subscripció i de manteniment en vigor de les assegurances de responsabilitat civil, incendis i robatoris, exigits per la legislació vigent.
- e) La realització d'obres o instal·lacions en la zona de servei portuària sense títol habilitant.
- f) L'ocupació i ús del domini públic sense el títol corresponent, o quan es destorbi l'activitat normal de la zona de servei portuària, o bé quan s'hagi desatès un requeriment exprés de l'Administració portuària per al cessament de la conducta.
- g) La gestió o conservació inadequades de les infraestructures portuàries quan no constitueixi infracció molt greu.
- h) L'augment de la superfície ocupada o el volum i alçada construïts fins a un 20 % respecte del projecte autoritzat, sens perjudici de la caducitat o resolució del títol habilitant.
- i) La realització d'obres de dragatge sense autorització.
- j) L'emissió d'abocaments o substàncies contaminants líquides, sòlides o gasoses i qualsevol altra incidència o actuació negativa per a l'entorn terrestre, marítim o fluvial inclòs a la zona de servei portuària, que posi en risc greu la salut de les persones o per al medi ambient.
- k) L'emissió d'abocaments o substàncies contaminants líquids, sòlids o gasosos, i qualsevol altra incidència o actuació negativa per a un entorn terrestre, marítim o fluvial inclòs a la zona de servei portuària, que suposi un risc molt greu per a la salut de les persones o per al medi ambient.
- l) La reincidència en qualsevol de les faltes lleus abans que transcorri el termini de prescripció.

3. Són infraccions molt greus:

- a) Les infraccions tipificades com a lleus o greus quan provoquin lesions en les persones determinants de baixa laboral per un temps superior a set dies, o bé quan causin danys i perjudicis que impedeixin totalment el funcionament o la utilització del bé o la instal·lació.
- b) La gestió o conservació inadequades de la infraestructura portuària quan afectin negativament a la seguretat de les persones, als béns o al medi ambient.
- c) L'augment de la superfície ocupada o el volum i alçada construïts en més d'un 20 % respecte del projecte autoritzat, sens perjudici de la caducitat o resolució del títol habilitant.
- d) La reincidència en qualsevol de les faltes greus abans que transcorri el termini de prescripció.

Article 232. Infraccions en matèria de tributs portuaris

En matèria de tributs portuaris s'aplica el règim d'infraccions i sancions establert en la llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, i en les disposicions que la desenvolupen o complementen.

Article 233. Responsables

1. Són responsables de les infraccions administratives tipificades en aquesta llei les persones físiques, jurídiques i entitats sense personalitat jurídica següents:

- a) Amb caràcter solidari, la persona autora o responsable de l'acció o omissió i, si escau, l'empresa amb la qual té relació de dependència, si la infracció es comesa en compliment de les seves funcions.
- b) Si les infraccions són imputables a una persona jurídica, són considerades com a responsables subsidiàries les persones físiques que integren els òrgans rectors o de direcció, excepte aquelles que hagin votat en contra dels acords adoptats.
- c) En cas d'incompliment de les condicions d'un contracte o d'un títol administratiu, la persona contractista o titular d'aquest.

d) En el cas d'infraccions relacionades amb les embarcacions, ~~les persones armadores~~ amb caràcter solidari i, subsidiàriament, els capitans o capitanes o patrons o patrones.

Quan es tracti d'infraccions relacionades amb l'estada del vaixell al port, la persona consignatària és responsable solidària amb la persona armadora.

e) En el cas d'obres, instal·lacions o activitats realitzades o exercides sense títol suficient, qui promogui l'activitat, la persona física o jurídica que l'executa, qui desenvolupi la direcció tècnica i la persona cessionària del dret d'ús preferent sobre elements portuaris, si procedeix.

f) En el cas d'infraccions per manipulació de mercaderies, amb caràcter solidari, el personal que la manipula i l'empresa estibadora responsable d'aquestes operacions i, subsidiàriament, el consignatari o la consignatària de les mercaderies.

2. Les sancions imposades als diferents subjectes arran d'una mateixa infracció tenen caràcter independent entre si.

Secció 3a: Infraccions en matèria de transport en aigües marítimes i continentals

Article 234. Infraccions administratives

1. Són infraccions lleus:

a) Cobrar preus diferents dels posats en coneixement de l'Administració.

b) No mantenir les embarcacions en les condicions necessàries de neteja i conservació per a garantir la correcta prestació del servei de transport.

c) Negar-se injustificadament a satisfer les demandes de les persones usuàries a l'accés a les línies regulars de transport.

2. Són infraccions greus:

a) Prestar serveis de transport en condicions diferents a les comunicades, llevat que s'hagi de qualificar de molt greu perquè pugui afectar a la seguretat de les persones per comportar perill greu o directe, o ocasioni danys al medi ambient.

b) Incomplir reiteradament i sense cap justificació els itineraris i freqüències de les línies regulars.

c) Negar-se o obstruir l'actuació dels serveis d'inspecció, quan no es donin les circumstàncies especificades en la lletra c) de l'apartat següent.

d) Incomplir els requeriments i les obligacions d'informació previstes en aquesta llei.

e) Reincidir en les infraccions qualificades de lleus, abans que transcorri el termini de prescripció.

3. Són infraccions molt greus:

a) Prestar serveis de transport sense haver efectuat la comunicació.

b) Prestar serveis de transport en condicions que puguin afectar a la seguretat de les persones per comportar perill greu o directe, o danys al medi ambient.

c) Negar-se o obstruir l'actuació dels serveis d'inspecció, de manera que impedeixi o retardi l'exercici de les funcions que els mateixos tenen atribuïdes.

d) No subscriure les assegurances obligatòries establertes en aquesta llei, si no constitueix infracció penal o no ha estat objecte de sanció per part de la Jurisdicció Penal, així com no estar al corrent del pagament de les assegurances obligatòries establertes en la present llei, o subscriure-les amb cobertura o import insuficients.

e) Prestar el transport de persones en nombre superior al comunicat.

f) Modificar les característiques tècniques i de seguretat de l'embarcació acreditades per l'Administració competent en matèria de seguretat en el transport i de la vida humana en el

mar, i en matèria d'inspecció tècnica i operativa d'embarcacions, tripulacions i mercaderies, d'acord amb les quals es va efectuar la comunicació.
g) Reincidir en les infraccions qualificades de greus.

Article 235. Responsables

La responsabilitat administrativa per les infraccions comeses en la prestació dels serveis de transport correspon:

- a) A la persona responsable de la prestació del servei, quan l'activitat hagi estat comunicada i, subsidiàriament, a la persona armadora, la persona naviliera i capità o capitana de l'embarcació.
- b) A la persona armadora, persona naviliera i capità o capitana de l'embarcació quan es tracti d'infraccions tipificades en aquesta llei sense haver efectuat la comunicació.

Capítol II. Sancions administratives

Secció 1a: Disposicions generals

Article 236. Principis generals

1. Les accions i omissions constitutives d'infracció administrativa són sancionades de conformitat amb les disposicions contingudes en aquesta llei.
2. Si un mateix fet o omisió és constitutiu de dos o més infraccions o si de la comissió d'una infracció es deriva necessàriament una altra s'imposa únicament la sanció corresponent a la infracció més greu de les comeses.
3. La sanció penal exclou la imposició de sanció administrativa, sempre que entre l'il·lícit penal i la infracció administrativa concorri identitat de subjecte, objecte i de fonament.

Quan la infracció pugui ser constitutiva de delictes o falta, l'òrgan administratiu ha de donar trasllat al Ministeri Fiscal, acordant la suspensió del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no hagi dictat sentència ferma o resolució que posi fi al procediment penal. Si en les actuacions penals no s'aprecia l'existència de delictes o falta, l'Administració continua l'expedient sancionador, tenint en compte els fets declarats provats en la resolució de l'òrgan judicial competent.

La suspensió del procediment administratiu sancionador per raó de la tramitació del procés penal no obsta l'obligació de complir de forma immediata les mesures administratives adoptades per a la salvaguarda del correcte desenvolupament de les operacions portuàries.

Article 237. Tipus de sancions: principals i accessòries

1. Les sancions que poden imposar-se per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta llei són les següents:

- a) Apercibiment, únicament en cas d'infraccions lleus.
- b) Multa.

c) Suspensió total o parcial de l'exercici de les activitats econòmiques a la zona de servei portuària per termini no superior a dos anys, o de la prestació dels serveis de transport de persones en aigües marítimes i continentals.

d) Inhabilitació de la persona infractora per a ser titular d'autoritzacions, llicències i concessions, per un termini no superior a dos anys en cas d'infraccions greus i fins a quatre anys en les molt greus, atenent a les circumstàncies concurrents en cada cas.

2. La multa constitueix la sanció principal, mentre que les altres sancions previstes en l'apartat anterior tenen el caràcter d'accessòries

3. Les multes poden ser objecte de pagament fraccionat.

4. El Govern de la Generalitat, a proposta del Departament competent en matèria de ports i transports, pot actualitzar o modificar justificadament la quantia de les multes.

Article 238. Criteris de graduació de les sancions

1. La quantia de les multes i l'extensió temporal de les sancions accessòries es determina en funció dels següents criteris:

a) Els danys i perjudicis produïts.

b) El risc objectiu causat a les persones o als béns.

c) El grau de culpabilitat i existència d'intencionalitat.

d) El benefici obtingut per la comissió de la infracció.

e) La rellevància externa de la conducta infractora.

f) La gravetat del fet constitutiu de la infracció.

g) La reincidència.

h) La continuïtat i la persistència.

i) La realització d'actes per ocultar el descobriment de la infracció.

j) L'ús de violència o qualsevol altre tipus de coacció sobre el personal al servei de l'Administració en exercici de les seves funcions, sobre les persones gestores de les instal·lacions portuàries, o sobre el personal encarregat de la inspecció i vigilància en els termes establerts en l'art. 223.2 i 3, quan els fets no siguin constitutius d'il·lícit penal.

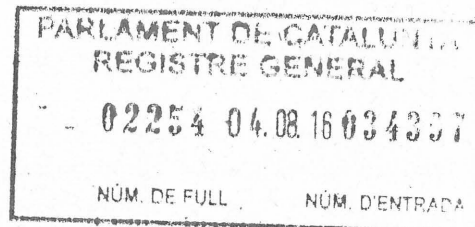
2. Als efectes de graduar les sancions, es considera reincidència la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així hagi estat declarat per resolució ferma en via administrativa.

3. El reconeixement voluntari de la pròpia responsabilitat per part de la persona infractora, que es comuniqui a l'òrgan instructor amb anterioritat a la notificació de la proposta de resolució sancionadora, redueix fins un 40 % la quantia de la multa en les infraccions lleus, fins un 30 % en les infraccions greus i fins un 20 % en les infraccions molt greus.

Article 239. Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen als tres anys, les imposades per infraccions greus als dos anys i les imposades per infraccions lleus a l'any.

2. El termini de prescripció de les sancions s'inicia el dia següent a aquell en què sigui executable la resolució per la qual s'imposa la sanció o hagi transcorregut el termini per recorre-la.

Secció 2a: Sancions en matèria portuària

Article 240. Multes

Les infraccions en matèria portuària són sancionables amb les multes següents:

- a) Les infraccions lleus, fins a 30.000 euros.
- b) Les infraccions greus, fins a 300.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus, fins a 600.000 euros.

Secció 3a: Sancions en matèria de transport de persones passatgeres en aigües marítimes i continentals

Article 241. Multes

1. Les infraccions en matèria de transport de persones en aigües marítimes i continentals són sancionables amb les multes següents:

- a) Les infraccions lleus, fins a 6.000 euros.
- b) Les infraccions greus, fins a 60.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus, fins a 120.000 euros.

2. La comissió de les infraccions vinculades a l'exercici d'activitats suposa, a més de la sanció pecuniària que correspongui, la suspensió de l'activitat.

Capítol III. Competència i mesures provisionals o cautelars

Article 242. Òrgans competents

1. La competència per imposar les sancions en matèria portuària previstes en aquesta llei correspon als òrgans següents:

- a) La persona titular de la direcció general competent en matèria de ports i al president de Ports de la Generalitat en funció de l'àmbit competencial fins a 30.000 €.
- b) La persona titular del Departament competent, a proposta de la persona titular de la direcció general competent en matèria de ports o del president de Ports de la Generalitat, en el cas de multes fins a 300.000 €, de les sancions accessòries de suspensió fins a dos anys i de la inhabilitació de l'infractor fins a dos anys.
- c) El Govern de la Generalitat, a proposta de la persona titular del Departament competent, en el cas de multes a partir de 300.000 € i de la sanció accessòria d'inhabilitació de l'infractor a partir de dos anys.

2. La competència per imposar les sancions en matèria de transport de persones en aigües marítimes i continentals previstes en aquesta llei correspon als òrgans següents:

- a) En el cas de sancions per infraccions lleus i greus, a la persona titular dels Serveis Territorials competents en matèria de transport.
- b) En el cas de sancions per infraccions molt greus, a la persona titular de la direcció general competent en matèria de transports.

3. En les infraccions en matèria de tributs portuaris, i, en el cas de les sancions no pecuniàries de caràcter accessori, l'òrgan competent per a la imposició de les sancions és la persona que ocupa la Presidència de Ports de la Generalitat, sense perjudici del previst pel que fa a les sancions accessòries a l'apartat 1 d'aquest article.

4. La quantia de les sancions que, en cada cas, correspongui aplicar es pot condonar parcialment mitjançant acord motivat de l'òrgan competent per imposar la multa, havent de justificar les raons objectives que aconsellen adoptar aquesta mesura. En qualsevol cas, és requisit indispensable per a l'adopció d'aquesta mesura que la persona infractora, previ requeriment de l'Administració i en el termini atorgat a aquest efecte, hagi corregit la situació alterada per la comissió de la infracció

Article 243. Mesures provisionals

1. Iniciat el procediment sancionador, l'òrgan competent per resoldre pot adoptar, a proposta de qui instrueix l'expedient i mitjançant acord motivat, les mesures provisionals que estimi oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, si existissin elements de judicis suficients, per preservar els interessos generals o per evitar el manteniment dels efectes de la infracció, d'acord amb els principis de proporcionalitat, efectivitat i menor onerositat.

2. Abans de la iniciació del procediment sancionador, l'òrgan competent per iniciar o instruir el procediment, d'ofici o a instància de part, en casos d'urgència inajornables i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar de forma motivada les mesures provisionals que resultin necessàries i proporcionades.

Les mesures provisionals han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que ha d'efectuar-se dins dels quinze dies següents a la seva adopció, el qual pot ser objecte del recurs que procedeixi.

Aquestes mesures queden sense efecte si no s'inicia el procediment en aquest termini o quan l'acord d'inici no contingui un pronunciament exprés al respecte.

3. L'Administració Portuària pot ordenar la paralització immediata de les obres i la suspensió dels usos, de les activitats o dels serveis que no disposin del títol administratiu corresponent o que no s'ajustin a les condicions del títol atorgat o de la comunicació efectuada.

Així mateix, pot acordar el precinte de les obres o de les instal·lacions i la retirada dels materials, de la maquinària o dels equips que s'utilitzin en les obres, serveis o activitats a càrrec de la persona interessada per tal de garantir l'efectivitat de la resolució sancionadora. A aquests efectes, pot requerir la col·laboració de les forces i cossos de seguretat.

4. L'Administració pot ordenar la retirada de vaixells i embarcacions del lloc d'amarratge que ocupin sense disposar de la preceptiva autorització administrativa o que no s'ajustin a les condicions del títol atorgat.

Així mateix, l'Administració pot ordenar l'adopció immediata de les mesures necessàries per evitar els danys que pugui provocar un vaixell o una altra embarcació en perill d'enfonsament o en situació de causar danys a béns, elements portuaris o altres embarcacions.

També pot ordenar la immediata retenció, per causa justificada, dels vaixells i embarcacions per a garantir les possibles responsabilitats administratives o econòmiques de les persones propietàries, les persones representants degudament autoritzades, capitans o capitanes o

patrons o patrones, sense perjudici que aquesta mesura cautelar pugui ser substituïda per la constitució d'un aval suficient.

5. L'Administració pot ordenar l'adopció immediata de les mesures necessàries per evitar la contaminació generada per tot tipus d'abocaments.

6. L'adopció de les mesures cautelars o provisionals esmentades corresponen a l'òrgan competent per a la resolució del procediment sancionador corresponent

Capítol IV. Mesures de caràcter no sancionador

Article 244. Altres mesures no sancionadores

1. Les accions o omissions que siguin constitutives d'infracció poden donar lloc, amb independència de la sanció que correspongui, a l'adopció de les mesures següents:

- a) La imposició de multes coercitives.
- b) La restitució dels béns i reposició de la situació alterada i indemnització pels danys i perjudicis causats.
- c) La caducitat o resolució del títol administratiu habilitant.
- d) La denegació d'entrada a la infraestructura portuària, així com de prestació de serveis i activitats econòmiques.
- e) L'obligació de pagament de les taxes i tarifes corresponents als serveis obtinguts sense autorització o amb desobediència de l'ordre de sortida.

2. Les mesures previstes en aquest article no tenen caràcter sancionador.

Article 245. Multes coercitives

1. Per a l'execució dels actes administratius que impliquin una obligació de les persones destinatàries, conforme aquesta llei, l'Administració portuària pot imposar multes coercitives, d'acord amb el que es disposa en la legislació administrativa general i amb els corresponents requeriments i advertiments previs.

2. Les multes coercitives poden ser imposades de forma reiterada i la quantia de cada una d'elles no ha de ser superior a 3.000 euros.

3. La imposició de multes coercitives és independent i compatible amb la imposició de multes en concepte de sanció.

4. Quan la multes coercitives s'imposin per a exigir el compliment d'una sanció econòmica, la competència per fixar-les correspon a l'òrgan administrativa que ha dictat la resolució en l'expedient sancionador i l'import de cadascuna d'elles no pot ser superior al 20 per 100 de la quantia de la sanció econòmica.

Article 246. Restitució dels béns i reposició de la situació alterada i indemnització dels danys i perjudicis econòmics causats

1. La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir els béns i de reposar la situació alterada a l'estat anterior a la comissió de la infracció, i de l'obligació d'indemnitzar els danys i perjudicis causats.

2. En el supòsit que la reparació del dany sigui urgent per a garantir el bon funcionament de la infraestructura portuària, la persona gestora, pública o privada, de la instal·lació n'ha d'assumir la seva execució subsidiària, realitzant de forma immediata les actuacions de reparació i/o restitució del dany causat. En qualsevol cas, les despeses corresponents són a càrrec de la persona responsable de la infracció.

En els supòsits de cessió d'elements objecte d'una concessió o contracte, quan no sigui possible determinar la persona responsable de la realització de les obres o instal·lacions no autoritzades, la reparació ha de ser a càrrec de la persona cessionària en concepte de responsabilitat subsidiària, sens perjudici de les accions de retorn que puguin correspondre.

3. Quan la restitució i la reposició a l'estat anterior no és possible i, en tot cas, quan s'han produït danys i perjudicis, les persones responsables de la infracció han d'abonar les indemnitzacions que corresponguin. La quantia de la indemnització, que en cap cas pot ser inferior al valor del benefici obtingut per la persona infractora, s'ha de fixar segons els criteris següents, aplicant aquell que proporcioni el major valor:

- a) El valor teòric de la restitució i la reposició.
- b) El valor dels béns afectats.
- c) El benefici obtingut per la persona infractora amb l'activitat il·legal.

4. Correspon al mateix òrgan competent per imposar la sanció la facultat d'establir l'obligació de restituir i reposar la situació alterada al seu estat anterior, i també fixar l'import de la indemnització, amb la instrucció prèvia de l'expedient administratiu corresponent. L'abast de la restitució també es pot determinar en un expedient independent tot respectant els principis i les garanties del procediment administratiu.

5. L'acció de l'Administració per exigir al responsable la reposició dels béns a l'estat anterior al de la comissió de la infracció i per reclamar els danys i perjudicis causats, és imprescriptible.

6. L'import de les multes coercitives i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les actuacions de restitució i de reposició dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció, i també l'import de les indemnitzacions per danys i perjudicis, pot ser exigit mitjançant el procediment administratiu de constrenyiment.

7. La suspensió de les resolucions definitives dictades en aquesta matèria exigeix que la persona interessada garanteixi llur import mitjançant la constitució d'una fiança o dipòsit suficient.

Disposicions addicionals

Primera. Procediment específic d'adjudicació de contractes per a la gestió de les infraestructures portuàries existents

1. La persona física, jurídica o entitat sense personalitat jurídica que, a l'entrada en vigor d'aquesta llei, gestioni la infraestructura portuària en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, pot sol·licitar l'adjudicació d'un nou contracte per a la gestió portuària en els termes previstos en aquesta Disposició.

2. A tal efecte, la persona o entitat interessada ha de manifestar la seva voluntat d'acollir-se al règim previst en aquesta Disposició mitjançant la presentació d'una sol·licitud d'inici del procediment per a l'adjudicació del corresponent contracte de gestió portuari que li permeti continuar explotant la infraestructura portuària de què es tracti.

3. Aquesta sol·licitud només pot presentar-se dins de l'últim terç del termini de vigència del seu títol habilitant i, en tot cas, dos anys abans que finalitzi el termini previst en aquest títol administratiu.

4. La sol·licitud ha d'anar acompanyada d'una memòria justificativa, en la qual s'han de fer constar les circumstàncies següents:

- a) Una declaració expressa de voler continuar gestionant la infraestructura portuària a què es refereix el seu títol administratiu.
- b) La justificació de les necessitats a satisfer, els factors socials, tècnics, econòmics, mediambientals, d'integració territorial i administratius corresponents, i llur adequació al Pla de Ports vigent.
- c) Les relatives al règim previst d'utilització i explotació, tipologia de flota i usos genèrics previstos i classes d'amarratge i serveis portuaris (cessions per terminis determinats, lloguers, xàrters i transeünts). A aquests efectes, s'ha d'incloure una relació de les persones titulars de drets d'ús preferent en el moment de presentar la sol·licitud, amb certificació de la seva situació i de les obligacions concretes.
- d) Els estats financers de l'entitat de l'últim exercici, auditats.
- e) Un informe tècnic detallat de l'estat de les instal·lacions, infraestructures i superestructures portuaris, tant de l'espai terrestre com de la part submergida, juntament amb el Pla de manteniment preventiu i correctiu del darrer any.
- f) Les relatives als aspectes ambientals vinculats a la gestió de la infraestructura portuària.

5. L'Administració portuària ha de valorar la sol·licitud corresponent i, en el termini de tres mesos des de la recepció de la petició, ha d'emetre resolució amb algun dels continguts següents:

- a) Decidir si gestiona la infraestructura portuària directament o indirectament.
- b) Deferir el procés a una nova licitació en el moment en què finalitzi la vigència del títol administratiu.
- c) Decidir la iniciació de l'expedient de contractació corresponent.
- d) Desestimar la petició de la persona sol·licitant.

Aquesta última decisió procedeix en els casos següents:

(i) Si la infraestructura portuària ha vist alterada la seva identitat física o els elements que la configuraven, com a conseqüència de modificacions o reordenacions substancials aprovades per l'Administració portuària.

(ii) Si la persona sol·licitant ha incomplert les condicions del títol administratiu o la normativa portuària durant la vigència d'aquest, o no ha procedit a reparar la situació alterada en els terminis i termes establerts per l'Administració portuària.

6. Aquesta sol·licitud no atorga cap dret a la persona interessada i el venciment del termini màxim establert sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina la seva desestimació.

7. La preparació i adjudicació del contracte de gestió portuari es realitza en la forma prevista en aquesta llei.

8. L'adjudicació del contracte té lloc mitjançant el procediment restringit.

9. Per valorar les proposicions i determinar l'oferta econòmicament més avantatjosa, s'ha d'atendre als criteris objectius establerts en el plec de clàusules administratives particulars

del procediment restringit. Aquestes condicions, com a mínim, han de versar sobre els aspectes següents:

- a) L'adequació de la proposta als criteris establerts en el Pla de Ports.
- b) L'interès públic i social de la proposta.
- c) La integració de la infraestructura portuària en el municipi en què s'ubica.
- d) La proposta de gestió ambiental de la infraestructura portuària.
- e) La promoció de la nàutica esportiva.

10. El compliment, els efectes i l'extinció del contracte de gestió portuari adjudicat d'acord amb aquesta Disposició, es regeix per l'establert en aquesta llei, sense que en cap cas es pugui plantejar una nova sol·licitud a l'empara d'aquesta disposició adicional.

Segona. Categories dels ports esportius

La norma que regula la forma i els efectes de les categories dels ports esportius a que es refereix l'article 7 d'aquesta llei s'ha d'aprovar dins del termini d'un any.

Tercera. Foment de la navegació esportiva a vela

L'Administració portuària, amb la col·laboració de les entitats representatives del sector, ha de promoure les accions que resultin pertinents, en desenvolupament de les previsions d'aquesta llei, a fi i efecte de fomentar la navegació esportiva a vela.

Quarta. Règim aplicable a les autoritzacions de transport de persones passatgeres en aigües marítimes i continentals preexistents

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els serveis de transport de persones passatgers en aigües marítimes i continentals que es presten a l'empara d'autoritzacions atorgades amb anterioritat mantenen la seva vigència, i resten sotmesos al règim previst en aquesta llei, sense que resulti necessari que l'empresa dugui a terme una nova comunicació.

Cinquena. Funcions internes de vigilància de l'activitat

Les persones empleades de les entitats concessionàries que gestionen infraestructures i serveis portuaris en els termes que estableix aquesta llei, que siguin designades per a l'exercici de funcions internes de vigilància de l'activitat mitjançant l'habilitació establerta reglamentàriament, tenen la consideració d'agents de l'autoritat en l'exercici de les funcions de vigilància immediata de l'observança, per les persones usuàries i per terceres persones en general, de les normes de policia establertes legalment.

Sisena. Nàutica popular

L'Administració portuària ha de vetllar perquè el Sistema Portuari ofereixi un nombre raonable d'amarratges destinats a la nàutica popular, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Als efectes d'aquesta disposició es considera com a nàutica popular la que es desenvolupa en embarcacions que no superen els 7 metres d'eslora.

Setena. Marines interiors de Santa Margarida i Empuriabrava

1. Les marines interiors són infraestructures portuàries singulars, situades en una urbanització marítimoterrestre, construïdes a partir de la inundació artificial de terrenys no inclosos en el domini públic marítim terrestre, que es regulen per aquesta Disposició addicional i, en el seu cas, les normes que la desenvolupin i per la resta de preceptes aplicables d'aquesta llei.
2. Tenen la consideració de marines interiors els enclaus de Santa Margarida, al terme municipal de Roses, i Empuriabrava, al terme municipal de Castelló d'Empúries.
3. La marina interior d'Empuriabrava, en el terme municipal de Castelló d'Empúries es regeix per l'Ordre Ministerial de 24 de juliol de 1980, per la qual es va autoritzar la seva construcció i explotació, per un termini de 50 anys.
4. La marina interior de Santa Margarida, en el terme municipal de Roses, es configura com a sistema viari navegable, en els termes que s'estableixin en els corresponents instruments d'ordenació territorial o urbanística.
5. L'Ajuntament de Roses en el cas de la marina de Santa Margarida, i l'Ajuntament de Castelló d'Empúries en el cas de la marina d'Empuriabrava, atenent la seva consideració de sistema viari navegable integrat en el corresponent instrument d'ordenació territorial o urbanística, exerceixen les funcions de conservació, manteniment i vigilància del conjunt de la urbanització marítim terrestre, inclosos els canals o vials navegables.
6. Els Ajuntaments de Roses, en el cas de la marina de Santa Margarida, i de Castelló d'Empúries, en el cas de la marina d'Empuriabrava, han d'establir en les seves ordenances municipals, en el marc de la legislació vigent en matèria d'hisendes locals, les taxes i altres tributs exigibles com a contraprestació de les tasques i funcions que aquesta llei els atribueix, així com els derivats d'actuacions extraordinàries de conservació, reparació o rehabilitació dels elements de la urbanització marítim terrestre, inclosos els canals o vials navegables.
7. Les persones titulars de les dàrsenes i de les parcel·les confrontants als canals tenen, en tot cas i amb independència del seu règim dominical, l'obligació de contribuir a les despeses de conservació, vigilància i manteniment del conjunt de la marina en els termes que siguin fixats per l'ajuntament respectiu.
8. Les obres de construcció de noves dàrsenes en les urbanitzacions marítim terrestre de Santa Margarida i Empuriabrava, així com qualsevol ampliació o modificació de les existents, requereix de informe de l'Administració portuària, el qual és vinculant en el referent a les condicions tècniques que garanteixin la seguretat dels canals i resta d'elements infraestructurals.

Vuitena. Planejament urbanístic

1. Les infraestructures portuàries que en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei no disposin de planejament derivat han de ser ordenades mitjançant la figura del pla director urbanístic portuari, que pot incloure'n una o diverses existents.
2. El planejament urbanístic vigent a l'entrada en vigor d'aquesta llei pot modificar-se sense introduir alteracions substancials, entre els quals la modificació del perímetre de la zona de

servei portuari. Altrament, l'ordenació urbanística requereix un pla director urbanístic portuari.

Novena. Seguretat pública

La policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra exerceix en les infraestructures del sistema portuari les seves funcions de policia integral, incloses la protecció i la custòdia d'aquestes.

En aquells casos que resulti necessari, s'han d'habilitar els espais a la zona de servei portuari per ubicar les instal·lacions que siguin necessàries per al desenvolupament d'aquestes funcions de policia integral.

També hi han de col·laborar les policies locals d'acord amb el que preveu la legislació en matèria de policia local.

Desena. Règim especial per al municipi de Barcelona

1. De conformitat amb el previst a la normativa reguladora del règim especial del municipi de Barcelona, l'aprovació i la modificació de tots els instruments de planejament previstos en el títol I del llibre segon d'aquesta llei que afectin ports situats al seu terme municipal i les actuacions de delimitació, investigació i tècniques de garantia de la integritat del domini públic portuari, han de sotmetre's a informe previ i preceptiu de l'Ajuntament de Barcelona.

2. El departament competent ha d'establir mecanismes de participació amb l'Ajuntament de Barcelona en el procés d'elaboració dels instruments de planejament esmentats a l'apartat anterior.

Onzena. Gestió de les llotges pesqueres

L'atorgament de concessions sobre el domini públic portuari que tinguin com a objecte la gestió i l'ús de llotges pesqueres es regeixen pel que determina aquesta llei i pel que disposi la normativa aplicable en matèria de Confraries de pescadors.

Disposicions transitòries

Primera. Procediments administratius iniciats abans de l'entrada en vigor de la llei i no resolts definitivament

Els procediments administratius que es trobin en tramitació, passen a regir-se per aquesta llei des de la seva entrada en vigor. Els actes de tràmit dictats a l'empara de la legislació anterior i sota la seva vigència conserven la seva validesa, sempre que el seu manteniment no produeixi un efecte contrari a aquesta llei.

Segona. Planejament urbanístic

La planificació urbanística de les infraestructures portuàries que hagi estat aprovada inicialment en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, pot seguir la seva tramitació excepte si, per raons motivades, l'Administració portuària decideix iniciar la tramitació d'un pla director urbanístic portuari; en la resta de casos es manté vigent el plantejament aprovat.

Tercera. Pla de ports

Mentre no s'aprovi el Pla de Ports previst en l'article 8 d'aquesta llei, continua vigent el Pla de ports aprovat mitjançant el Decret 41/2007, de 20 de febrer, en tot allò que no contradigui aquesta llei.

Quarta. Infraccions i sancions

1. Aquesta llei és aplicable a les infraccions comeses amb anterioritat a la llur entrada en vigor, sempre que la seva aplicació resulti més favorable pel subjecte infractor i la sanció imposada no hagi adquirit fermesa.

La revisió de les sancions no fermes i l'aplicació de la nova normativa es realitza pels òrgans administratius que estiguin coneixent dels recursos, prèvia audiència a la persona interessada.

2. Els procediments sancionadors relatius a matèries regulades en aquesta llei, iniciats abans de llur entrada en vigor, s'han de continuar tramitant segons la legislació anterior, tret que el contingut d'aquesta llei sigui més beneficiós per a les persones afectades.

Cinquena. Personal i mitjans

1. S'habilita a Ports de la Generalitat per adaptar la seva estructura al nou model d'Administració Portuària previst en el Títol II del Llibre Segon d'aquesta llei.

2. El canvi a la nova organització administrativa de l'Administració portuària s'ha de fer efectiu en un termini màxim d'un any.

Sisena

Els títols habilitants atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei han de sotmetre el seu règim de pròrroga a allò previst en els articles 51 i 69 d'aquesta llei, segons correspongui en cada cas.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa

1. Queden derogats a l'entrada en vigor d'aquesta llei:

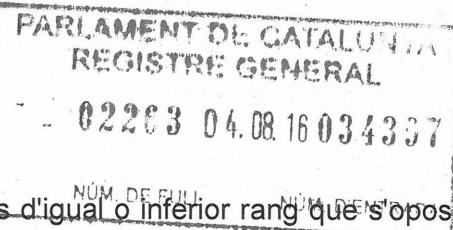
a) La Llei 5/1998, de 17 d'abril, de Ports de Catalunya.

b) La Llei 10/2000, de 7 de juliol, d'ordenació del transport en aigües marítimes i fluvials.

c) L'article 22 de la Llei 12/2004, de 27 de desembre, de Mesures Financeres de la Generalitat de Catalunya.

d) Els articles 25.11, 25.12, 25.13, 25.14, 25.21 i 25.22 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Taxes i Preus Públics de la Generalitat de Catalunya.

e) El Text articulat de les taxes aplicables aprovat pel Decret legislatiu 2/2010, de 3 d'agost.

2. Queden, així mateix, derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin a l'establert en aquesta llei.

Disposicions finals

Primera. Habilitació reglamentària

1. Es faculta el Govern de la Generalitat i el conseller o consellera competent en matèria de ports, perquè dictin les disposicions necessàries per al desenvolupament i l'aplicació de la present llei, i, en particular, per dictar un reglament d'explotació i policia aplicable al conjunt de les instal·lacions integrades en el sistema portuari català. Aquest reglament ha de contemplar les diferents especificitats de cada zona de gestió.

2. S'autoritza el conseller o consellera competent en matèria de ports per dictar les disposicions de desenvolupament que procedeixin en matèria de tributs portuaris, en els casos previstos en aquesta llei.

Segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor en el termini de tres mesos des de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, llevat del títol V del llibre segon, sobre règim econòmic financer del sistema portuari, que entrarà en vigor l'1 de gener de l'any següent.

Annex – Definicions

- a) Aigües portuàries: són les superfícies d'aigua incloses dins de la zona de servei d'un port o instal·lació portuària menor.
- b) Arqueig brut: el que figura en el certificat internacional estès d'acord amb el Conveni internacional sobre arqueig de vaixells, aprovat a Londres el 23 de juny de 1969, anomenat abreujadament GT. Si un vaixell no disposa del certificat esmentat pot recórrer al valor que com a tal figuri en el Lloyd's Register of Shipping. En el supòsit que el vaixell presenti un certificat del seu arqueig brut mesurat segons el procediment de l'Estat de la seva bandera, denominat abreujadament TRB, o sigui aquest el que aparegui en el Lloyd's Register of Shipping, l'Administració portuària ha d'assignar un arqueig nou a partir de les dimensions bàsiques del vaixell. Aquesta assignació s'ha de fer aplicant la fórmula següent: GT (Londres provisional) = $0,4 \times E \times M \times P$, en què: E = l'eslora màxima total en metres, M = mànega màxima total en metres i P = puntal de traçat en metres. En el supòsit de construcció, l'arqueig brut és el corresponent al vaixell acabat; en el cas de desballestament, l'arqueig brut és la meitat de l'original.
- c) Atracada: operació portuària consistent a acostar unes embarcacions a unes altres o a elements fixos d'amarrament i defensa.
- d) Atracada en punta: la disponibilitat d'un lloc d'amarrament en pantalà o moll, quedant l'embarcació sensiblement perpendicular a aquest i fixant un dels extrems (proa o popa) d'aquell al citat moll o pantalà i l'altre extrem a un fondeig permanent o a l'ancora.
- e) Calat màxim: el calat de traçat definit segons la regla 4.2 del Reglament per a la determinació dels arqueigs brut i net dels vaixells, que figura com a annex I del Conveni internacional sobre arqueig de vaixells, del 23 de juny de 1969, i, si de cas hi manca, el que figura en el Lloyd's Register of Shipping.
- f) Capità o capitana o patró o patrona: la persona que, estant en possessió del corresponent títol, exerceix el comandament i la direcció del vaixell o embarcació en tots els seus aspectes, així com les altres funcions públiques i privades que li atribueixi la normativa vigent.
- g) Càrrega de mercaderies: operació portuària d'intercanvi del mode terrestre al marítim que consisteix en l'entrada de les mercaderies a la zona de servei per via terrestre i sortida d'aquesta o els seus productes derivats per via marítima.
- h) Persona consignatària del vaixell: la persona física o jurídica que actua en nom i representació de la persona naviliera o propietària del vaixell.
- i) Creuers: vaixell de persones que compleix els següents requisits: (i) que entra en un port i és despatxat amb aquest caràcter per les autoritats competents i, (ii) que el nombre de persones passatgeres en règim de creuer supera el 50 per cent del total de persones passatgeres.
- j) Dàrsena: és el conjunt de superfícies de terra i aigua incloses a la zona de servei d'un port, destinades de manera preferent al servei de la flota mercant, pesquera o esportiva o a les activitats turístiques o recreatives complementàries.

k) Descàrrega de mercaderies: operació portuària d'intercanvi del mode marítim al terrestre que consisteix en l'entrada de les mercaderies a la zona de servei per via marítima i sortida d'aquestes o els seus productes derivats per via terrestre.

l) Embarcació d'esbarjo: vaixell civil de qualsevol tipus, amb independència del seu mitjà de propulsió, destinat a la realització d'activitats d'esbarjo i oci sense ànim de lucre o per a la pesca no professional.

m) Embarcació de base: aquella que té autoritzada l'estada en la infraestructura portuària per període igual o superior a sis mesos.

n) Embarcació transeünt: aquella que, no sent de base, té autoritzada la seva estada per un període limitat, inferior a sis mesos.

o) Entrada: operació portuària consistent en l'accés del vaixell a la zona de servei per via marítima.

p) Eslora màxima: és la mesura d'un vaixell presa al seu llarg, des de la proa fins a la popa. Als efectes d'aquesta Llei, l'eslora màxima és la que figura en el Lloyd's Register of Shipping, en la documentació del vaixell o, si de cas hi manca, la que resulti de l'amidament que practiqui directament l'Administració portuària. En el cas d'embarcacions d'esbarjo es prendrà la màxima distància existent entre els extrems dels elements més sortints de proa i popa de l'embarcació i els seus mitjans auxiliars.

q) Estada: operació portuària consistent en el fondeig o permanència del vaixell en les aigües portuàries.

r) Instal·lació desmuntable: aquella que (i) requereixi com a màxim obres puntuals de fonamentació, que en tot cas no sobresurtin del terreny; (ii) estigui constituïda per elements de sèrie prefabricats, mòduls, panells o similars, sense elaboració de materials en obra ni utilització de soldadures; (iii) es munti i desmunti mitjançant processos seqüencials, podent realitzar-se el seu aixecament sense enderrocament i sent el conjunt dels seus elements fàcilment transportable.

s) Instal·lació portuària receptora: tota instal·lació fixa, flotant o mòbil capaç de rebre deixalles generades per vaixells i residus de càrrega.

t) Lloc de fondeig d'ancoratge amb amarratge a mort: la disponibilitat d'un amarratge subjecte a un punt fix del fons que permeti fixar la proa o la popa del vaixell, quedant aquest a la gira.

u) Llotja: instal·lació prevista per a l'exposició i primera venda dels productes pesquers frescs situada a la zona de servei i autoritzada pels òrgans competents en matèria d'ordenació del sector pesquer.

v) Màniga màxima: amplària màxima del vaixell excloent llurs membres, mesurada en la línia de màxima càrrega de compartimentat o per sota d'ella.

w) Marina seca: és el conjunt d'obres i instal·lacions terrestres autoritzades per l'Administració portuària per emmagatzemar embarcacions d'esbarjo i, si escau, realitzar les activitats d'avarar, encallar, custodiar o reparar les mateixes.

x) Navegació exterior a la Unió Europea: la que s'efectua entre ports o punts situats en zones en les quals els Estats membres de la Unió Europea exerceixen sobirania, drets sobirans o jurisdicció i ports o punts situats fora d'aquestes zones.

y) Navegació d'esbarjo o esportiva: aquella l'objecte exclusiu de la qual sigui l'esbarjo, la pràctica de l'esport sense propòsit lucratiu o la pesca no professional, pel seu propietari o propietària o per altres persones que puguin dur-la a terme, mitjançant arrendament, contracte de passatge, cessió o per qualsevol altre títol, sempre que en aquests casos el vaixell o embarcació no sigui utilitzat per més de 12 persones, sense comptar amb la seva tripulació.

z) Navegació interior a la Unió Europea: la que s'efectua entre ports o punts situats en zones en les quals els Estats membres de la Unió Europea exerceixen sobirania, drets sobirans o jurisdicció.

aa) Persona naviliera: la persona física o jurídica que, utilitzant vaixells mercants propis o aliens, es dedica a l'explotació dels mateixos, tot i que això no constitueixi la seva activitat principal, sota qualsevol modalitat admesa pels usos internacionals.

bb) Operacions portuàries: el conjunt de serveis, subministraments, activitats i modalitats d'utilització dels béns, equips i instal·lacions destinades a facilitar, coordinar i controlar en condicions de seguretat, salubritat, eficiència i indemnitat mediambiental, l'accés, estada, trànsit i sortida dels vaixells, embarcacions, persones passatgeres, tripulants, vehicles, mercaderies i productes de la pesca de la zona de servei dels ports i instal·lacions marítimes menors.

cc) Persones passatgeres en règim de creuer turístic: aquelles persones, en règim de transport, ja sigui perquè el port d'embarcament coincideix amb la destinació final del seu viatge o està en trànsit en un port, el qual ha d'estar emparat per un mateix contracte de transport.

dd) Persones passatgeres en règim de transport: persona que viatja a bord d'un vaixell, inclosos els conductors de vehicles, que no tingui la condició de tripulant.

ee) Propietari o propietària del vaixell: la persona titular dominical o persona titular del dret a gaudir i disposar del vaixell.

ff) Transbord de mercaderies: operació portuària consistent en el trasllat de les mercaderies d'un vaixell a un altre sense detenir-se en els molls i amb presència simultània de tots dos vaixells durant les operacions.

gg) Trànsit marítim: operació portuària consistent en la transferència de mercaderies o elements de transport en el mode marítim, en què aquestes són descarregades d'un vaixell al moll i, posteriorment, tornen a ser carregades en un altre vaixell, o al mateix vaixell en diferent escala, sense sortir de la zona de servei del port.

hh) Trànsit terrestre: operació portuària consistent en la transferència de mercaderies o elements de transport en el mode terrestre, en què la seva entrada i sortida de la zona de servei del port és per la via terrestre.

ii) Transport marítim de curta distància: moviment de mercaderies i persones per mar entre ports situats en territori de la Unió Europea o entre aquests ports i els situats en països no europeus amb una línia de costa en els mars riberecs que envolten Europa.

jj) Urbanització maritimoterrestre: la integrada per una marina interior i els terrenys de la urbanització que han de constituir un sector de planejament urbanístic vinculat a la marina, d'ús preferentment residencial.

kk) Vaixell: qualsevol embarcació, plataforma o artefacte flotant, amb o sense desplaçament, apte per a la navegació.

ll) Vaixell pesquer: vaixell civil de qualsevol tipus utilitzat comercialment per a la captura de peixos o altres recursos vius del mar.

mm) Vaixell turístic local: el que realitza excursions amb finalitat turística, amb escales o sense elles, i a una distància màxima de 50 milles des del port base.

mpm

